

ஆனந்தபோதனி

REGD NO.

சென்னை 1100.

ANANDA

BODHINI

Vol. 21. பொருளடக்கம் No. 9.

	பக்கம்
1. கடவுள் வணக்கம்	... 641
2. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்	... 643
3. திரு. குப்புசாமியின் மறைவு	649
4. பிரம சூத்திரம்	... 650
5. மஹாத்மா மணி மொழி	... 655
6. ஓனவையார்	... 657
7. சுதந்தர தேவியின் தரிசனம்	662
8. சுமத சங்கரன் ஸ்ரீ முறை	669
9. கடவுளை யறிதல்	... 674
10. பண்டைப் பெண்களும்	
64 கலைகளும்	... 679
11. "மணிமேகலை" ஆராய்ச்சி	... 683
12. 20-கல்வெட்டுக்கள் (சாஸனங்கள்)	687
13. பாததி சித்திரம்	... 691
14. மாணவர் பகுதி	... 698
15. மா வரச் சிறப்பு	... 703
16. சாங்கிய தரிசனம்	... 705
17. பண்டைத் தமிழர் போர்த்திரம்	708

211, N15AB

N36-21-9

169784

ஆனந்தபோதினி

சந்தா விவரம்

வருடம் 1-க்கு	{ ஒத்தியா, பரிமா, ஸீலாக் }	1-0-0
தபாந்தகம்	{ பிளூம், ஸீக்கிழர், தென்சூப்பிரிக்கா, பசா, ரெய்ன் }	2-0-0
யுன்பட	{ சபாஸ்டோரியா முதலிய வேளி நாடுகளுக்கு }	0-2-0
எட்டத்தொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை		0-8-0

இதன் வருடத்திற்குத் துறைந்த சந்தா கிடைக்காது.

(1) சந்தாதாரராய்ச் சேருகிறவர்கள் பூரணமாகப் பெயரை எழுதி எழுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தாப் தொகையை முன்னாடிச் செலுத்தியாவது அல்லது வி. பி. வில் மனம் கட்டியாவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்போது சேர்த்தாலும் அவ்வருட ஆடியா முதல்தான் கணக்கு வைக்கப்பட்டு ஆடி வர சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகையை வி. பி. வில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 3-அனா வோடு (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10-ரூபா வரை பில் 2-அனா வாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2-அனா, வி. பி. க்குத் தபால் சார்ஜ் 0-0-6. ஆக 0-5-6-அதாவது 6-அனா சேர்த்து ரூபா 1-6-0 கட்டி வி. பி. வையப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே வாகும். ஆதலால் முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெற்றுக் கொள்வதே சலம். இதைக் கவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சேரவிட்டால் அவர்கள் அம்மாதம் 15-ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்கு மேல் அதே தமிழ்மாத முடிவிற்குள் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்தால்தான் அதுபடி யனுப்பக்கூடும். பிறகு தெரிவிப்போர் கிளைய அனுப்பிப் பெற்றேனும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் அதேத சஞ்சிகை தங்களுக்குப் புது விலாசத்திற்கு வந்த சேரும் உண்ணம் தபாலாபீஸோடு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு கமக்குப் புது விலாசத்தை பறிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அதேத சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விலாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு காம் பொறுப்பாளியல்ல.

(6) சந்தா தங்களுக்கு முன்புமாம் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் மேரிடும் தவறுதல்களுக்கு காம் பொறுப் வாளி யல்ல. பதிலை விரும்புவோர் தீர்மான காட்டாவது தபாந் பில்லாகு வது அனுப்பினாலன்றி விடை யளிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) வியாசம்சா அழுதுவோர் சந்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றித் தங்கள் உண்மைப் பெயருடன், மத துஷண, பிறர் துஷண, துரைத்தன விரோதம் முதலியவைவிரியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியனவாக அம் எழுதவேண்டும்.

Life Subscription	{ ஒத்தியா, பரிமா, சீலாக் }	தபா 15-0-0
ஜீவிய சந்தா	{ அவ்விவரங்களுக்கு }	25-0-0

Telephone No. 3005. Release:- "Ananda Bodhini," Madras.

விநாசம்:--தா. முனிசாமி முதலியார், "ஆனந்தபோதினி"

6, ஸைத் சிங்கவாணி முதல் தெரு, கபாட் பெட்டி ரெ. 167, மதுரை.

ஜாதகாமிருத பலவிமர்சம் என்றும் சோதிட கணிதாமிருத சாகரம்.

தற்கக் கசடற கற்றவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

என்ற மூதரை வாக்கியப்படி எவ்விதக் கல்வியாலும் குற்றமின்றித் தெளிவதே எம்மோர் கடமையாகும். அதபற்றியே வேத புருஷனுடை அங்கங்கள் ஆறினுள் நேத்திர அங்கமாயி, சோதிட சாஸ்திரமானது எம் மவர் என்திலறியும் வண்ணம் ஆரம்பசோதிடர் முதல் பஞ்சாங்க கணித ஆராய்ச்சிவரையில் தூர்பிகுநாலமுண்டாகும் விபரம், சர்வகேச அஷாம்சம் செய்யும் முறை, சாஸ்திர உபயாதினன். வர்கோத்தமம். தசவர்க்கம் பிரிக்கு டைவு வர்கிர. ரிஜு அஸ்தமயமறிதல். துவாதசாம்ச சந்திர சிர்ணயம், உச் சாதி கிரகசங்கியை, கேந்திர திரிகோணத்தின்தானகன், பார்வைஸ்தான மனம், திரிகரண சுகிரமறியும் விதம், மற்றும் ஜாதக கணிதத்திற்காய்வேண் டிய லக்ஷண்புடம்—கஷத்திரஸ்புடம், பாவகஸ்புடம், கிரகங்களில் ஆஷி, உச்சாட்டிபு நீச்சம்பகை முதலியபலம்; மண்டல சமயசார பருவம், மண்ணை யளந்து ஆயம் சொல்லும் வர்க்கம்; ஆரூடபாவம், விஷயத்தை யறித்தபிறகு முடியும் முடியாதெனக் உதும் வகை; காலசந்திரம், அஷ்டக வர்க்கம்; கோசாரம்; லக்ஷபாவம்; சகோதாபாவம்; மாதுருபாவம்; புத்திரபாவம்; கோக பாவம்; கனத்திரபாவம்; ஆயுன்பாவம்; பிதர் பாவம்; தொழில், லாபம், விரய முதலியவைகளும்; ருதுகால பலாபலன்னை விளக்கும் மார்க்கமும் மண் முதலியவைகளையும் செவ்வனே விளக்கி சோதிட வித்வகொமணி களின் வேண்டுகோளால், சாஸ்திர சம்பந்தமான குதர்க்க வார்த்தைகளாடு பவருடன் சாஸ்திரசம்பந்தமான உண்மையைத் தெளிவ டைவிறுனெடுத்தக் காட்டும் புராதன கணிதசாஸ்திர மூலமாய் ஒவ்வோர் விஷயங்களுக்கும் சந்தேக நிவர்த்தியாக, பொதுமான சாரணங்களுடன் எடுத்துக்காட்டி, ஜாத காமிருதபலவிமர்சம் என்னும் ஜாதககணிதசாகரம் என்றும் புதுப்பெயர் குட்டி உலக பரோபகாரிக் குறைத்தவினையில் தயார் செய்திருக்கிறோம். இத்தாலியுள்ள விஷயங்கள் பெரும்பாலும் சாஸ்திர சம்பந்த சந்தேக ன்கள் நிவர்த்தி செய்யவும் உன்னபடி உண்மைப் பலன் சொல்லவும் ஏது காகும். சோதிடர்கள் பொதுவாய் ஜனன கால லக்ஷணங்களை சந்தேக மின்றி எடுத்துக்காட்டவும் போகாவயோகங்களும் அவையுண்டாகும் காலம் களும் தமிழ் வாசிக்கத் தெரிந்தவர் இப்புத்தகத்தைத் கொண்டே கணிதம் செய்யத்தக்க எளிதானடையிலெழுதியுள்ளதாய்கால் இப்புத்தகத்தைக் கையாள்வோர் பெரிதும் பயன்படுவாரென்பதற்கு நிரிதேனாமைமயமின்.

இப்புத்தகத்தி லடங்கிய விஷயங்கள்.

1. சட்சத்திர விவரணம்.	9. தாக்கால சத்தருயித்திரத்தமம்.
2. விவாக பொருத்த ஷேத்திரங்கள்.	10. காலசத்தமம்.
3. ஜன்ம சட்சத்திர பலன்.	11. சுப, பாபிகள்.
4. இராமி.	12. நேத்திர திரிகோணத்தின்தானம்
5. இராமிகளில் சாஸ்திராதிகள்.	13. ஆட்சி, உச்சாதினன். [கன்]
6. ஜன்ம லக்ஷண பலன்.	14. உச்சாதி கிரகசங்கியை.
7. கிரகங்கள். [வம்.	15. இராமிக்கு சுப, பாபி.
8. அவைக்குள் சத்தரு யித்திரத்த	16. பாவை.

17. ஸ்தான பாவங்கள்.
18. பாவ ஸ்தானங்கள்.
19. வக்கிராதி.
20. பலங்கள்.
21. சாத்வீகாதி காலங்கள்.
22. சுவாமச சக்திர சிர்ணயம்.
23. அத்திய சுவாமச இராகிகள்.
24. வர்க்கோத்தமம்.
25. திரோகாண சக்திர சிர்ணயம்.
26. ஹோரா சக்திர சிர்ணயம்.
27. திம்சாமச சக்திர சிர்ணயம்.
28. த்வாதசாமச சக்திர சிர்ணயம்.
29. ருக்மிணிகால ஸ்தான சிர்ணயம்.
30. லக்ஷிண சிர்ணயம்.
31. ஸ்திரி புருஷ லட்சணம்.
32. கால ஹோரை.
33. ஜன்ம கால லட்சணம்.
34. தலக்கிரக யோகம்.
35. திரித்திரக யோகம்.
36. ருசகாதி யோகங்கள்.
37. ஸங்கியா யோகங்கள்.
38. தரித்திராதி யோகங்கள்.
39. ஆசிரிய யோகங்கள்.
40. விசேஷ யோகங்கள்.
41. ஸமம்.
42. அத்தகத்தவம்.
43. பதிதபாவம்.
44. புஷ்டியம்சம்.
45. ஸ்திரி ஜாதகம்.
46. ஸ்திரி லட்சணம்.
47. சைத்திர பாவம்.
48. புத்திர பாவம்.

49. அபுத்திர பாவம்.
50. சவீகாரம்.
51. வியாதி.
52. பாலாரிஷ்டம்.
53. அற்பாயுர்பாவம்.
54. மத்தியாயுர்பாவம்.
55. தீர்க்காயுர்பாவம்.
56. சிர்யாண விஷயம்.
57. மாரகம் கொடுப்பவர்கள்.
58. தசைகள்.
59. நட்சத்திர தசை.
60. அகன் புத்தியாதிகள்.
61. ஹோமசாதிகள்.
62. நட்சத்திர தசைகளின் புத்திர காலங்கள்.
63. சக்கர தசைகள்.
64. சக்கரதசா காலங்களும் தாட்சு.
65. சக்கர புத்திகள்.
66. தசாபலங்களின் விதிகள்.
67. தசாபலன்.
68. கோசரம்.
69. அஷ்வர்க்க சத்திரபித்த.
70. கோசர பலம்.
71. அத்தபலன் தரும் சமயம்.
72. கோசர வேலை.
73. அஷ்வ வர்க்கம்.
74. அஷ்வ விதிகள்.
75. கண்டதிரிய விவரம்.
76. விவாக பொருத்தங்களின் விதிகள்.
77. பொருத்தங்களின் லட்சணம்.
78. விவாகத்திற்கு தோஷங்கள்.
79. முகூர்த்தங்கள்.

இதன் விலை ரூபா 1—8—0

ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

ஜோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் பண்ணவும், 9 கிரகங்களை 12 இராகிகளில் அடைத்த சூட்சு யுச்சம் துவை களைகண்டு பவாபலன் சொல்லவும், இராகியில் 7 கிரகங்கள் ஒவ்வொரு கடி சிறப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்ந்திருப்பினும் வேறு விதமாக ஸ்திரி மாறியிருப்பினும் அவைகளுக்கு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்த சொல்ல யும் இதனால் தெரிந்தொன்றாவாம். இதன் விலை ரூபா 8.

சுனாததபோதினி சூயீஸ், தபாம்பெட்டி. செ. 187, மதுரை.

காதலருக்கு இன்பத்தரும் நாதன நால்
அன்பர்கள் சுவலுடன் எதிர்பார்த்த சூனந்த சாஸ்திரம்
வேளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியங்கள் (நான்காம் பதிப்பு)

அழகிய சீமை கவிதோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கண்
னைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்போன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெதாவெயிட்
பேப்பரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 2.

சுனாததபோதினி சந்தர்தாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலர்களுக்கு இன்பத்தரும் நாதன நால்; போகாணத்ததை விதும்
அக் பூரணன் சுவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த சூனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.
இது காதல் இன்பத்தை உக்கவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இவ்வுணர்ந்
தைவாய் எல்லாழ்க்கையாக எட்டிப் போனந்தக் கடலில் மூழ்கி நச்சத்திக
கைப் பெற்ற, மறுமையப் பயணம் அடைந்த கேதவாரிக்குடும்பம். பந்த
இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இத்தால் இப்போது இனிய தமிழாடலில் வெளி
நிடம்பெற்றிருக்கிறது. இதில் கமது பூர்வீக கொட்கோக சாஸ்திரத்தின் ச. 8

மக்களும், அப்பொருள் தாலகலின் கருத்துகளும், தேவ தத்துவ சாந்திரக் கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் உற்பத்தியுக்கும் பல அநிக விஷயங்களும், காரம, தெலுக்கு, கன்னடம், மராட்டி, அரபி, இந்துத்தான், கார்லி, இங்கிலிஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இன்பர சாக்க லின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அந் தீர்க்கப் பொருத்தமான மனதையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்போல் மடக் ளளும், வயல் பிளாகருகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதன கானிய அநேக விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிக் கடிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமான கர்ண மன பூர்த்தாவதால் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கை யில் இன்பவியை மனக்கிரமங்களை அனுசரித்தால்தான் அவ்வந்த ஆனந்தமுதலி அந்நிய சந்திசெய்யப் பெற்ற ஜீவிதநிருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இன்பவசதில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும், மறமை இன்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாங்கலாம்.

இது தெலுக்கு பதப்பு விலை ரூப 2.

இல்லற இன்ப விஜயம்

“இது எப்போ மருக்கிறதி! என்ன ரூபமுடையது? இதை எம்மு உபயோகித்தது ஆன் மக்களும் பெண் மக்களும் உலக இன்பத்தை அனுக் கிக்க வேண்டுமே!” என்று பலர் இங் கேள்விக்காக் கேட்கலாம்.

உண்மைக் காதல் ரசத்தை விரும்பும் உத்தமர்களைக் கொணர்த்ததை விரும்பும் சமோதர சமோதரிகளை “இல்லற இன்ப விஜயம்” என்னும் சித் தீன்பர பொருளையும், ஆனந்தக் களஞ்சியம் சென்னை ‘ஆனந்தபோதனி’ ஆபீஸில் தயார்செய்துக் கவாசிகளின் அதிர்ஷ்டவசத்தால் விற்பனைக்குத் தயாரித்த வகைப்பட்டிருக்கிறது; இஃதோர் அருமையான தமிழ்ப் புத்தகம்; இதைப் படித்தது ஆன் பெண்ணை அனுபவிக்கத் தக்க இன்ப வகைகள் அந் தினையும் பிரதிபலிக்கக் கண்டு போனார்த்ததை அடையலாம்.

இதன் விலை ரூப 1—8—0

ஆனந்தபோதனி சத்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூப 1.

தமிழ் மெட்ரிசியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருத்துக் கல்வி யினை முதலாகத் தமிழில் விளக்கமாக உள்வங்கக் கொள்கையினையோக் கருது விளக்குவது. இன்னினை காரியக்கு இன்னினை விதமாக மருத்து வனைக் சேர்த்துக் கசர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டி இன்பவச தீத்தல கன்னுக் கதரின் மையால் இதை ஓர் ‘ஆபத்தக் குத் துத் தோழன்’ என்று அனைவரும் அறம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவக் கீகர் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தம் களுக்குத் தாலகலே உடைய வகையில் கோய்களுக்குப் பரிசாரம் செய்து கொள்ளும் நூதல் காலம் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூப 8.

ஆனந்தபோதனி ஆபீஸ், மதராசு.

புதித காவல்!

பெருகம் ஆகக்!!

சற்குணவல்லி

அல்லது

சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி.

(ஸ்ரீ. எஸ். எஸ். அருணகிரிநாதர் எழுதியது.)

இதில் தர்மவின் என்னும் கதாநாயகன் முதலில் ஆனந்தசக்தரி என் னும் மனை மணக்கிருன். இவனோ கணவனை மதியாத மாபாதவி, சித் தீன்ப ஆனந்தத்தையே மதித்த அன்னிய ஆடவருடன் அடிக்கடி உறவாடி கொடு சீவியாதி கொண்டவனை விட்டு கண்டவனுடன் திடீரென்று மறைத்து விட்டான். தர்மவின் மிகவும் யோக்கியன். பிறகு அவன் மேல் காதல் கொண்ட கோமல்வரி சற்குணவல்லி என்னும் சித்தூர் இளைய ஜமீன்தாரணி அனை உள்ளப்புடன் மணக்கிருன். இவனோ கற்பின் அணிசலம், கொற் தீன் பொற்கொடி, பொறுமையின் பொக்கிஷம், சிவையுடைய கண்ணை, கீரத் தெய்வம். கணவனைக் கட்டவென மதித்தவன். தர்மவின் ஆபாசக் கணவன் கொன்றவிட்டு மற மணம் செய்துகொண்டான் என்னும் ஆபாசக் கணவன் பழி, சந்தர்ப்ப சாஸ்திரங்களால் அவனைப் பலவித பரிசோதனைக் கும், ஆபத்தங்களும் உட்படுத்திற்று. இருந்தாலும் சற்குணவல்லி அவர் வீத வைத்த பிரியம் மாறவில்லை. கடைசியில் ஆனந்தசக்தரி திடீரென்று ஒரு சாந் தோன்றி தன் கைகைக்குத் தக்க தண்டனையைத் தானே சந்த தன் கணவன் வீத கைத்தப்பட்ட வீன் பழியை விளக்கி, ஆயி சீத்தான். இதில் இருவித மாதர் உத்தை விளக்கப்பட்டிருப்பதோடு பலவித சிந்தி கள் தெனிய எளிய இனிப கடைசியில் படிப்போர் மனதைப் பரவரப்படுத்தும் கடி எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆடவரும் பெண்மரும் இதை வாசித்த இருமைப் பயினைத் தேடி இன்புறவார்களாக.

இதன் விலை ரூப 1—8—0.

கைவல்லிய நவநீத வசனம்.

ஸ்ரீமான் துரை-தப்புகாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ஆன்மாதகன், மானியவிரிந்தும் விடுபட்டு மோகசாதனத்தை ஆகக் கொண்டுக் கருணாதிபாகிய கடவுள் அருளிய வேதத்தின் உட்பொருக் கணத் தழுவிப் பல மகான்டன் பல தார்களை இயற்றி யிருக்கின்றனர். அதி கா தாண்டவராய கவாமிகள் இயற்றிய கைவல்லிய நவநீதமும் ஒன்று. இதன் கடை செய்யுசாகவும் மிகவும் கடிசுமாயிருப்பதால் எவரும் எளிதில் வாசித்தனரும்படி இதை வசனமாக எழுதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. கீசகன் மூத்தி மார்க்கத்தை எவரும் கண்குணரலாம். விலை ரூப 1—8—0.

ஆனந்தபோதனி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி No. 167, மதராசு.

ஆசிரியரின் ஆங்கிலத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி.

(நான்காம் பதிப்பு) விசை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விசை ரூ. 1-8-0.

அம். எ., எம். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியராகிய திருவாரூர் அம். வண்முலசுந்தர முதலியாரவர்கள் இயற்றப்பெற்ற உயர்த்த திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புகளோடும், சிறந்த போதகர்களோடும் இப்பதிப்பு வெளிவரத் தருகிறது.

இவ்வாக்கங்களுக்குமேல் தீக்கு காகிதத்தால் அச்சிடப்பட்டு சீமை காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

உற்பல கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர கதைகளும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அத்திற் சிறந்த 16-ஆட்டோம் படங்களுடன் கூடியது.

இவ்வாக்கத்தில் துணிக்விஷ்ணு திராஜ பாவையாபிரஸ்ப்பதால் அதை எம்மேல் குறித்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகியிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்க

த சிலர், பல சங்கடங்களை அடைந்துள்ளனர்.

ஆதலின், அதனைப்பற்றி கற்றுக்கொள்ளுதல் ஆதலியங்குக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தகிழ் மக்களுக்கு எளிதில் போதிக்கும் அரிய பாஷாநுபாது தலாகிய இது பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதனைச் சொந்தையுடன் படிப்பவர் பணச் சேரலில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லாமலும் பிசைவெனத் திகிலெனப் பேசவும் படிக்கத் தகுந்தவரும் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆயிரம் வணக்கமாக உரைச் செலவு செய்த 10 உருவகம் வகைப்பாடும் எவ்வகை ஆங்கில தேர்ச்சி உண்வாறுமோ அவ்வகை தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-வாசில் இப் புத்தகத்தின் உதவி வகைக்கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அறிவிக்கலாம். படித்தவர்களுக்கெல்லாம் பரிசாக உருவகம் தருகின்றது.

தங்க மலர்க்கொவ்வலாம் இதில் விவக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இதில் இதனரை வெளிவராத தன்மை பாடமுறைகளெல்லாம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இன்னும் ஒரே ரூபா மதி 10 ஆயிரம் ரூபாக்களாகப் படிக்கக் கணக்கு, வட்டக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் எப்போது வரத் தீர்த்தியாகும், அக்கிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியவற்றெல்லாம் இதனினால் விவக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

மேம்படி தெருவத்து பதிப்பு விசை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி எ. 167, மதராஸ்

ஒளையார் அருளிச்செய்த பெட்டகம்.

புதிதாம் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துவிட்டது. விசை ரூபா 1.

கற்கோட்டை

ஸ்ரீமான் ஓரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் வரையப்பட்டது.

இந்த அற்புதமான காவல் ஏற்றனவே மறு சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக விரசிக்கப் பட்டு வந்ததாகும். இதன் விசேஷத்தையறிந்து மறு சந்தாரேயர் அளித்த அபேசர் இதைப் புத்தகமாய் முடித்துத் தர வேண்டுமென்று பன்னாது கேட்டுக் கொண்டபடியால் இது வெளியிடப் பட்டது. ஸ்ரீமான் முதலியார் அவர்களுடைய காவல்களை வாசித்தான் மம் தமிழ் நாட்டார்க்கு இவ்வாறாகக் கவலையையும் அழகிய கதைப் போக்கையும் எம் எடுத்துக் காட்டவேண்டியது அவசியம் என்றே நினைக்கின்றோம். அவர் எழுதிய காவல்களைத் துறவே தலை சிறந்ததாகும். இதன் விசேஷ அம்சங்களைச் சஞ்சகமாகத் தேடி குறிப்பிடுகின்றோம்.

இந்த காவல் ஆரம்பத்திலேயே வாசிப்போர் மனதைப் பூண்டாகக் காண்த்தொள்வதோடு முடியும்படி அக்கவாச்சி கீங்காது. இது சரித்திர சம்பந்தமான காவல் எனலாம். இதில் தேசப்பாஷையுடைய சில உயர்ந்தவருடைய வந்தனர்கள் தலை மறைத்து வசிக்கும்போது, கொஞ்ச நேரத்திலும் வீரரூபத்துகளில் கிணிக் கொள்வதும், அவற்றினின்றும் தப்பித்தொழுகல் அவர்கள் செய்யும் வீர சாமர்த்தியச் செயல்களும் சொல்லொனது விவக் கையும் கோகத்தையும் வீரரத்தையும் காட்டும். சில சந்திரர்களின் அற்புத உட்கைகளும் துணிக்விஷ்ணு திராஜ் செயல்களும், தம் காதலரிடத்தில் மெய்க் காதல் கொண்ட உத்தம சந்திரன் தம் காதலர் பொருட்டாய் எவ்வளவு காலம் ஆடவருக்குச் சமைய் உட்கு கொள்வர் சந்தியுடையவர்களா விருத்தி ஓர்செனப்பதை கண்டு விளக்கும். இக் கதைவிறுள்ள முக்கிய விசேஷம் அது, இதிலுள்ள கதா பாத்திரங்களில் ஒவ்வொருவருடைய நடக்கைகளைக் குறித்தும் பவன்களும் மானிடர்க்கு இன்றியமையாதான ஒவ்வொரு நீதியை அந்தாட்டியோடு புக்கிருக்கின்றன.

இது தெனியான இனிய காவலில், ஆங்காங்கு எம் உணர்வென்றது ஆங்கிய விஷயங்களைப்பெல்லாம் விவக்கிக் காட்டி எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் தலாசிரியர் திருவருவப் படமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இதன் விசை ரூபா 2-0-0.

“ஆனந்தபோதினி” சந்தாதாரர்களுக்கு

விசை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி எ. 167, மதராஸ்

கடந்த வருடங்களைக்காட்டிலும் இவ்வருடப் பஞ்சாங்கத் தில் சனேக விஷயங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வருடம் கர்ஸித்துவ பண்டிகைகள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

10^{ம்} பக்கங்கள்

கோண்ட

(கேதிர ஜீவகஷத் தா சாந்திர கலாபாண)

தாது வருஷத்திய

சர்வமுகர் தத்

"குனந்தபோதினி சந்த திருக்கணித பஞ்சாங்கம்"

எமது வானசாத்திரக் கணிதத்திலும், ஆங்கில வானசாத்திரக் கணிதத்திலும் நிறைவு வாய்ந்த, ஜிமான் C. G. இராஜன் பி. ஏ. (B. A. Mathematics) அவர்களால் இப் பஞ்சாங்கம் சுத்தமாகக் கணிக்கப்பட்டது.

சிறுவர்களும், ஸ்திரீகளும் சுலபமாக அறிந்து கொள்ளும்படி நிதி கஷத்திரங்கள் நாயுடையோடு, முனி கீழீவுழம் பக்கத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ் பஞ்சாங்கத்தில் இருக்க வேண்டிய, கேத்திரம், ஜீவன், அமிர்தாதி யோகங்கள், விவாக சங்கிரம், அகல் இராசியிருப்பு, விராதி விசேஷங்கள், தசாபுத்தி, கிரக சாரங்கம், தசவிதப்பொருத்தங்கள், சஞ்சகக் முதலியவைகளோடு, வகையர்கள் பலன் முதலிய வேறு விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டு சோதிடர்களும் மற்றவர்களும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்படி சோதிட பொது விஷயங்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவ் வருஷம் விசேஷமாக ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாயுள்ள ஸ்சத்திர ஓசை, சந்திர உபதயம், கிரக உச்சம், கவச்சிரக சிரயன் சந்த ஸ்புடழம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது ஜோதிடர்களுக்கு கிரக ஸ்புடம் செய்ய உபயோகமாகும்.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு வினா அனா 2.

6-பஞ்சாங்கங்கள் 0—8—0. 12-பஞ்சாங்கங்கள் 0—14—0.

தனி பஞ்சாங்கம் வேண்டுமோர் வினாயோடு தபால்கவி 1½ அனா சேர்த்த தபால் பில்கணாக அனுப்பவும்.

25 பஞ்சாங்கங்கள் வேண்டுமோர் ரூ. 1—10—0 முத்தி அனுப்பிவிட்டு தகவளுக்கு சரீபமான ரயில்வே ஸ்டேஷன் தெரிவித்தால் பார்சலாக அனுப்பிவிடுவோம். ரயில் சார்ஜ் கீங்கள் கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

எமது பஞ்சாங்கமும் புத்தகங்களும் எல்லா ஊர் புத்தக வியாபாரிகளிடத்திலும் கிடைக்கும்.

தனலக்ஷுமி கம்பெனியார் வெளியிடும் 6-ம் செ. 28-ம் செ பஞ்சாங்கங்களும் எமது அச்சுக்கூடத்திலேயே கல்ல விதத்தில் பதிப்பிக்கப்பெற நிருக்கின்றன.

பஞ்சாங்கம் 1-க்கு அனா 3

6-பஞ்சாங்கம் அனா 2½ 12-பஞ்சாங்கம் அனா 4.

ஷெ வருஷத்திய தேவங்கு ரீம்மகெட்ட பஞ்சாங்கம்.

1-க்கு அனா 3. 6-க்கு அனா 2½. 12-க்கு அனா 4.

குனந்தபோதினி துபீன், கபாடிபெட்டி செ 167, மதராஸ்

உ
தம்
பாப்பிரதம்மணை எம்:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளுத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.
(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	யுவனா பங்குனிமீ கட	பரு
21	1936ஆம் மார்ச்சுமீ 13உ	9

கடவுள் வணக்கம்.

எனதென் பதம்பொய் யானெனல்பொய்

எல்லாம் இறந்த விடங்காட்டும்

கினதென் பதம்பொய் கீயெனல்பொய்

கிற்ரு கிலைக்கே கேசித்தேன்

மனதென் பதமோ என்வசமாய்

வாரா தைய கின்னருனோ

தனதென் பதற்கும் இடங்கானென்

தமியேன் எல்லாது உய்வேனே.

உய்யும் படிக்குன் திருக்கருணை

ஒன்றைக் கொடுத்தால் உடையாய்ப்பாழும்

பொய்யும் அவாவும் அழுக்காறும்

புடைபட்டோடு கன்னெறியாம்

மெய்யும் அறிவு பெறும்பேறாம்

வினக்கும் எனக்குன் அடியார்பால்

செய்யும் பணியும் கைகூடும்

கிணைத் துயரம் தீர்த்திடுமே.

பாசனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பின்னையப்பே.

ஆரும் துறக்கை அரிதரிது—கேசே

மனத்தறவும் அப்படியே மாண இவற்றில்

உனக்கிசைத்த வாடுகுன்றே ஓர்.

பாசன கொஞ்சனிலன் வருசனென்றே வாய்நித்த

பேசா மவுனம் பெருமான் படைத்ததவே.

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் உய்யும் வழி அறியாதிருத்தலை வெளியிடுகின்றார்.

(இ-ள்) ஐயனே! என்னுடையது என்று எந்தப் பொருளை விவகரித்தலும் பொய்யாகும். யான் என விவகரித்தலும் பொய்யாம். எல்லா விவகாரங்களும் அற்ற இடத்தினைக் காட்டுகின்ற கிண்டலு என்று விவகரித்தலும் பொய்யாம். நீ என்று விவகரித்தலும் பொய்யாம். ஆகையால் நிலை பெற்றிருக்கும் தன்மைக்கே விரும்பினேன். மனம் என்று சொல்லப்படும் பொருளோ என் வழியில் வருவதில்லை. தேவரீருடைய திருவருளோ தன்னுடையது என்று சொல்லுவதற்கும் இடம் கண்டிலேன். அடியேன் எவ்விதம் பிழைப்பேன் என்க.

எனது என்பது புறப்பற்று. தனக்கெனியமாயுள்ள புறப்பொருளைத்தும் மாயாகாரியமாகலின் "எனது என்பதும் பொய்யாம்" என்றனர். யான் என்பது துக்கத்திற்கு ஏதுவாகிய அபிமானமாதலினால் "யானெனல் பொய்" என்றனர். அனைத்தும் முதல்வன் முன் குணியமாகலின் "கிண்டலு என்பதும் பொய்" என்றனர். முதல்வனைத் தவிர அன்னியமாக வேறொன்றில்லை என்பார் "நீ எனல் பொய்" என்றனர். ஆகலின் இவையனைத்தும் நீங்கப்பெற்ற ஏகமாகி நின்று அதுபவிக்கும் சித்தியானந்த நிலையினையே விரும்பினேன் என்பார் "நிற்கு நிலைக்கே கேசித்தேன்" என்றனர்.

2. இதனால் உய்யும் பொருட்டு இறைவன் திருக்கருணை அளிக்கவேண்டும் என்ற விருப்புகின்றார்.

(இ-ள்.) எல்லாம் உடைய இறைவனே! கதி அடையும் பொருட்டுத் தேவரீருடைய திருவருளொன்றினைக் கொடுத்தால் பாழாகிய பொய்யும் ஆசையும் பொருளுமையும் புடைபெயர்ந்து ஒழியும். நன்மார்க்கத்திற்கு கேதுவாகிய சத்தியமும், அறிவினாற்பெறும் பயனும் பிரகாசிக்கும். அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய அடியவரிடத்துச் செய்யவேண்டிய தொண்டும் கைவசப்படும். மனவருத்தம் நீங்கிப்போகும் என்க.

முதல்வன் திருவருள் ஒன்றினை மட்டும் அடையப் பெறுவரேல் மருள் பற்றிய பொய் முதலிய ஒழிப்புபெற்ற அருள் பற்றிய மெய் முதலிய அடைந்த பெரும்பெறு அடைவர் என்பதாம்.

3. இதனால் அகத்தறவு அல்லது புறத்தறவு ஆகிய இரண்டினுள் ஒன்றைப் பற்றுக என்கிறார்.

(இ-ள்) உலகம் அனைத்தும் நிலையில்லை என்றே பட்டினத்தடிகளைப் போல் அகத்தறவுமும் புறத்தறவுமும் தறவடைதல் மிக அருமையாகும். நேராக அகத்தறவு அல்லது புறத்தறவு இவ்விரண்டில் உனக்குப் பொருத்தமாகிய வழி ஒன்றினை உடைய திருக்கருணையாக என்க.

4. (இ-ள்) எம்பெருமானே! இவன் குற்றமுறும் மனதையுடையவன்; வஞ்சகன் என்றதனாலே இவன் மனமையாகிய மவுனங்கொண்ட அடைந்தது என்க.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருடைய நூற்றாண்டு விழா இந்தியாவிலும் பிற நாடுகளிலும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வரும் செய்திகளை நேயர்கள் கவனித்திருக்கலாம். கலர் தேய்ந்து கொடுமை பெருகும் காலங்களில் பெரியோர்கள் தோன்றுகின்றனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் "எப்பொழுது தருமங்குன்றி அதருமம் அபிவிருத்தியாகின்றதோ அப்பொழுது தருமத்தை நிலை நிறுத்தவதற்காகவும், அதருமத்தை அழிப்பதற்காகவும் நான் அவதரிக்கின்றேன்" என்று கீதையில் கூறியதாகவுள்ள நுட்பத்தை எவ்வாரும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டும். இந்திய நாட்டில் எத்தனைபோல மகான்கள் அவதரித்திருக்கின்றனர். இந்தியா ஞானிகளின் அடிச்சுவடுகள் நிறையப்பெற்றது. மேலாட்டு ஜட நாகரிகம் மேலோங்கி ஆன்மார்த்த நாகரிகம் கழிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் அவதரித்தவர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர். நான்காம் மேலோங்கி ஆன்மிகம் கீழ் நிலையில் இருக்கும் இக்காலத்தில் அவதரித்த கம்மிடைபே ஞான ஒளி விசி இவ்வுக்குபவர் மகாத்மா காந்தியடிகள் என்பது கமது கருத்து. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருடைய திருமரத்தை உலகம் அறிபச் செய்தவர் ஸ்ரீ விவேகானந்த சுவாமிகள். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் செய்துள்ள உபதேச பொழிகள் உலகமெங்கும் பொன்னேபோல் போற்றப்படுகின்றன. இவர் அத்துவைத தத்துவத்தைக் கடைப்பிடித்தவர். சகல வஸ்துக்களையும் கடவுள் மயமாகக் கண்டவர். விரிந்த மனப்பான்மை படைத்திருந்தவர். சாதி சமய வேற்றுமை கடந்த சமாச மெட்டுஞ்ஞானி. எல்லாச் சமயங்களிலும் உண்மை உண்டு என்ற கம்பிக்கை கொண்டவர். "மனிதன் இரக்கச் சித்தத்தில் கிறிஸ்தவனாக

வும், வெளிபாவனைகளைக் கண்டிப்பாக அதுசரிப்பதில் முன்விமாகவும், எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அன்பு பூண்டொழுதுவதில் ஹிந்துவாக வும் இருக்கவேண்டும்" என்று ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் உபதேசம் செய்ததி லிருந்து அவருடைய சர்வசமய சமாச மனப்பான்மையை இனி துணர்ந்து கொள்ளலாம். சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் காலதேச வர்த்த மாணங்களை பொட்டி எழுத்தவை. எல்லாச் சாஸ்திரங்களும் எல்லாக்

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்.

காலங்கட்கும் சரிப்படமாட்டா. "பழையன கழிதலும் புதியன புரு தலும் வழுவல" என்ற இலக்கணத்தைச் சாஸ்திரமிதிகட்கும் மாட்டுதல் பொருத்தவதாகும். இக்காலத்தில் உள்ள ஒரு சில வைதி கர்கள் இவ்வன்மையை ஓராமல் "பழையவை எல்லாம் எல்லாவை, புதிய வை எல்லாம் தீயவை" என்ற பல்லியைப் பாடிக்கொண்டிருக்கின்

றனர். இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடைய திருவுள்ளப் பாக் கை பேர்கள் ஊன்றக் கவனிக்கவேண்டும். "மீன் சாப்பிடுகிறவர் கள் அந்த மீனுடைய உபபோகமற்ற தலைடையும் வாணியும் கிரும்பு மெதிக்க. ஆனால் அதன் சரீரத்தின் கடுமியுள்ள யிருதவான பாகத் தையே இச்சிக்கிறார்கள். இப்படியே, இக்காலத்திற்குத் தவாத விதி களும் கொள்கைகளும் கம்முடைய சாஸ்திரங்களிலிருந்தால், நாம் அவற்றைக் கண்டித்து இக்காலத்திற்கேற்றவாறு செய்து கொள்ள வேண்டும்" என்று கூறியிருக்கிறார் மகான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர். இதி லிருந்து அவருடைய கிரித்த மனப்பான்மையை கன்கு தெரிந்த கொள்ளலாம் எனவே இத்தகைய மகாத்மாவின் ஹற்றாண்டு கிழா வை உலகமெங்கும் கொண்டாட அவருடைய சிஷ்ய கோடிகள் ஏற் பாடு செய்தத மிகவும் போற்றத்தக்கதே ஆகும். இச்சமயத்தில் அவாது தீவ்ய வாலாற்றைச் சுருக்கமாக பேசுங்கட்கு கிணவூட்ட வேண்டும் என்று கிரும்புகின்றோம்.

காமர்புரூர் என்பது வங்காளத்தில் ஹூக்ளி ஜில்லாவைச்சேர்ந்த ஒரு சிறிய கிராமம். இக்கிராமத்தில் ஒரு ஒரு பிராமணர் கீடு. இதில் கூாதிசாம சட்டோபாத்திரபாயர் என்னும் அந்தணச் சிரோஷ்டர் தம் முடைய தரும் பத்தினியான சந்திராமணி தேவியாருடன் இவ்வறம் வழுவாது நடத்திவந்தார். கூாதிசாம சட்டோபாத்திரபாயர் வறு மைத்தன்பத்தை அதுபயித்தாலும் ஆசா அதுஷ்டாணங்களிலும் தெய்வ பக்தியிலும் சிறந்த கிளங்கினார். இந்தப் பிராமணத்தம் பதிகள் அடிக்கடி சேஷத்திர யாத்திரை புரிவதுண்டு. ஒரு சமயம் இவர்கள் கயா என்ற கருக்குச்சென்று அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் கதாதா மூர்த்தியைப் பிரார்த்தனை செய்துதிருகாண்டு அங்குத் தங்கினார் கள். அப்போது சாக்ஷாத் பகவான் கூாதிசாம சட்டோபாத்திரபாயர் கனகிலேதோன்றி "என் உனக்குப்புத்திரானாக ஜனிக்கிறேன்" என்று கூறி மறைந்தருளினார். கனவு கனவாயிற்று. சந்திராமணி தேவியார் கருப்பம் தரித்தார். 1834-ம் ஆண்டு பிப்ரவரிமாதம் 20-ம் தேதி புதன்மீழமை கண்ணில் ஒரு ஆண்மகவைப் பெற்றெடுத்தார். கதா தான் என்ற திருமாமே சூட்டப்பட்டது. குழந்தை மிக அருமைபாக வளர்ந்தது. அதனிடம் பல தீவ்பருணங்கள் மினிர்த்தன. பெற்றோர் உரிய பருவத்தில் பிண்டையைத் திண்ணைப் பள்ளிக்கு அனுப்பினர். கதாதானுக்குத் தனது பள்ளிப் பாடங்களில் கருத்துப் பதிபயித்த. இராமாயணம்—பாரதம் முதலிய இதிகாசக் கதைகளைக் கேட்பதில்

விரும்பும் வளர்ந்தது. கதாதான் பக்திசுப் பாட்டுகளைப் பாடுவான். ஆடுவான். கனிப்பான்.

கதாதான் நிறுவபதாரிக்கும்போதே தந்தை இறந்தார். இவனுடைய மூத்த சகோதரர் ஏதேனும் ஒரு வேலை தேடிப்பார்க்கும் எண்ணத்துடன் கல்கத்தாவுக்கு வந்தார். அப்போது கதாதானையும் கடலே அழைத்த வந்தார். கல்கத்தாவுக்கு வடக்கே ஏழுமைல் தூத்தில் தக்ஷிணேசுவரம் என்ற ஊர் இருக்கிறது. அங்கே ராணி மணி தேவியால் நிறுமாணிக்கப்பட்ட பாசக்தி ஸ்ரீ காளி தோவாலயம் ஒன்று உண்டு. கதாதான் மூத்த சகோதரருக்கு அங்கே அச்சகர் வேலை கிடைத்தது. கதாதானுக்கு கோவிலின் சாந்த வாழ்வு வருணனைக்கு அடங்காத ஒரு புத்தணர்வைக் கிளப்பிபது. பக்தி சித்தையை வளர்த்தது. ஆன்மார்த்த வேட்கை மேலோங்கிபது. இறுதியில் சகோதரர் வேலைபைத் தானும் பார்க்க வேந்தது. அன்னை மகாசக்தி ஸ்ரீ காளி தேவியிடம் கதாதார் மனம் வயிற்று ஈடுபட்டது. இச்சமயத்தில்தான் கதாதார் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் என்ற திருமாமம் பெற்றது.

ராமகிருஷ்ணருக்கு தெய்விக லஹரி மிதமிஞ்சிவிட்டது. கடந்தாலும், கின்றுலும், கிடந்தாலும் அவரிடம் அன்னை பாசக்தியின் நினைவே குடிக்கொண்டிருந்தது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர் உண்மைபைக் கண்டார். ராமகிருஷ்ணரின் உற்றார் உறவினர் கோவிலுக்காரிகள் முதலியோர் அவரது ஞான வெந்தைய மாற்ற முயன்றனர். வெளிக்கத்திற்குத் திருப்பிவேண்டும் என்ற முனைத்தனர். இதற்குக் கலியாணம் பண்ணியிருவதே தக்க உபாயம் என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். கலியாணமும் கடந்தது ஆனால், அகனும் அவரது மனம் சற்றும் மாறவில்லை. அது ஆன்மார்த்தகதியேயே முழுகிக் கிடந்தது.

இறுபத்தேழு ஆண்டுகட்குப் பிறகு, அதாவது 1863-ஆண்டில் கல்கத்தாவில் செல்வக்குடும்பத்தில் மற்றொரு குழந்தை பிறந்தது. இதற்கு ரோந்திராத தத்தன் என்ற பெயரிட்டது. ரோந்திராதர் ஆங்கிலக்கல்வி பயின்று நல்ல அறிவாற்றலுடன் விளங்கினார். சாதாரண ஆங்கிலக்கல்வி ரோந்திரா வளையப்படுத்தவில்லை அவரது மனம் தத்துவ ஆராய்ச்சியை விரும்பிபது. எனவே தத்துவசாஸ்திரங்களைப் படிக்கத் தொடங்கினார். பலரிடம் தர்க்கித்தார். சந்தேகம் வந்துவிட்டது. "கடவுள் என்று ஒரு பொருள் உண்டா? இருக்கு

மாணம் என்கும் அது அறியப்படுமா? எப்படி அறிவது?" என்பன போன்ற கேள்விகள் ரோந்திரா வகுத்தி வந்தன.

அக்காலத்தில் தக்ஷிணேசுவரத்திலுள்ள ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்கு ஒரு ஆவல் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. அதாவது தமக்கு மிகவும் வேண்டியவர்களின் மூலம் உலகத்திற்கே ஞானச்சுடையைக் கொளுத்த வேண்டும் என்ற ஆவல் கொண்டார். அதற்குத்தக்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லையே என்று தயித்தார். புலம்பிஞர். கடைசியில் அதாவது 1880-ம் ஆண்டில் உண்மைப் பக்தர்களான வாலிபரும் வயோதிகரும் அவருடைய திருவடி நிழலில் தங்கி திவ்யஞானம் பெற முயன்று கொண்டிருந்தனர். தக்ஷிணேசுவர மூனிவரைப்பற்றி ஏற்கனவே ரோந்திராதர் வராளமான இசுப்திகளைக் கேள்விப்பட்டிருந்தார். ஒரு நாள் தக்ஷிணேசுவரம் சென்றார். மகான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரைத் தரிசித்தார். அந்த முதல் சந்திப்பே மிகவும் விசேஷமானது. உடனே இருவரும் முன்பே பழிபவர்போல் கட்டித் தழுவிக்கொண்டனர். இந்த மனிதரைத்தான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இம் மனிதரே தமது திவ்ய சந்தேசத்தை உலகிற் பார்ப்பச் சிறந்த கருவியாக இருக்கக்கூடியவர். ரோந்திராதர் மாத்திரம் இல்லை—இன்னும் எத்தனையோ அறிஞர்கள்—பக்திமான்கள் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரிடம் வந்து கொண்டே இருந்தார்கள். அக்காலத்தில் வங்காளத்தில் மிகவும் பிரபலந்தர்களாய் விளங்கிய மஹிஷி தேவேந்திராத தாகர், கேசவ சந்திரசேனர், ஈசுவர சந்திராபித்திராசாகர், சிவாராத சாஸ்திரி, பிரதாப சந்திரமஜும்தார், பங்கிம் சந்திரசாட்டர்ஜி போன்றவர்கள் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரைத் தரிசித்துத் தங்கள் பக்தி சித்தைகட்கு ஆக்கம் தேடிக்கொண்டார்கள். அச்சமயம் தக்ஷிணேசுவரம் ஒரு சிறந்த பாத்நிண ஸ்தலமாகிவிட்டது. சமய உபதேசங்கட்கும்பக்திசுப் பாடல்களுக்கும் அது நிகல்களமாய் விளங்கிபது.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் உபதேசங்கள் எவை? அவை மிகவும் எளிதில் விளங்கக் கூடியவை. சாமானிய மக்களும் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். அவர் படிக்காதவரானாலும் உபதேசங்கள் எல்லாம் உண்மைபானவை. ஆழ்ந்த பொருள் பொதிந்தவை என்பதில் ஐயம் இல்லை. "எம்புங்கள்; கடவுள் இருக்கீஞர். அவரை உணர்ந்த அறிபலாம். எல்லோரிடமும் குழந்தை மனம்போல் களங்கமற்ற உண்மை

மனங்கள் மிளிர் வேண்டும். பெண்ணுசையும் பொண்ணுசையும் ஒழிக்க வேண்டும். சத்தியம் ஒன்றே. எல்லாச் சமயங்களும் ஒன்றே. ஒரிடத்திற்குச் செல்லும் பல்வேறு வழிகளாகும் இவை"

1886-ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் பரீட்சாரணாரார். அவருக்குப் பிறகு அவருடைய சீடர்கள்—தந்தைமஹந்த தியாக சீலர்கள் அவரது அரிய உபதேசங்களை உலகில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நோர்திர நாதத்தர் அவருடைய சீடர்களில் தலை சிறந்தவர்களுள். அவர் சந்தியாகியானவுடன் ஸ்வாமி விவேகானந்தர் என்ற புதுப் பெயர்—ஆச்சாரம் பெயர் பெற்றார்.

1893-ம் ஆண்டில் அமெரிக்கா ஐக்கியமாகாணத்தைச் சேர்ந்த சிகாகோ நகரில் சர்வ சமய மகாநாடு கூடியது. ஸ்வாமி விவேகானந்தர் அங்கே சென்று உண்மை நாகரிக இந்தியாவின் தத்துவஞானச் சிறப்பை ஜடநாகரிக மேனாட்டினருக்கு எடுத்துரைத்தார். இவருடைய ஞான கர்ஜனைகள் மேனாட்டு அறிஞரைத் திடுக்கிடும்படிச் செய்தன எனல் மிகையாகாது. அந்தக்காலம் முதற்கொண்டுதான் மேனாட்டினர் கீழ்த்திசையிலிருந்து ஆன்மார்த்த உண்மைகளை அறிந்துகொள்ள முயன்றனர். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரைப்பற்றியும் அவருடைய உபதேசங்களைப்பற்றியும் மேல் காட்டாருக்கு அறிவித்தவர் ஸ்ரீவிவேகானந்தரே. ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடங்கண்டவரும் அவரே. இவர் 1902-ம் ஆண்டில் முக்தி அடைந்தார். இவரால் நிறுவப்பட்ட ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடம் இந்தியாவிலும் பிறநாடுகளிலும் அற்புதத்தொண்டாற்றி வருகிற உண்மையை எல்லாரும் நன்கு அறிவார்கள். சமய அறிவு, சமூக முன்னேற்றம், கஷ்ட நிவாரணம் முதலிய துறைகளில் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்தார் விசேஷமாகக் கருத்தைச் செலுத்திவருகிறார்கள்.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் நூற்றாண்டு விழா புதிய இந்திய சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கியமான சம்பவமாகும். இந்த விழா இந்தியா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பா நாடுகளில் சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் ஸ்ரீவிவேகானந்தரும் காட்டியுள்ள வழியை எல்லாரும் உண்மை உணர்ச்சியுடன் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்த விரும்புகின்றோம்.

ஓம் தத் சைத்.

திரு. குப்புசாமியின் மறைவு

"ஆனந்தபோதினி" உரிமையாளர் ஸ்ரீமான் நாகவேடு. முனிசாமி முதலியவர்களின் மூத்த திருமகனார் செல்வர் என். எம். குப்புசாமி என அழைக்கப்படும் செல்வர்கள் என்னும் வாலிபத் தோன்றல் தமது 21-வது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார் என்ற தயாச் செய்தியை மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றோம். 10-12-15ம்

திரு. என். எம். குப்புசாமி.

ஆண்டில் பிறந்தார். 29-2-36ம் ஆண்டில் மறைந்தார். இவரைப் பிடித்த டைபாய்டு சாம் இவரது ஆருயிைக் கொள்ள கொள்ளுமென்ற யாரும் எதிர் பார்க்கவே இல்லை. செல்வர் குப்புசாமி நற்குண நற்செய்கைகள் வாய்ந்தவர். இண்டர் மீடியட் வரை பயின்றவர். எல்லாரிடமும் மேதை மரியாதையுடன் விசயமாய் நடந்து கொள்ளும் இயல்புடையவர். ஸ்ரீமான் முதலியவர்கள் எல்லாப் பொறுப்பையும் மகனிடம் ஒப்படைத்த ஓய்வு

பெற்ற இன்புறலாம் என்று எண்ணி மகிழ்ந்த கொண்டிருந்த நிலையில் அவரது எதிர்பார்ப் பிரிவு பெரிய ஏமாற்றத்தை உண்டாக்கி விட்டது. இயற்கையை யாரே வெல்லவல்லார்? இவரது ஆன்மா சாந்தி அடைவதாக.

அநுதாபிகளுக்கு நன்றியறிதல்

எனது அருமை மூத்தமகன் திருவானன் என். எம். குப்புசாமி தமது 21-வது வயதில் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த துன்பச் செய்தியை அறிந்த எனக்குப் பல ஆதரவு மொழிகளும், அநுதாபங்களும் தெரிவித்த நண்பர்கட்கு மனமார்த்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வரலாறு வெளியூர் நண்பர்கள் தங்கள் தங்கள் அநுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு வருகின்றனர். இவர்கள் எல்லாருக்கும் தனித் தனியே நன்றியறிதல் கடிதம் எழுத இந்நிலையில் அசக்தனாகி இருக்கிறபடியால் "ஆனந்தன்" மூலம் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நா. முனிசாமி முதலியார்.

பிரம சூத்திரம்.

(சித்தார் பண்டித-பூ. ஸ்ரீநிவாசன்.)

(574-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

3-வது. ஸங்க்யோப யங்கரகாதி கரணம்

11-வது. சூத்திரம். அவதாரிகை:—சாங்கிய ஸங்க்யன் உதம் இருபத் தைத்து தத்துவங்களுக்கும் வேத சம்மதமானவையே என்று சாங்கியர்கள் வாதிக்கின்றனர். அந்த இருபத்தைத்து தத்துவங்களும் வேத சம்மதமானவையல்ல என்பது வேதாந்திகளின் வாதம். தாங்கள் சொல்வது சரி என்பதற்கு ஆதாரமாகச் சாங்கியர்கள் பின்வரும் சுருதி வாக்கியத்தைக் காட்டுகின்றனர். அதாவது,

"யஸ்மின் பஞ்ச பஞ்சஜனா ஆகாசச்ச ப்ரதிஷ்டிதா | தமேவ

மஃய ஆத்மாதம் வித்வாச் ப்ராஹ்மாமங்குதோ மங்குதம்."

என்பதாம். இவ்வாக்கியத்திற்கு அவர்கள் உதம் அந்தம்: "எந்தப் பிரதானத்தினிடத்தில் ஒளிவடிவானது புருஷன் உடிக் 25-தத்துவங்கள் ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றினிடத்த விபாபகனாயுள்ள புருஷனை அவன் தெரிந்து கொள்ளுகின்றானோ அவன் அயிதனாகி டிமோஷத்தை யடைகின்றான்" என்பதாம்.

அவர்களின் இந்த வாதம் ண்டிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 11. "கசங்க்யோ பஸங்க்ஹாதபி கார பாவாததிரோகாச்ச"

பதவுரை:—ஸங்க்யோபஸங்க்ஹாதபி = இருபத்தைத்து என்னும் தொகையைக் குறிப்பிடுவதாகச் சுருதியில் காணப்பட்டாலும், ச=சாங்கிய மதம் வைதிகமல்ல. ஏனெனில், காரபாவாதம்=ஐந்து ஐதகனாக இல்லாமல் விடுபட்டிருத்தாலும், அதிரோகாத்=அவற்றினும் மேலாக இரண்டு பதார்த்தங்கள் இருப்பதாக அந்தச் சுருதிவாக்கியம் உதவதாலும்.

கருத்து:—மேலே காட்டிய சுருதி வாக்கியத்திலுள்ள 'பஞ்ச பஞ்ச' என்பதற்கு ஐந்து ஐந்துகள் (5+5) என்பது சாங்கியர்களின் அபிப்பிராயம். அது சரியல்ல. இந்த அர்த்தத்தை அங்கேரித்தாலும் காங்கு ஐந்துகள் சரியாக விருக்கின்றன. மற்றவை தனித் தனியாக இருக்கின்றன. அதாவது: சாங்கிய ஸங்க்யில் உதப்பட்டுள்ள

(1) பிரதானம்	...	1
(2) மகத்தத்துவம்	...	1

(அத்தகாணம்)

(3) அகங்காரம்	...	1
(4) ரூபம் தன்மாத்திரைகள்	...	5
(5) ஸ்தூல தன்மாத்திரைகள்	...	5
(6) சூட்சுமத்திரியங்கள்	...	5
(7) சரமேத்திரியங்கள்	...	5
(8) மனம்	...	1
(9) புருஷன்	...	1

25

இருபத்தைத்து தத்துவங்களில் ஐந்து கொண்ட தொகையாக வருபவை காங்கு ஐத்தகே. மற்ற ஐந்தும் தனித்தனி வெவ்வேறாக உதப்படுபவை. ஆகையால் சுருதி வாக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டவை சாங்கிய மத தத்துவங்கள் அல்ல. அன்றியும், இந்த வாக்கியம் 'அஸ்மின்', 'ஆகாச' என்னும் பதங்களால் ஆத்மாவையும் ஆகாசத்தையும் குறிக்கின்றதே. இவ்விதமையும் சேர்த்தால் 27 தத்துவங்கள் ஆகின்றனவே. சாங்கியர்களின் தத்துவங்கள் 25 தானே. மேல் இரண்டு தத்துவங்களுக்கு அவர்கள் என்ன வழி சொல்வார்கள்? ஆகையால் இந்த வாக்கியத்தைக் காட்டுவது சாங்கியர்களுக்கு ஒரு கண்மையும் உண்டாகாது. ஆகையால் சாங்கியமதம் வைதிகமானதல்ல.

மேற்கண்ட வாக்கியத்திற்குச் சாங்கியர்கள் கொள்ளும் அர்த்தம் சரியன்று. ஆயின் அதன் அர்த்தம் என்னவெனில் "எந்தப் பரமாத்மாவினிடத்தில் பஞ்சஜனா என்று அழைக்கப்படும் ஐந்து பதார்த்தங்களும் ஆகாசமும் பொருத்தி யிருக்கின்றனவோ அந்த அயிதமயமாயி பிரம்மத்தை ஆத்ம சோபாமாக கான் அறிந்தகொண்டு ஜீவன் முக்தனானே" என்பதே அவ்வாக்கியத்தின் அர்த்தமாம்.

12-வது. சூத்திரம். அவதாரிகை:—"பஞ்ச பஞ்ச" என்பதற்கு ஐந்து ஐந்துகள் என்னும் அர்த்தம் சரியல்ல வென்றால் அதன் அர்த்தத்தான் என்ன? என்னும் வினாவுக்கு விடை கொடுக்கப்படுகிறது.

சூ. 12. "ப்ராணாதபோ வாக்ப சேஷாத்"

பதவுரை:—வாக்ப சேஷாத்=இந்த வாக்கியத்திற்குப் பின்னால் உள்ள வாக்கியத்தினால், பிராணாதப=பிராணாதி பஞ்சகம் (பஞ்சஜனா என்னும் பதத்தால் குறிக்கப்படுகிறது.)

கருத்து:—பஞ்சஜனா என்னும் பதத்திற்கு இங்கு பிராணாதி பஞ்சகம் என்பதே பொருள். பிராணாதி பஞ்சகம் எவையெனின்: பிராணம் 1, சக்ஷ 2, கரோதிரம் 3, அன்னம் 4, மனம் 5. என்பனவாம்.

"ப்ராணஸ்ய ப்ராணமுத சக்ஷுஷ்சக்ஷு:—உத ச்ரோத்யஸ்ய ச்ரோத்ய மகன்யாங்கம் மனோயே மனோவிது"

என்னும் சுருதி வாக்கியமே இதற்குப் பிரமாணமாம்.

13-வது சூத்திரம். அலதாரிகை:—இந்த அந்த விக்ஷயமாக சாங்கியர் துர் ஆஷேபம் செய்கின்றனர். அதாவது:—“காண்வர் என்னும் ஒரு வகுப் பவர் கொண்டிருக்கிறபடி பார்த்தால் இந்த வாக்கியத்தில் ‘அக்ஷயாகம்’ என்னும் பதத்தை இந்தச் சூத்திர வாக்கியத்தில் காணப்படவில்லை. நான்கு யதார்த்தங்களே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வளவாக ‘பஞ்சஜன’ என்பதற்குப் பிராணாதிபஞ்சகம் எனப் பொருள் கூறவது எவ்வாறு பொருள் தும்?” என்பதாம். இந்த ஆஷேபத்திற்குச் சமாதானம் சொல்லப்படுகிறது.

சூ. 13. ஜ்யோதிஷிகே ஷாமஸ்தப்பகே.

பதவுரை:—ஏசெவாம்—காண்வ பகுப்பினர்க்கு, அநே—அன்னம், அஸதி—தூள்லாமற் போனாலும், ஜ்யோதிஷா—ஜோதிப் பொருளோடு, (பூர் கதே—ஜாதாவது பொருள் சேர்த்து எண்ணப்படுகிறது.)

கருத்து:—காண்வர் கொள்ளுகிறபடி அன்னமொழியுடைய பற்றைய காண்பதார்த்தங்களே கூறப்பட்டன. இந்த வாக்கியத்திற்கு முந்திய வாக்கியத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ‘ஜ்யோதிஷா’ என்னும் பதத்தால் சூரியன் என்னும் பொருள் கொள்ளப்படுவதால் ஐந்து பொருள்களே கொள்ளப்படும் என்றிச.

4-வது காரணத்தொதி கரணம்

14-வது சூத்திரம். அலதாரிகை:—சிறுஷ்டி சம்பந்தமாக வேதவாக்கியங்களில் ஒன்றற்கொன்று ஒற்றுமையிலலை. வேதப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் காணப்படுகின்றன. பிரம்ம விஷயத்திலும் அப்படியே வேதாங்க வாக்கியங்களில் ஒன்றுப்பட்ட அபிப்பிராயமில்லை. அவற்றைக் கீழே காட்டிலோம்.

வாக்கியங்கள்.

(1) “ஆத்மா ஆகாசம் பூதம்—ஆத்மாவின் அகாச முதலிய பிரபஞ்ச மெல்லாம் உற்பத்தியாவின்.

(2) “ஸதேவஸோமயேத மக்ர ஆலீத்—எசமேவாத் விதியம்—ததைஷாத் பஹு—எவ்யா மப்ராஜ்யேயேதி—தத்தேஜோக்ருஜத்—சஜாதிய விஜாநீய சவகதபேத மற்ற சத்பதார்த்தமே தேஜஸ்முதலாகிய பூதங்களைச் சிறுஷ்டித்தது.

(3) “ஸப்ராண மக்ருஜத்—ப்ராணச் சர்த்தாம்”—அந்த பரமாத்மா பிராணனைச் சிறுஷ்டித்தது, பிராணத்தினின்றும் சித்ததை யுண்டாக்கித்தது. (இங்கு ஆகாசம் முதலிய பூதங்களின் சிறுஷ்டி கூறப்படவில்லை.)

(4) “ஆத்மாவா இதமேக ஏவாக்ர ஆலீத்—நாய்யத்திஞ்ச கயிஷத்—ஸ இமாத்ஸோகா க்ருஜத்”—ஆத்மாவே முதலில் இருந்தது. அதுவே இவ்வுலகங்களைச் சிறுஷ்டித்தது. (இதனால் ஒரு முறையே உலகங்கள் தோன்றினதாகத் தெரிகின்றது.)

(5) “அஸத்வா இதமக்ர ஆலீத்—ததோவைஸத ஜாயத்”—முதலில் அசத்தே இருந்தது. அதினின்றும் சத்து தோன்றிற்று. (இங்கு அசத்தூவகமான சிறுஷ்டி சொல்லப்பட்டது. இதில் ‘அசத்’ என்பதற்கு இத்திரியக் கனாக் கெட்டாத அவ்யாக்ருதம் என்பது பொருள்.)

(6) “அஸதே வேதமக்ர ஆலீத்—தத்ஸதாலீத்—தத்ஸத்ய மய வத்”—அசத்தே முதலில் இருந்தது. அது சத்தாக (ஸதல பிரபஞ்சமாக) ஆயிற்று. அந்த ஸதல பிரபஞ்சம் ‘சத்’ சப்தார்த்தமான பிரகிவி அப்பு தேஜஸ் வடிவமாகவும் ‘த்யம்’ சப்தார்த்தமான வாயு ஆகாச வடிவமாகவும் விளங்கிற்று. (இங்கும் அசத்தூவகமான சிறுஷ்டியே கூறப்பட்டது.)

(7) “தமத்தஸ் ஸஞ்ஞாயேத—ஸதேவஸோமயேத மக்ர ஆலீத்”—இதப் பிரம்மம் முதலில் சத்தாகவே இருந்தது. அசத்தினின்றும் சத்து எப்படியுண்டாகும்? (இதில் அசத்வாதம் பிராணிக்கப்பட்டு சத்தூவகமான முறை போதகப்பட்டது.)

(8) “தத்தேசம் தத்ஸத வ்யாக்ருத மாலீத்—தத்ஸத ரூபாய்யம் வ்யாக்ரியேத”—இந்த ஸதல பிரபஞ்சம் சிறுஷ்டிக்கு முன்பு அவ்யாக்ருத மென்னும் காமரூபங்களை யுடையதாக இருந்த தல்லவா? (இதில் தத்ஸத வாகிய (தனக்குத்தானே உண்டானதாக) சிறுஷ்டி கூறப்பட்டது.)

இவ்வாறு ஒரிடத்தில் ஆகாச சிறுஷ்டியும், ஒரிடத்தில் பிராண சிறுஷ்டியும், மற்றொரிடத்தில் சமஸ்த உலகங்களின் சிறுஷ்டியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் சிறுஷ்டி அசத் பூர்வமென்று ஒரிடத்திலும், சத்தூவகமென்று ஒரிடத்திலும், தனக்குத்தானே உண்டாயிற்றென்று மற்றொரிடத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவாக, பிரதானம் ஜகத்காரணமல்ல என்றும், பிரம்மமே ஜகத்காரணமென்று எல்லா சூத்திரங்களும் ஒரேவிதமாகக் கூறுகின்றன என்றும் வேதாந்திகள் கூறவது எவ்வாறு பொருள்தம்?” என்பது சாங்கியர்களின் வாதம். இந்த வாதம் இங்கு கண்டிக்கப்படுகின்றது.

சூ. 14. “காரணத்தேவக சாகாசாதிஷு யதாவ்ய பதிஷ்டோக்தே”.

பதவுரை:—ஆகாசாதிஷு—ஆகாசம் முதலிய பூதங்களின் சிறுஷ்டியில், காரணத்தேவக—காரணமா யிருப்பதாக, யதா—எந்த லக்ஷணமுடைய வஸ்து சொல்லப்பட்டதோ, ததா—அந்த லக்ஷணங்களை யுடைய வஸ்துவே, வ்யபதிஷ்டோக்தே—பிராணம் முதலியவற்றின் சிறுஷ்டியிலும் காரணமாகச் சொல்லப்படுதலால் (சாங்கியர்களின் வாதம் சரியன்று.)

கருத்து:—சர்வஞ்ஞத்தும், சர்வேசவரத்தவம், சர்வாத்மகத்தவம், அத் விதிபத்தவம் முதலிய லக்ஷணங்களை யுடைய எந்த வஸ்து ஆகாசம் முதலிய பூதங்களின் சிறுஷ்டிக்குக் காரணமென்று தைத்திரியோப நிஷத்த கூறுகின்றதோ அந்த லக்ஷணங்களை யுடைய வஸ்துவே தேஜஸ்பிராணன் முதலியவற்றின் சிறுஷ்டிக்குக் காரணம் என்று மற்ற சூத்திரங்களும் சொல்லுகின்றன. ஆதலால் சூத்திரங்களுக்கு ஒற்றுமையிலலை என்று சொல்வதற்கு இடமில்லை.

காரியமாகவுள்ள வஸ்துக்கள் விஷயமாக பேதம் இருப்பதாகக் காணப்பட்டாலும், அவற்றிற்குக் காரணமாகவுள்ள வஸ்துவின் விஷயமாக அவ்வித பேதம் இல்லை. எல்லா சூத்திரங்களும் பிரம்மசொருபத்தை சிறுபணம் செய்வதற்காகப் பிரவர்த்தித்தனவே யல்லாமல் சிறுஷ்டி சிறுபணத்திற்காக வல்ல. ஆகையால், சிறுஷ்டியைக் கூறும் வாக்கியங்களில் ஒவ்வொரிடத்தில் பேதமிருந்தாலும், அது பிரம்மமே காரண மென்பதற்குச் சந்தேகத்தை யுண்டாக்காது. சிறுஷ்டியைக் கூறவதன் பயன் அதன் பரம் காரணத்

தைப் போதிப்பதே யாகும். பிரம்மஞானத்திற்கு சுருதிகள் சொல்லுதலே யன்றி சிருஷ்டி ஞானத்திற்கு அவை பலன் சொல்லவில்லை.

ஆகவே, இதனால் சிருஷ்டிகளெல்லாம் சேதனத்தின் காரியமே யென்றும், இந்த விஷயத்தில் வேதாந்த வாக்கியங்கள் எல்லாம் ஒரே விதமாகக் கூறுகின்றதென்றும் விளங்குகின்ற தல்லவா?

15-வது சூத்திரம். அவதாரிகை:—சிருஷ்டிக்குச் சில விடங்களில் சத்த காரணமெனவும், வேறு சில விடங்களில் அசத்த காரணம் எனவும் ஒன்றற்கொன்று பேதமாக வன் சுருதிகள் சொல்லுகின்றன என்பதற்குச் சாதாரணம் சொல்லப்படுகின்றது.

கு. 15. “ஸமாகர்ஷாத்”

பதவுரை:—ஸமாகர்ஷாத்=சுருதிகளில் காணப்படும் ‘அசத்’ என்னும் பதம் இங்கு அவிசாத பிரம்மத்தைக் காட்டுவதால் (அது சூன்யபரமோ அல்லது பிரதான பரமோ அல்ல. ஆதலின், காரணவேற்றமைய இல்லை.)

கருத்து:—“அஸத்வா இதமக்ர ஆவரீத்” என்னும் கைத்திரீய உபபிஷத் வாக்கியத்தில் உள்ள ‘அஸத்’ என்னும் பதம் முந்திய வாக்கியத்தை யொட்டிப் பார்க்குமிடத்து அவிசாத பிரம்மத்தைக் குறிக்கின்றதென்பது விளங்கும். ஆதலின், இங்கு அசத் என்னும் பதம் சூனியத்தைக் குறிப்பதல்ல வென்று அறிக. “அஸத்ஸேவஸபவதி | அஸத் ப்ரஹ்மேதி வேதசேத்—அஸத் ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத | ஸத்மே கந்ததோவீது” (பிரம்மம் சூனியம் என்று எவன் தெரிந்து கொள்ளுகின்றானோ அவன் சூனியமே யாகின்றான்; பிரம்மம் இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொண்டவனை வித்தியனென்று அழிகிறார்கள். இதனால் சூனியவாதம் விராகிக்கப்படுகிறது. “ஸோகாமயத.....தத்ஸத்ய மித்யாசக்யதே” (அவன் சங்கற்பித்தான்.....அவனைச் சத்யமாகக் கூறுகின்றார்கள்) என்னும் மற்றொரு வாக்கியம் பிரதான பரவாதத்தை விராகிக்கின்றது. ஆகையால், காரணத்தில் பேத மிருக்கிறது என்னும் தோஷம் சுருதிகளுக்கு சம்பவிக்கவில்லை. பரமாத்மாவே பரம காரணமென்று எல்லா சுருதிகளிலும் சொல்லப்படுகின்றது.

மஹாத்மா மணிமொழி

(S. கணேசன்.)

ஐயனழியன் எச்சிறப்பையும் ஏற்றக்கொள்ளலாகாது. அவன் தனக்குள்ள எல்லாவற்றையும் மக்களிடம் ஒப்பவித்தவன். சேவையைச் சமத் தொண்டாகக் கொண்டோன், பிறர் பூசனையைக் காமுருன். காமுறுவனே அவன் அன்றே ஒழிந்தான்.

பிறை செய்வதே அவமானம்; அதற்குச் சிறை செல்வது அவமானமன்று.

உண்மையைக் கொன்று பெறும் சுய ராஜ்யத்தால் பயனில்லை. உண்மையைக் கோரல் காட்டின் அழிவிற்குக் கால் கொள்வதாகும்.

உண்மையும் அஹிம்சையுமே என்னால் விரும்பப்படுவன. தெய்விகத்தை நான்விரும்பவில்லை.

ஏழை உயிர்களைக் காக்கவும், கோயில்களைச் சூய்மைப்படுத்தவும், தெய்வத் திருவருள் கொழிக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த ஆண்மகனே பெண்களோ இவ்வுலகில் தொன்றவேண்டுமென்று நான் தவக்கிடக்கிறேன்.

அஹிம்சை கம்மைக் கோழைகளாக்கவில்லை என்பதும், அவ்வறத்தை விடுத்ததே சமது கோழைமைக்குக் காரணம் என்பதும் எனது கொள்கை.

நான் தாக்கிலருவது ஆட்சி முறைமையே. ஆங்கில மக்களுடன் எனக்குச் சண்டையில்லை.

அஹிம்சைக்கு ஆண்மை தேவை. அதுவே கீரத்திற் சிறந்த கீரரின் அறம்.

இறக்க அஞ்சிசுவன் மகாவீரையோ, புத்தரையோ, வேதம் களையோ பின்பற்றப்பவ னல்லன். மகாவீரரும் புத்தரும் போர் கீரர்கள். டால்ஃடாயம் அவ்வினத்தவரே.

நிமையை மூர்க்க சக்தியில் வெல்ல கமக்கு உரிமையி்லை. நிமையினின்றும் காம் விடுகச் சீனையை எதிர்த்துவிண்டும். ஒருபன் தனது கொடுமை யுணர்ந்து கழி விரக்கம் கொள்வானாயின் அவனை அன்பால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பற்றைத் தாக்குத்தாக்கிலும் அன்பிருத்தல் வேண்டும்.

ஆங்கிலேயர்க்கும் இந்தியர்க்கும் இடையில் மனக்கசப்புதந்தாது அமைதியும் நாய்மையுங்கொண்ட முறையில் நடையம் பெறவேண்டும்.

ஹிம்சையினும் அஹிம்சையே விழுமியது. தண்டித்தலினும் மன்னித்தல் ஆண்டகைமை. மன்னிப்பு வீரனை அணிசெய்தெது. தண்டிக்கும் அதிகாரம் உன்ஊபோது மன்னிப்பதே மன்னிப்பதாகும்.

நான் கனவு காண்பவ னல்லன். அஹிம்சா தர்மம், ரிஷிசூத்ரம் மகாத்மாக்களுக்கும் மட்டும் உரியதன்று. அஃது எல்லாச் சாதாரண மக்களுக்கும் உரியது.

கால்காலமாக இந்தியா பலாத்காரத்துக்கு மாறப்பட்ட பரிநியே பெற்றிருக்கிறது. ஹிம்சையைப் பார்க்கிலும் அஹிம்சையே இயற்கைக்குணமாகப் பெரும்பான்மையோர் கொண்டொழுதுமாது இந்தியாவில் மக்கள் நிலை ஒத்திருக்கிறது.

அஹிம்சை என்பது எல்லா உயிர்களிடத்தும் இரக்கங்கொள்வது எனிமைக்கும், விலக்குறையிற்றும், சகாதாரத்திற்கும் உரியகாட்டு உடைய விலக்குவது சிறந்த தேசியப்பாவம்.

உடனுக்குப் பழைய மலம் எத்தன்மைத்தோ அத்தன்மைத்த இந்தியா விற்கு அன்னியத்துணி.

ஹிந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை, கதர், நீண்டாமை விலக்கு இம் முன்றம் என்னுடைய சுயராஜ்யத்தின் கடைக்கால்கள்.

நமது தேசத்தாரான் இழிந்தவ ரென்பபுவோரும் உரிமை பெறுவதே யான் சுயராஜ்யம் என்பதற்குக் கொண்டபொருள்.

அஹிம்சை என்பது, முற்றும் மாசினியிருத்தல். பூரண அஹிம்சை என்பது, உலகிலுள்ள எல்லாவிடத்தும் - விஷமுள்ள பூச்சி, விலக்குகளிடத்தும் பகைமை கொள்ளாமை.

சத்தியாக்ஷகம் தன்னலத்துக்காகக் கொன்னல் உடாது. அதைப் பிறர் எலத்துக்கே கொன்னல் வேண்டும். சத்தியாக்ஷி, தன்பம் பொறுத்தலுக்கும் பொருள் கட்டத்துக்கும் எப்பொழுதுஞ் சித்தமாயிருத்தல் வேண்டும்.

நிய அரசாட்சியில் வெளியே இருத்தல், அவ்வாட்சிக்கு உடன்பட்டு, வாழ்வதாகும்.

சத்தியத்தினுஞ் சிறந்த சமயம் ஒன்றில்லை என்பது என் பிறழாத உதவி.

ஒளவையார்

(ஸ்ரீமதி. பண்டிதை-வுசலம்பிகை அம்மைவார்.)

“தெய்வமிகழை” என்பது அடுத்த கீதி. இது எல்லா கீதிகளுக்கும் தலையாயது. ஒரு உபதேசம் என்றும் கூறலாம். இன்னாருக்கு இதைக் கூறியதாகக் கொள்ளமுடியாது. கண்ணாற்ற உன்னமுடைய பாலாக்களுக்குத் தெய்வத்தை இகழும் மனோவிலை எவ்வாறு தோன்றும்? உலகியவற்றிலு வந்தவர்கள் என்று மதிக்கத்தக்கவர்களிடத்திலும், கல்வி கற்றோருமென்ற மனப்பான்மை உடையவர்களிடத்திலும் தெய்வ பக்தி யுடையவர்களெனத் தோற்றம் அறிதிறன் உடையவர்க ளிடத்திலும்தான் இட்ட பரரை அழிக்க இடாதெழும் களை போல மேலே எடுத்துக் காட்டிய தெய்வம் இடமும் குணம் இயல்பா யெழுதினது. பெரும்பாலும் அறிவு நூல் களைக் கல்லாமல் உலக நூல்களைக் கற்றவர்களிடமே இக் கிறமைக் குணம் தரல் கொள்ளுகின்ற தென்பது கண்டுகூ. குளிக்கப்போய்ச் செற்றமைப் பூசிக் கொள்வோர் போல ஆஸ்திகத்தை வளர்க்கப் பல கடவுள் இருப்பதாகக் கொண்டு தாம்போற்றாத ஒருசமயத்தை இசுழ்த்த தாது பக்தியையே தம் மையு மறியாமல் அழித்துக் கொள்ளுகின்றனர்; இம்மை மறுமை இரண்டையும் செருதிக் கொள்ளுவோர் இக்குழுவினரே யாவர்.

“பொன் னென்று பணி பல” என்பதை அழகாக எடுத்துப் பலருக்கும் போதிக்கும் சாவன்மை யுடையவர்களே அத்தாங்கத்தில் செய்வம் ஒருவனை டென்சிற திடம் இல்லாதவர்களாயிருப்பதைக் காண்கின்றோம். இது பழ வினைப் பயன் என்று கொன்னல் வேண்டும் அன்றிப் பிறிதென்புகல்வது? இதற்குநாணமாக ஸ்ரீ பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் அருளிய கதை பொன்றாண்டு. அது வருமாறு:—

ஒருகாலத்தில் ஒருவன் மூடப்பிடிவாதத்தால் வெணை மாத்திரம் உபா சித்த இந் தெய்வங்கொண்டவற்றையும் வெறுத்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படி யிருக்கும்போது ஒருகால் சிவபெருமான் அவன் முன்னோய்றி “நீ இந் தேவதைகளை வெறுத்துக்கொண்டிருக்கிறவனாயில் உன்மீது எனக்கு ஒருபொழுதும் திருப்தியுண்டாகாது” என்று கூறினார். அதன் பிறகு அவன் தனது மூடக் கொண்கையை விடவில்லை. சிவ தினங்கள் சென்ற பின்னர் சிவபெருமான் எல்லாத் தெய்வங்களும் ஒன்றே யென்பதை அவனுக்குத் தெரிவிப்பதற்காக ஒருபாதி சிவனாகவும் ஒரு பாதி விஷ்ணுவாகவும் தோன்றும் ஹரிஹர வடிவம் கொண்டு மதுபடியும் அவனெதிரில் தோன்றினார். அப்போது அம்மனிதன் சிவ வடிவத்தில் சாதோஷமும் விஷ்ணு வடிவத்தில்

அதிருப்பதியும் கொண்டு சிவவடிவத்திற்கு முன்னே வைத்துவிடவேண்டியவை வைத்துப் பூஜை புரிந்தான். சிவபெருமான் அதைக் கண்டு அவனை நோக்கி "ஐ இந்த மூப்பிடிவாதத்தால் துன்பப்படுவாய்! எல்லாத் தேவர்களும் தேவிகளும் ஒரே வஸ்துவின் பலவிதத் தன்மைகளாம் என்பதை உனக்குணர்ந்தும் பொருட்டே நான் இந்தத் துவைத்தன்மையை அடைந்து உன்னெதிரில் தோன்றினேன். அவ்வாறு செய்தும் நீ உண்மையை உணர்ந்தகொள்ளவில்லை. இனி உன்னுடைய மூடத்தனத்தால் உனக்கு வருவதை நீ தெரிந்துகொள்வாய்" என்று கூறி மறைந்தார்.

அதன்மேலும் அவன் விஷ்ணு துவேஷத்தை விடாமல் அவருடைய பெயரையும் காதினால் கேட்கக் கூடாதென்கிற பிடிவாதம் கொண்டு ஒரு கிராமத்தில் வசித்துவந்தான். அப்படித் தங்கியிருக்கும் காலத்தில் யாரேனும் ஒருவர் அவனுடைய காதிற்கேட்கும்படி நாராயணன் என்று சொல்லிவிட்டால் அவன் அவர்களைத் திட்டி அடித்துத் தூர்த்தும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டான் ஒரு விஷயத்தில் அதிகமாகப் புத்தியைச் செலுத்தி சதாச் சர்வகாலமும் அதே ரூபமாய் பிதற்றிக்கொண்டு திரிபவனை ஜனங்கள் பயித்தியக்காரரென்று கினைத்துப் பரிகசிப்பது உலக சபாவமாதலால் அந்த மணிதன் அவ்வுழக்கத்தை மேற்கொண்டவுடனே அவ்வுரிஷன் குழந்தைகளைக் கொல்லும் கூடி அவனைப் பயித்தியக்காரனென்று கினைத்து வேடிக்கை செய்து விளையாட ஆரம்பித்து அவனுடைய செவிகளுக்குக் கேட்கும்படி விஷ்ணு நாமத்தை அடிக்கடி யுரைக்கத் தலைப்பட்டனர். அப்படி அவர்கள் சொல்லும்போதெல்லாம் அவன் அப்பிள்ளைகளைக் கோபித்துத் தூர்த்திக் கொண்டே வந்தான். அவன் அவ்வாறு செய்யச் செய்ய குழந்தைகள் உற்சாகத்தை யடைந்து விஷ்ணு நாமம் உச்சாரணம் அதிகப்பட்டுக் கொண்டே வந்தது. அதனால் இப்பிடிவாதக்காரனுக்குக் குழந்தைகளைத் தூர்த்தும் வேலை ஓயாமலிருந்தது. அதனால் அவன் மிகவும் சங்கடப்பட்டு அந்தத் தொந்தரவை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டும், விஷ்ணு நாமம் காதிற்படாமல் இருக்கும் பொருட்டும், தனது இரண்டு காதுகளிலும் இரண்டு மணிகளைக் கட்டித் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு சிறுவர்கள் விஷ்ணு விஷ்ணு வென்று கூச்சலிடும்போதெல்லாம் அந்த மணிகளை ஆட்டிக்கொண்டே யிருப்பான். அது முதல் அவனுக்குக் கண்டாகர்ணன் (மணிக்காதன்) என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவன் இந்த வீண் பிடிவாதத்தில் புத்தியைச் செலுத்திக் கொண்டு செய்வத்தன்மையின் அபேதவுண்மையை மறந்து திரிந்தலுந்து முடிவில் தீக்கதிக்கானாயினான். இக்கதையினால் மூடப்பிடிவாதமாகத் தெய்வம் இகழும் அறிவிலிக்குத் துன்பமே கதி பெண்பது தெரிந்தது. இத்தகையவர்களை ஆவலோடு எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற சென்றும் பாம துர்வாச் சொல்லியிருக்கிறார். இது சைவ வைணவக் கொள்கைகளைப் பற்றியது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவர் திலகராயருத்த கக்கோர் சிவபெருமானிடம் அலகியமாய் நடந்ததன் பயனாக பெரும் பீழையுற்றதாக ஒரு வரலாறு வழங்குகின்றது. அதாவது தருமி யென்னும் அந்தணன் சிறுவன் வறுமையைப் பாக்க ஆலவாய் அழல் சிறகடவுள் கொங்குதேர் வாழ்க்கை என்னும் முற்குறிப்புள்ள பாசரம் எழுதியளித்தார். அதைக் கொண்டு மாதர் உத்தவிலுள்ள மணம் இயற்கையா, செயற்கையா என்பதைப் பற்றிப் பாண்டியன் மனதிலிருந்த ஐயத்

தைப் போக்கி அதற்கென்று தூக்கப்பெற்றிருந்த பொற்கிழி (பணத்திரன்)யைப் பெறப்போகும் தருணத்தில் கக்கோர் செய்யுள் குற்றம் என்று தடுத்தார். எவ்வித குற்றம் என்று கேட்கத் தெரியாத அந்தருமி மணம் வருத்தி அதனைப் பாடியருளிய சோமசுந்தரக் கடவுளிடம் சென்று முறையிட அடியாகக் கெளரியான அண்ணல் தாமோரு தமிழ்ச் புலவர் கோலம் கொண்டு கல்விசைப் புலவர் அமர்ந்திருந்த சங்க சிலயத்தை அடுத்த அப்பாடலில் குற்றம் யாதென வினவினார். கக்கோர் வித்தியா கர்வத்தால் பொருட் குற்றம் அதாவது உத்தம ஸ்திரிகளுடைய கூத்தல்களுக்கு இயற்கை வாசனை மிகையாதென்றார். அக்கயற்கண்ணி அனகத்திற்கோ என்று வினவினார் புலவர் வேட்கொண்ட புனிதர். அதுவும் அந்தகையதே மென்சூர் கோலார். கீர் வழிபடும் திருக்கானத்தியில் மேவும் ரூணப் பூங்கோலை குழலோ வென்றார். அதுவு மத்தன்மைத்தே என்றார் முற்றப் படித்த முசுற் பாரிதார். அப்பொழுது இரக்கத்தால் நெற்றிக் கண்ணைச் சிறிதே காட்டினார். அவர் கசையென்று தெளிந்தும் நெற்றிக் கண்ணினாலும் குற்றம் குற்றத்தான் என்று மறுத்துரைத்தார். வந்தவர் மறைந்தார். அன்ற சண் பார்வை பட்டதால் இவர் மேனி வெந்து தொழு நோயாக மாறியது. பிறகு இரங்கினார்; அழுதார்; தொழுதார். வித்தியா காவத்தை வெறுத்தார். கருணைக்கடல் இரக்க முற்றுக் கயிலைகளில் இவ்வெம்மை நீரும் என்றருளி மறைந்தார்.

உடனே கயிலைகாணும் கடப்பாடுடையவராய் செல்லும் வழியில் குறிஞ்சி சிவமொன்றின் ஆடைப்பட்டு ஓர் குளம் கண்டு தளர்வு நீங்க கீராடிச் சிவபூசை செய்யத் தொடங்கினார். அக்குளக்கரையில் தழைத்த ஆலமரம் ஒன்றிருந்தது. அதில் வீழும் இலைகள் தண்ணீரில் வீழுந்தால் மச்சங்களாகவும் கரையில் வீழ்ந்தால் பட்சிசனாகவும் மாறும் புதுமை யொன்றிருந்தது. அதை பிவர் அறியார். இவர் சிவபூசைக்கிடையில் ஓர் பழுப்பு கீர்ப்பாதி யும் கரையிற் பாதியுமாக வீழ்ந்தது. உடனே தண்ணீர்பட்ட பாதி பாகம் மச்சமாகவும் கரையிலிட்ட மற்பாதி பட்சியாகவும் உருப்பெற்று ஒன்றை யொன்று கர்த்தன. இதனை கக்கோர் கண்டு விடப்பற்றாத தாம் செய்யும் சிவ பூஜையில் கவனம் எழுவினார். சிவபூஜையில் வருவுவோர்களையே தனக்குணவாகக்கொள்ளும் சிவமம்முண்ட ஒரு பிரமராகுஷு எதிர் தோன்றி இவரைக் கொண்டு ஓர் மலைக்குகைக்குத் தன்னிப் பாரையாற் பொதித்து இவருக்குமூன் அங்கே சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த ஆபிரவனையும் புரிக்கக் கருதி கீராடிச் சென்றது. இதே காரணம்பற்றி சிறையில் அடைந்து கிடக்கும் அன்பர்களைக் கண்டு அவர்களைத் தீர்த்துவிட அவர்களைத் தீர்த்துவிட உணர்ந்து இக்குற்றத்தான் இதனாகும் குமாரக் கடவுளைப் பாடாத காரணத்தால் வினைத்தெனவுட்கொண்டு திருமுருகாற்றப்படை பென்னும் துலைப் பாடி முடித்தார் அன்பயனாக வெற்றிவேற்காண அக்கத் பொதம்பிற் ருன்றி அக்கனை மாய்த்த கோகுலியரை விடுவித்த கானத்தி தென்கயிலையாதலால் கக்கோர் அக்கனை இலேசாய்க் காணும்படி குளத்தில் மூழ்கப் பணிதது பொன்முசுரி ஆற்றில் எழுச்செய்து சாபமும் தீர்த்த இன்புறச் செய்தார் என்பது வரலாறு. இதனால் அம்பாளை மேன்மையாகவும் அறுமுகக் கடவுளை சற்றே குறைவாகவும் எண்ணிய குற்றமே இவ்வளவு துன்பக்களை வினை வித்ததென்றாகும் மதவம் இழுவது எத்தகைய பாவம் என்பதை உன்னிப் பார்ப்பது ஒவ்வொருவருக்கும் தலைக்கடமையாகும்.

தாய்க்கும் சேய்க்கும் பேதல்கண்ட நக்கோராலிட ஒருபடி மேற்போன வர் பிருங்கி. அவர் சிவத்திற்கும் சக்திக்கும் பேதம் பாராட்டியதாக ஒரு கதை யுண்டு. குணம் குணியை வேறுபடுத்த முடியாதென்பதை அருந்தவ முனி வரோ உணராமல் அர்த்தநாரி வடிவமாகக் காட்சியளித்த சிவபெருமானை வண்டுருவம் கொண்டு துளைத்து வலப் பாதினைய மட்டில் வணங்கியதாகவும் இரத்தமாம்ஸங்கள் சக்தியுச்சமாதலால் அவைகளை விடும்படி அம்பிகைகூற தேகத்திலிருந்த எண்புகள் கீங்கலாக இரத்த மாம்ஸ மச்சையாதிகள் யாவும் நழுவின. மூர்க்கப்பிடிவாதமுள்ள முனிவர் கிங்கமூடியாமல் சிவத்திற் சாய மூன்றாவது கால் ஒன்றையும் ஈசன் அளித்தனர். அங்கே மூன்றாவது கால் உத விய கருணை அம்பிகைக் குரியது என்பதைப் பிறகு உணர்ந்தார். பிருங்கி பெண் வடிவத்தையே தறவிகள் எக்காரணம் பற்றியும் பார்க்கக் கூடாதென் னும் வைராக்யம் கொண்டவராதலின் அருட்சக்தியையும் பெண்ணாக உட் கொண்டு அதன் பயனாக இடர்ப்பட்டார். தெய்வ துவேஷத்தால் வெறுத் தவால்வர், ஆதலினால், அருட்சக்தி இவர் அறியாமையினால்தான் அருள் செய்தார் என்பதே உட்கருத்த மூவாய்சுத் தறந்த முனிவர்களுக்கும் தெய்வம் ஒன்றே யென்னும் திடம் ஏற்படவில்லை யென்றால் அப்பெரும் பண்பு ஏன் யோர்க்கு எகனனம் உதயமாகும். அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு இது விஷயத்தில் நம் காட்டில் இருந்த துவேஷம் தற்போதில்லை யென்பதை முதி யர்கள் அறிவர். நூல் பல கற்றுப் பலர் மதிக்கப் பேசவும் வரையவும் திறமை சாலிகளாக இருந்த பண்டிதர்களில் சிலரும் இதில் தலையிட்டு துவேஷக் கயிற்றிற்கு முதுகேற்றினர் என்று சொல்வதும் மிகையாகாது. இந்தகை யார் வாய்ச்சொற்களை வேதமாக கம்பும் பாமர மக்கள் ஏமாருதென் செய்வர்? ஏற்றப்பாட்டில் "பண்ணையாரே வாரீர்" என்ற முதலடிமைச் சொல்லியது கேட்டு அப்பெயரைச் சொல்லி இறைத்த தண்ணீரும் பாகவதனாலே எனது சிவத்திற் பாயக்கூடாதென வெட்டி நீரை வடித்த எம்பெருமானின் அடியா ளையும் கோரிநாண கேரிட்டதென்று. புறத்திண்ணியில் வழிப்போக்குச் சி ரமத்திற்காக இளைப்பாறவந்த சைவர் சிவா மகாதேவா என்று தன் வழக்கப் படி சொல்லக் கேட்ட வைணவக் கொண்கையான் ஒருவர் அவரை எழுச் செய்து காணம் கரைத்துச் சக்தி செய்து சமாதானம் அடைந்த உதாரண மும் உண்டு. அண்ணாமலைக்கு அரோகரா என்று கூறிப் பிச்சை கேட்ட பாதேரியை உட்கே அழைத்துக் கண்ணத்தில் அறைவதாகக் கையை கேட்டி அதட்டி இனி அந்தச் சொல்லு மறுமுறை சொல்லாதே என்று எச்சரித்து வெளியில் தூத்தினார் ஒரு பரம பாகவதர். பிச்சைக்கு வந்த பாதேரி யும் கொஞ்சம் அறிவாளியாதலால் இவர் செயல் மனம் பொருது நடுவீதியில் வந்து நின்றுகொண்டு போவார் வருவாரிடையில்,

"முத்திகெறி யறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேண்ப்
பத்திகெறி யறிவித்து"

என்ற திருநாசகப் பாடலைப் பாடிக்கொண்டே சென்றார். அதை கோரித் தான கோர்த்தபோது,

"கற்கை என்றே கற்கை என்றே
பிச்சை புதினும் கற்கை என்றே"

என்ற பொன்மொழியை பெண்ணி பெண்ணி வியந்த துண்டு. இவ்வளவு

விபரீத பேதமும் துவேஷமும் பாம்பரையாக சைவ வைணவ மாயில் வந்த வர்களிடம் தோற்றியதைக் கண்டதில்லை. இடையில் திருவிதக் கொண்கை யையும் பேணிக்கொண்ட பிரிவினர்களிடமே கால்கொண்வதென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பாரத நாட்டிற்கே ஒரு ஒப்பற்ற பெருமையை, ஏற் பத்தை, (இதா மேல்காடுகளில் எல்லாம் சென்று) உண்டுபண்ணி வெற்றிக் கொடி காட்டி வீர முழுக்கம் செய்த ஞானசூரியனாகிய சுவாமி விவேகானந்த ின் தெய்வீக உழைப்பே மேலே இதுவரையில் உதாரணமாகக் காட்டிய துவேஷ உணர்ச்சியாகிய பணிப்படலத்தைப் போக்கிய தென்பது ஆராய்ச்சி யாளர்க்கு எங்கு கிளங்கும். சிகாகோ (அமெரிக்கா காட்டின் தலைநகர்)யில் அவர் செய்த முதற் பிரசங்கத்தில் விலக்கு என்னும் கருத்துக்கு சரியான ஒருபதம் வடமொழியாகிய எங்கன் னும்கிருத பாவையிலேயே கிடையா தென்றும், ஆதலினால் அந்த பாவையில் யாக்கப்பட்டுள்ள மத கிரந்தங்களை ஆதாரமாகவுடைய இத்தியாகிய எங்களுக்கு விலக்கக்கூடிய கொண்கைகளே கிடையா. பல்வேறுபட்ட நிறமுள்ள மணிகளும் ஒரே நூலில் கோக்கப் பட்டிருப்பதுபோல பல்வேறு சமூகங்களும், கொண்கைகளும், வெளிப் பார் வைக்கு பேதமாகப்பட்டாலும் கடவுளையடையும் வழியில் ஒற்றமைப்பட்ட வைகளே" என்பதை வெகு அழகாகவும், கம்பீரமாகவும், துணிவுடனும் கர் ஜித்தார். அக்கருத் தொன்றே அங்குக் கூடியிருந்த சர்வ உலக சமயவாதிகளை யெல்லாம் திடுக்கிடச் செய்தது. அமெரிக்க மாதர்களும் ஆங்கிலேய மாதர் களும் இந்த இத்திய சங்கியாசியின் காஷாய உடையைப் பரிசிக்க விருகயி ரெருக்கிவந்த காட்சி ஒருணிக்கமுடியாது. அதன் சக்தி மேல்காடுகளில் இன்றும் அவர் திருநாமத்துடனும் அவர் பாம ருருவாகிய ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பாமஹம்ஸரின் திருநாமத்துடனும் அபேதவுணர்ச்சியுடன் கூடிய ஜனோப காத் தொண்டாற்றி வருவது எவரும் அறிந்ததே. அளவிடற்கரிய இத் துணைப் பெருமையைத் தாவல்லது தெய்வம் இகழாத செக்கெறியாகும். எனவே, போற்றிப் போற்றி அவ்வுபதேசத்தை ஒவ்வொருவரும் மணக் கொண்க் கடனும். சொற் கட்டிட மூலமாக நம் பெரியார்கள் அறிவுறுத்திச் சென்றதடைட்டில் அமைபாமல் கற்கட்டிட மூலமாகவும் சிறப்புகள் மூலமாக வும் அறிவா மூர்த்தப்பென்றும் அர்த்தநாரி மூர்த்தமாகவும் மூவாய் மூர்த் தியாகவும் அமைத்ததக் காட்டியுள்ளார்கள். அறிவு பிரதானமே தவிர உரு வம் பிரதானம் அனதென்பதை உணர்ந்த யானைமுகக்கடவுளையும் பூசுவடிவக் கணங்கனையும், இடவடிவுகள் அதிகார சக்தியையும் பாம்புகளாலுள்ள பதஞ் சலியையும், புவிக்காலுடைய விபாக்கிரபாதரையும், விஷ்ணுவின் மச்ச, கூர்ம வாரா, காகிங்க, வாமனாதி வடிவங்களையும் வெகு தந்திரமாக வழிபடும்படி அதற்கிசையப் புராண வுதிகாச வரலாறுகளையும் வரைந்த மக்கள் சமகினை கண்டு கண்மூடித்தனமாக வேற்றமைக் குழிகளில் வீழாமல் உய்யும்படி பெரும் சூனையால் வகைசெய்தனர். அப்பெரியார்க்கு நாம் செய்யும் கைம் மாறு அவர்கள் குறிப்பறிந்து ஒழுருவதைத் தவிர வேறுண்டோ? தெய்வம் உண்டென ஒப்புக்கொள்ளும் ஆன்மிகர்களிலேயே இவ்வளவு இடர்ப்பாடுகள் உண்டானால் இல்லையென்பார்கள் விஷயத்தில் நாம் இறக்கவேண்டுமெனில்லை. மூதாட்டியாரும் தெய்வம் உனதென ஏற்கும் எல்லோர்கட்கே நீதி வருத்தரு னின ரென்பது தெளிவு.

சுதந்தர தேவியின் தரிசனம்

(தே. ப. பெருமாள்.)

நடுப்பகல். ஆதித்தன் வானின் நடுவில் இயங்குகிறான். யான் மும் அவனது ஒளி. எங்கணும் அவனது வெம்மை அவனது வெம்மைக் காற்றாது பசிய கொடிகளும் இனமாத்களும் குற்றச் செடிகளும் வாடி வதங்கின. பறவைகள் வானம் விட்டகன்று நிலைகனடர்த்த கிளைகளிற் புக்கன. ருமலிகன் நாவை வெளித்தன்னிய வண்ணம் நீர்க்கினை தேடி ஒடின. ஆனிகாரகன் வீங்கிருப்பிழம்பு தேடி கிடக்கைகொண்டு அருத்திய அறகை அசைவிட்டுக் கொண்டிருந்தன. யானும் பாதையில் கட்டைகளைப் பால் மெய்சோர்த்த அப்பாதையின் அருகே வனம்பெற வளங்கிற்றுத் தன் மரத்தன்மையிற் படுக்கை கொண்டேன் அம்மரத்தன்மையில் நுண்ணிய மணற்பொடிகள் குவிந்து கிடந்தமையால் அது எனக்குச் சிறந்த பரய லாக அமைந்தது. தெனறல் மெல்ல வீசியது. பறவைகள் இனியபாடலைக் கிளப்பின. அருவியின் சலசலத்த ஒலி மிகுந்திருந்தது. இத்தகைய அழகிய இயற்கை இன்பம் நுகர்ந்த யான் என்னையும் அறியாது தயில்கொண்டேன்.

எனது இல்லம். எனது வாசிப்பு அறையில் யான் தனிமைபாக, கட்டுரை வரைந்து கொண்டிருக்கின்றேன். என்னைத் தவிர எனது இல்லத்தில் வேறு ஒருவரும் காணப்படவில்லை. அதுபோல்தான் என்னை ஒருவர் அழைக்கும் குரல் கேட்டது. இனிமையான அகரூல் பெண்குரலாக இருந்தது. அக் குரலிலே பண் பெருகி இருந்தது. இனிமை ததும்பியிருந்தது. அக் குரல் ஆழ்ந்த கோக்குக்கொண்டு கட்டுரைவரையுந் தொழிலிலிருந்த என்னைக்கலைத் தது. திரும்பி கோக்கினேன்.

ஆ! அங்கு நான் கண்ட காட்சியை எங்கனங் கட்டுரைப்பேன். கவின் மிக்க ஒரு உருவம்; பெண்ணுருவம். மக்கள் குலத்தே யான் லுத்தகைய ஒரு பெண்ணை இதுகாறங் கண்டிலேன். இப்பெண்ணின் மேனி எங்கும் எழில் மிகு மலா கிதையப்பெற்றிருந்தது. உயரிய முத்துக்களால் கிதை யப்பெற்ற தெரியல் பல அவன் மிடற்றில் தொக்கின. முதற்கண் அவ் வருவத்தை—அப் பெண்ணை மனிதர்க்குலப் பெண்ணென்றே யான் கினைத் தேன். ஆனால் அப்பெண்ணின் பாதங்கள் தரையில் தோயப்பெற்றில். மண் மல்கத்த அவன் தன் அனகமலரிலே வண்டியிந்தில். இக் காரணங்கொண் டும் அவன் கண்ணிமைபா ஒன்று கொண்டும் அவனைத்தேவப் பெண்ணென யான் அறியிட்டு எண்ணினேன். அப்பெண்ணின் பின்பாகப் பல இனிய குரல் பறவைகள் பறந்து வந்தன. அவற்றில் மிக்கன கிளையும் குயிலும் நாகணவாய்ப் புன்னுமேயார். இன்னும் ஒரு பாக்கர் இப் பெண் ணைத் தொடர்ந்து அடவி விலங்குகள் பல கின்று கொண்டிருந்தன அவை களிப்பால் உறுமிக்கொண்டும், உயர்ந்த குரல் எழுப்பிக்கொண்டும் உவகை

முகமோ டிருந்தன. மக்கள் இவைகளைப் பொறியிற் பிடித்த அடைத்தி ருத்த உடுகள் ஓர்பால் உடைந்து பொடித்து கிடந்தன.

இதைக் கண்ட யான் மிக வியப்பெய்தினேன். இப்பெண் யாராக இருக்கலாம்? இவன் பின்பால் இப்பறவைகளும் இவ்விலங்குகளும் தொடரக் காரணம் என்ன? என்பன போன்ற வினாக்கள் எனது உன்னத்தே எழுந் தன. யான் இவற்றை அறிதற்கு விடாய் மிகக் கொண்டவனாய் அம் மங் கையை கோக்கி "அம்மையே! நீ யார்? இவன் போதற்குச் காரணம் என்ன?" என மிகத் தாழ்த்த குரலில் வினவினேன்.

எனது வினாவைச் செவியகங்கொண்ட அம் மங்கை குறுகைகொண்ட வனாய் "அன்பே! என்னை அறிதற்கா விரும்புகின்றாய்? அதை நீ அறிவ தால் கிணக்கு வரும் பயன் என்ன? யான் வேண்டுமாயிற் கூறுகின்றேன். யான் பன்னாட்டிற்கு முன் இங்காட்டின் கண்ணே வதிந்து வந்தேன். அற்றை நான் உன் மூதாதையர் செருங்கி என்னுடன் உறவு கொண்டிருந் தனர். யானும் அவருடன் இசைந்த மெழைமூன்று இப்பமுடன் வாழ்வு கடாத்தி வந்தேன். வாழ்விலும் தாழ்விலும் அவர் என்னைப் பிரித்திலர். யானும் அவரைப் பிரித்தறியேன். அவரின் பின் தோன்றியோர் கினைப் போன்ற இழிகுண முடையோர். ஆதலின் அன்றே அவரை விட்டு விலகி னேன். இன்று யான் வாழ்வது பிற இடத்தேயாம். ஆனால் இன்று கினை வந்து கண்டது எற்றுக்கெனின் கின் கற்குண மூதாதையரின் பின் தோன் றிய யாவரிலும் நீ கல்லன இயற்றும் கன்மனப்பாங்கு உடையவனாதலின் கின் னிடம் ஒரு காரியத்தின் பொருட்டு கினை வந்து கண்டேன்" எனக் கூறி முடித்தான்.

இது கேட்ட யான் அவனை கோக்கி, 'தாயே! நீ என் மூதாதையரிடம் உறவு கொண்டமைக்கு யான் மிக உவகை கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் யான் கடாலிய கடாவிற்கு நீ பதிலுரைத்திலை. கின் பெயரையும் கின் வரலின் ஏதவையுமே அறிய யான் விரும்புகின்றேன். அதை அன்புடன் உரைப்பாய்' என உரைவிட்டேன்.

அவன் மூலம்முறவல் வெளித்தோன்ற நகை செய்து 'அன்பா! அப் படியா? என் பெயரையா தெரிய நீ விரும்புகின்றாய்? கூறுகின்றேன். என்னைச் சுதந்தரதேவி என்பார்கள. யான் வந்த வரலின் ஏதவை மூன்னரோ கின்பால் சொன்னேன். அதுபற்றி விளங்க இயம்ப வேண்டுமாயின் இயம்பு கின்றேன். இப்பமுடன் கேட்பாய்! கின்மாட்டிருந்தும் சில வாக்குறுதி பெற்றுச் செல்லுதற்கே யான் கின்பால் வந்தேன். வேறு கின்பால் பொண்ணி விரும்பியோ, பொருளை விரும்பியோ, பூயியை விரும்பியோ வா வில்லை. அறிந்தாயா?—என்னையும் யான் வந்த வரவையும்' எனக் கூறினான்.

'அம்மா! அஃதிருக்கட்டும். இப் பறவைகளும் இவ்விலங்குகளும் கினைத் தொடர்தல் என்னை கருதியோ?' என வினவினேன் மறுபடியும் கான்.

அதற்கு மாற்றம் உரைக்கத் தொடங்கியவனாய் 'இவை உன் சகோதரர்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டனவாகும். இவை அனைத்தும் கன்

அது எமக்கு மிகுந்த இன்பத்தை அளித்தது. தேவி! யான் மட்டுமன்று. என்னைப்போன்ற பல மாசற்ற மனமுடை கண்பர்களும் உன்னை இவண் கிலாகாட்டுதற்கு முயன்று இடுக்கண் எய்தப்பெற்றே வருகின்றனர். ஆனால்,

'தேவி! கின்னருள்நேடி யுனர்தவித்
தாவியும் தமதன்பு மளிப்பவர்
மேவி கிற்பது வெஞ்சிறையாயினும்
தாவில் வானுல சென்னத்தருவதே'

என்பது உண்மை. கின் பொருட்டு கின்னை இவண் கிலாகாட்டும் பொருட்டு அன்றா அடையும் அருஞ்சிறை அவர்க்கு வானுலகேயாம். அவர்கள் கலக்கா உன்னம் கொண்டு அவ்வருஞ்சிறையில் குடிகொள்வர். கின்னை

'மேற்றிசைப் பலகாட்டினர் கிரத்தார்
போற்றி கின்னைப் புதுநிலை யெய்தினர்;
கூற்றினுக்குயிர்கோடி கொடுத்தும் கின்
பேற்றினைப் பேறவே மெனல் பேணினர்.'

என்பதையும் யான் அறிவேன். ஆனால் அவரின் முயற்சி வீண் போக வில்லை. கோடிக்கணக்காய் உயிரைக் கூற்றினுக்குப் பல கொடுத்தாயினும் உன்னை அவன் நிலைபெறச் செய்தது. அன்னையே! ஆனால் எமது காட்ட கத்தேயோ எம்மைபோல் சிலரைத் தவிர மிகுந்த பெருங்கூட்ட மனைத்தும்

'அம்மைபுன்ற னருமை யறிவிலார்
செம்மை யென்றிழி தொண்டினச் சித்திப்பார்.'

கின் செவ்வி அறியாது கின்னைப் பலவாறு தாற்றியும் கின் இருக்கைக்கு அரண் செய்யாது முரண் செய்கின்றனர். கின்னையின்றித் தாமியற்றிய இனக் தொழில்களைப் பெரிதென வானுயரப் புகழ்த்த கூறுகின்றனர். இன்னும் கின் வரலினைத் தகைக்கும் தொழிலினைப் பெரும்பணியென எண்ணிப் புரி கின்றனர். என்னே இவர் தம் மடமை இருத்தவாறு! ஆனால் எத்தகைய பெருமை மிக்க நாடாயினும்,

'தேவி! கின்ஒளி பெருத
தேயமோர் தேயமாமோ?
ஆவியங் குண்டோ? செம்மை
அறிவுண்டோ? ஆக்கமுண்டோ?
காவியதால்கன் ஞானக்
கலைகன் வேதங்க ஞுண்டோ?
பாவியாற்றோ கின்றன்
பாலனம் படைத்திலாதார்!'

என்பது உண்மை. அக்காடு கலனுறுது. அக்காட்டின்கண் செல்வம், கல்வி, கோர்மை முதலியன பெருகியிருத்தல் அரிது. அக்காடு எஞ்ஞான்றும்

வறுமைபாலும், அறியாமைபாலும், முரண் செய்கையாலும் அல்லல் உறும். அக்காட்டு மக்களின் கிலையோ, அம்மையே!

'கின்னருள் பெற்றிலாதார்
கிகிலாச் செல்வரோனும்
பின்னரும் எண்ணிலாத
பெருமைபிற் சிறந்தாரோனும்
அன்னவர் வாழ்க்கை பாழாம்
அணிகன்வேய் பிணத்தோ டொப்பார்.'

என்றபடி அவர்கள் அணிகன் பூண்ட பிணத்திற்கே ஒப்பாவார். அன்னவர் கலவியாலும், செல்வத்தாலும், கவின் மிக்க உருவத்தாலும், பெருமை மிக வாழ்த்த பயனென்னை! அன்னவர் தம் வாழ்வு ஐயறிவுடை விலகலின் வாழ்விற்கும் இழி தகைமை உடையதே யாகும்.

தேவி! ஆதலின் நீ என்னுட்டிடை வாழ்வு தொடங்கல் வேண்டும். காங்கனம் மனிதர் என்ற பதத்திற்கு உரிமை யுடையராய் வாழ்க்கை நடாத்தத் ததல் வேண்டும். அன்னை! எக்கன் மிகை கருனை பொழிவாய். எக்கன் காட்டிடை உன் அன்பைச் செலுத்தவாய்." என்று யான் இரங்கக் கூறினேன்.

"அன்பா! இவ்விலே! எனது வேட்கையும் அதுவே. யான் உன்னுட்டிடை வாழ்வு செலுத்த விருப்பங்கொண்டே இதுபோழ்து இவண் கின்னைக் கண்டு செல்ல வந்தேன். இதுபோழ்து நீ மூன்று தலையாய பணி செய்தல் வேண்டும். அப்பணியை நீ செய்வின் மட்டுமே யான் உன்னுட்டிடை வாழ்வு நடத்த இயலும். இகையே முன்னர் யான் கின்னிடம், சில வாக்குறதி பெற்றதச் செல்லவந்தேன் எனக் கூறினேன்" என்று கூறினன்.

யான் அதற்கு "அம்மையே! என் உயிரை ஈந்தாயினும் அப்பணியைத் தவறாது செய்வேன்" என்றேன்.

அவ்வம்மயம் என் முன் ஒரு பெருத்த ஒளிதோன்றியது. அஃதுடன் துன்ப இசையொன்று பிறந்தது. அடுத்த போழ்து என் அன்னை—பொண்ணியுண்ட பாரசுத்தாய என் முன் தோன்றினான். அவனது, அடிகள் இரண்டிலும் மூன்று பெருத்தனைகள் பிணக்கப்பெற்றிருந்தன. அவற்றுள் ஒருதனை திண்டாமை. மற்றொன்று பெண்ணடிமை, பிறிதொன்று வறுமை. இம் மூன்று பெருத்தனைகளும், இன்னும் பல சிறுதனைகளும் அவ்வுட்களில் பிணக்கப்பெற்றிருந்தன. ஆனால் அச்சிறுதனைகள் விழ்குக்குகளுக்கு புலனாகவில்லை. அவனது மேனியில இதுபோழ்து பொண்ணியினைக் காணவில்லை. பொங்கும் அழகினைக் காணவில்லை. புன்னகை கொண்ட முகத்தினைக் காணவில்லை. அவனது முகம் துன்பத்தால் சிறைப்பப் பெற்றிருந்தது, வாடியமேனியும், வதங்கிய உள்ளமும், ஆடியசாயலும், அவிழ்த்த கூர்ந்த முடைய என் அன்னையை அஞ்சலி செய்தேன். அவன் என்னிடம் ஒன்றும் உரையாடவில்லை. அவன் கிலை கண்ட எனது உன்னம் குழப்பம் அடைந்தது. அமுக்கையும் என்னை அறியாது தொடர மெய்ம்மறந்து கலுழ்த்தேன். காத்

தமொழி, நாணம் மேன்மிக, அழகையுடன் என்பணியைச் செய்த முடிப்பதாக அன்னை சுந்தரராவுக்கு ஆணையிட்டுக் கொடுத்தேன். அவள் அன்னை கோக்கி "அன்னை பாரதியின் அடியைப் பிணைத்துள்ள பெருந்தலைவனான பெண்ணடிமை, நீண்டாமை, வறுமை இம்முன்றையும் அறுத்தெறிய வேண்டியதே உன் தலையாய பணி" என்று கூறினாள். யானும் தலையாகத்தேன்.

கதுமென ஒளி மாறியது. ஒளி அகல, என் அன்னையாரும் மறைந்தார்.

அடுத்த போழ்து, ஒருவர் அன்னை எழுப்பும் ரூபகம் வந்தது. விழித்து நோக்கினேன், எனது நண்பன் சின்னத்தம்பி எனது அண்மையில் சின்ன ருள். அவன்—நாக முகமுடன் 'நண்பா! நித்திரையில் என்ன விம்மி விம்மிக் கலுழ்கின்றாய்?' எனக் கூடாவினான். விழியினைக் கையால் தடவினேன். கை நீரால் நனைந்திருந்தது. அடுத்த போழ்து 'அப்பனே! ஒன்றும் இல்லை. அயர்ந்த தூக்கம். நெஞ்சை உருக்குக் கண்மையதானிய ஒரு பெருங்கனவு' எனக் கூறி அவ்விடம் விட்டு எழுந்தேன். மேற்றிசை நோக்கினேன். சுதிரவன் சாயும் வேளையாக இருந்தது. அங்கு நோம் தூக்கியதாக அறிந்தேன். அடுத்த போழ்து என் நண்பனுடன் இல்லம் நோக்கி விரைந்து நடந்தேன்.

ஒரு சிறந்த நாவல் சஞ்சிகை

'மனமோகி' என்னும் நமது இனிய நாவல் சஞ்சிகைக்கு இப்போது பிப்ரவரி முதல் பதினமூன்றாவது ஆண்டு கட்டி வருகிறது. இதில் 'நாகபுரின் நாகரிகம்' என்னும் புதிய நாவல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வெளியாகிவருகிறது. இந்நவீனகம் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத அமுதமாகும். இதுவே ஆங்கில நாவலாசிரியராகிய ரெயினால்ட்ஸின் கடைசி கதையாகையால் மிக்க ருசிகரமாக இருக்கும். சுமார் நான்கு ரூபாய் விலையுள்ள நாவல் ஒரு வருஷத்தில் கிடைக்கும். பிரதி மாதமும் கிரென்ஸ் 1-க்கு 16 சைசில் 80 பக்கங்கள் வெளியாகின்றன. இதன்,

வருஷ சந்தா ரூபா 2—8—0 தான்.

அன்னிய நாடுகளுக்கு ரூபா 3—0—0.

உடனே முன்பணம் அனுப்புங்கள்.

மாணேஜர்:—'ஆனந்தபோதினி' ஆபீஸ்,
தபாற்பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

நமது தற்காலக் கல்வி முறை

(வி. சங்கரையர்.)

[இதே 1935ஆம் டிசெம்பர் மாதத்திய "The Educational Review" என்ற சென்னை ஆங்கில மாதப் பத்திரிகையில் என்னுள் 'Modern Education' என்ற தலைப்பின் கீழ் ஆங்கிலத்தில் அழுதப்பட்டதின் ஸாராம்சமாகும்.]

இத்தியர்க்கான கம்மைத் தற்காலத்தில் அதிகமாகப் பாதிகின்ற பல விஷயங்களில் ஒன்று நமது தேசத்தில் தற்சமயம் கற்பிக்கப்படும் கல்வியின் தன்மையேயாகும். நமது தேசத்தில் பல ஆரம்பப் பாடசாலைகளும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன. ஆனாலும் தற்காலக் கல்வி முறை அவ்வளவு சரியான உதவதற்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது. நமது சிலைமையே சிலைமை!

ஒவ்வொரு பிரதமும் நமது மக்கள் கங்குலக் கல்விகற்று மேதாவிகளாகி, யாதேனும் ஒரு உத்தியோகம் பெற்று அதனால் தங்கள் காலகேடுபத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். இது சியாயமானதே. அவர் இந்த உத்தேசத்தோடு கூடத் தம் மக்களைப் படிக்க வைத்துத் தம் பூர்வீகச் சொத்துக்களையும் இழக்கிறார். நாம் அவரை நோக்கி, "ஐயா! பாடசாலைகளில்லாம் அறிவைப் புகட்டுவதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர உத்தியோகத்துக்குத் தயாரிப்பதற்காக வன்று" என்று கூறினால், அது செவிடன் காதுவில் ஊப்பட்டுச் சங்கின் கதியை அடைகிறது. பாடசாலைகளில் சேர்ந்த பி. ஏ., முதலிய பெரிய பட்டங்களைப் பெற்றுப் பெரிய உத்தியோகங்களில் தங்கள் குமாரர்கள் அமர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடே தான் பெற்றோர்கள் தங்கள் குமாரர்களைப் பாடசாலைக்குப் படிக்க அனுப்புகிறார்கள். என்ன சினைவு? இது சியாயமே!

ஆனால் சர்வலாசாஸங்களில் படித்த மேற் கூறப்பட்ட பெரிய பட்டங்களைப் பெற்று வெளியே வந்த பலர் தங்களுடைய காலகேடுபத்துக்கும் கூடச் சம்பாதிக்க முடியாமல் பாதவிக்கின்றனர். தற்சமயம் சர்க்கார் உத்தியோகம் கிடைப்பதோ மிகவும் அரிது. பாடு பட்டுச் சம்பாதிக்கலோ இவர் களுக்குச் சந்தி கிடைப்பது. ஏனென்றால், எவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஞான அபிவிருத்தியான கல்வியை மட்டும் ஒருவன் கற்கிறானோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு கிருஷ்பாணத்தற்கு வேண்டிய வேலைகளைச் செய்ய அவன் அசத்தலாகவே யிருப்பது சான்றுதான். தவிர, சாப்பாட்டிற்கு இல்லாவிட்டாலும் பெரிய பட்டதாரிகளாகையால் கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சில காரியங்களைச் செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் கடைபிடிக்கத்

ஒரு அணுவிற்கு வாங்கப்பட்ட கத்தரிக்காயை விட்டிருந்த துங்கி கொண்டு வரக் கால் அணு கூலி கொடுத்துக் கூலியானைத் தேட வேண்டிய நிலைமையை யடைகிறது. வெளியே செல்லும் பொழுது குறித்தினி முதலிய அங்கினோடு கூடப் போக வேண்டிய யிருக்கிறது. இவைகளுக்கெல்லாம் கையிலோ நாசு கிடையாது. தெனரவத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும். என்ன செய்வான் பாவம்?

பரிகாரதிகாரிகளோ வருஷா வருஷம் பரிகாசகன் தேறுவதற்குள்ள விதிகளைச் சுலப்படுத்திக் கொண்டே வருகிறார்கள். ஆகையால் தற்கால மாணவர்கள் பரிகாசகனைத் தேறி, புராதன கால மாணவர்களைப் போல அதிகக் கஷ்டப்பட்டுப் படிக்க வேண்டிய அவசியமே யில்லை. பரிகாசகியில் தேறினதும் உத்தியோகப் பிரார்த்தி இவர்களை அணுகுகிறது. அரசாங்கத்தாரால் பரிகாசகியில் தேறின எல்லா மாணவர்களுக்கும் வேலை கொடுப்பது என்பது அசாத்தியம். பயிரிடுவோனும், கைத்தொழிலகன் செய்வோனும் கூடத் தங்கள் தொழில்களை விட்டுப் பரிகாசகியில் தேறி உத்தியோகப் பைத்தியம் பிடித்து அலைவது தான் தற்கால நிலைமை. தேசப் பிரயாசை படவோ இவர்களுக்குச் சந்தி கிடையாது. தங்கள் பூர்விகத் தொழில்களைச் செய்யவும் இவர்களுக்குத் தெரியாது என்ன கஷ்டம்!

பரிகாசகனை வெகு சுலபமாகத் தேற முடியும் என்றிருப்பதால் தற்கால மாணவர்கள், பேசும் படக்காட்சிகளைப் பார்க்கச் செல்லும் ஜனங்கள் பணம் கொடுத்து அனுமதிச் சீட்டு (Ticket)ப் பெறவது போல் சம்பளம் (School fees) கொடுத்து வருப்பில் வந்து அங்குள்ள மேஜை (Desk)களில் ஆனந்தமாக அமர்ந்து ஏதே காதிலைக் கேட்கிறார்கள்; கண்ணால் பார்க்கிறார்கள். இன்னும் ஏதோ செய்கிறார்கள். பிறகு வீட்டுக்குச் செல்லுகிறார்கள். வீட்டிற்குப் போனதும் பாடசாலையில் கற்றவைகளைக் குறித்துள்ள சித்தியையே அவர்களுக்குக் கிடையாது. இதைன்ன காலம்!

இப்படியெல்லாம் இவர்கள் படிக்காமலே காலம் கடத்தக் காரணமென்ன? இதைத் குறித்து சிறிது ஆராய்வோம். அனேக ஆசிரியர் பாடசாலைகளில், ஒழுங்காகப் படித்துத் தேறி வராத பல மாணவர்களை அப் பாடசாலைகளிலிருக்கும் அத்தியாயர்கள் பரிகாசு செய்ததாகவுள்ள ஒரு வியாஜத் தால் காண்கவது பாரம் (Fourth form) வரையிலும் கோரவே சேர்த்து விடுகிறார்கள். வித்தியார்த்திகளைப் பரிகாசு செய்து வருப்புகளில் புதிதாகச் சேர்ப்பதும், மேல் வருப்புக்கு மாற்றுவதும், அத்தர்ப் பாடசாலை உபாத்தியாயர்களே செய்வதனால் அனேக தருதியற்ற மாணவர்கள் பல வருப்புகளிலும் படிக்க கேரிகிறதே. இதனால் உபாத்தியாயர்கள், பெற்றோர்களுக்குத் தங்கள் மக்கள் அத்தர்ப் வருப்புக்குத் தருதியானவர்கள் தான் என்ற ஒரு வித தப்பான அபிப்பிராயத்தை (False impression)க் கொடுத்து, மாணவர்களைக் கொடுத்து விடுவதைத் தவிர வேறில்லை. இவ்வாறு மாணவர்கள் S. S. L. C. வருப்பு வரையிலும் உபாத்தியாயர்கள் தயசினுலேயே ஊர்ந்த வந்து விடுகிறார்கள். அவ் வருப்பில் அதாவது தருவது பார்த்தில் (Sixth form) சேன்ற பிறகு தான் பல மாணவர்கள் அவ் வருப்பிற்குத் தங்கள் தருதியற்றவர்கள் என்று தெரிந்த கொள்கிறார்கள். எனது செய்வது! கலி விசேஷமே!

கிறேன், பாடங்களைக் கற்பிக்க வேண்டியதும், பரிகாசுக்குக் கேள்விகளைத் தயாரிப்பதும், விடைகளைச் சரி பார்த்து மார்க்கு கொடுப்பதும் அத்தர்ப் பாடசாலை யிலுள்ள உபாத்தியாயர்கள் பொறுப்பிலேதான் இருக்கின்றன. ஆகையால் தங்கள் நடத்த வேண்டிய பாடங்களைப் பூராவும் கடத்தாமல் ஏதோ கொஞ்சம் பாகத்தை மாத்திரம் கடத்திக் கொண்டு காலத்தைத் தள்ளி விடுகிறார்கள். அந்த உபாத்தியாயர்களே வினாக்களைக் குறிப்பது என்ற ஏற்பாடும் இருப்பதாலும், பரிகாசு காலத்துக்கு முன் அக்கேள்விகளை அவ் வருப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு விசக்க முடியுமானதாலும், பாடங்களை கடத்தின மட்டும் போதும் என்ற தைரியம் அவ் வத்தியாயர்களுடைய மனதை அடைகிறது. இவ்வாறு பல விதத்தில் கல்வி நாளுக்கு நாள் கடினமடைகிறது. அடைவதும் பாடசாலைகளெல்லாம் தருதியற்ற மாணவர்களை உண்டு பண்ணவும் காரணமாகிறது. இவ்வாறெல்லாம் கல்வி கடினமடைகாமல் விரைந்த காலம் ஒன்று 1910-வது வருஷத்துக்கு முன்னிருந்தது அம்முறை இப்பொழுது இல்லை. இந்தக் கொடுமையை யார் சிவர்த்திக்கப் போகிறார்களோ அறிவேன்!

இப்படிப்பட்ட தருதியற்ற மாணவர்கள் S. S. L. C. பரிகாசுக்கு உட்கார்ந்து எழுதும்படி கேரிகுவதால், பரிகாசுதிகாரிகள், பரிகாசு தேறுவதற்குள்ள சட்டங்களை வருஷா வருஷம் இலகுப் படுத்திக் கொண்டே வந்து இப்பொழுது 25% வாகவியவர்களும் கூட பரிகாசியில் தேற முடியும் என்று ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இனிமேல்—0—% வாகவியவர்களும் கூட தேறி விடலாம் என்ற நிலையும் விரைவில் எதிர்பார்க்கலாம். இது வென்ன ஆச்சரியம்!

இந்த நிலைமையைச் சீர்திருத்த ஒரே ஒரு வழிதானுண்டு. அதாவது எடுவே அங்கனே கடினமே வேண்டும். ஐந்தாவது வருப்பிலும், மூன்றாவது பார்த்திலும் அவசியம் இவ் கடினமடைவதற்கு இருக்கவேண்டும். இவைகள் அரசாங்கத்தாராலேயே நடத்தப்பட வேண்டும். அதாவது பிரைமெரி (Primary) ஸ்கூல் செக்ண்டரி (Lower Secondary) என்னும் இரண்டு பரிகாசுக்குத் புத்தயிர் கொடுக்க வேண்டும். பிரைமெரி பரிகாசியில் தேறி யோக்கியதரப்பதிரம் (Certificate) பெற்றவர்கள் தான் முதல் பார்த்து (First Form)க்கு கருகர் என்றும், ஸ்கூல் செக்ண்டரி பரிகாசியில் தேறினவர்களே எண்ணாவது பார்த்து (Fourth form)க்கும், எல்மெண்டரி கஹயர் கிரேட் டிரெயினிங் (Elementary Higher Grade Training)க்கு தருதியுள்ளவர்கள் என்றும் கண்டிப்பான சட்டயிருக்கவேண்டும். அதுவரையிலும் மாணவர்களும் சரியாகப் படிக்க மாட்டார்கள்—கட்டுப்பாடில்லாததனால் உபாத்தியாயர்களும் சரியாக கற்பிக்க வேண்டிய அளவு என்னுக்க கற்பிக்கவே மாட்டார்கள். இது விஷயமாக நான் "ஆனந்த போதினி" காலம் 20-பக்கங்கள் 286 முதல் 288 வரையிலும் எழுதியிருப்பதையும் அன்பர்கள் கண்ணுதவர்களாக மேதாலினிவ யவர் இவ் விஷயத்தை இடபெழுது தான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் ஆகையால் கல்வி யதிகாரிகளும் சர்க்காரும் கூடிய சீக்கிரம் இவ் விஷயத்தைத் குறித்து கங்கு ஆராய்ச்சி செய்த வேண்டியது செய்வார்கள் என்று எம்பப்படுகிறது. தற்கால மாணவர்கள் சரியாகத் தோர்வியற்றவர்கள் என்பதன சாதேகமே யில்லை. என்று தான் கல்வி முறை திருத்தப்படுமோ!

இப்பொழுது I, II, III பாடங்களுக்குப் பாடத் திட்டத்தைப் புதுப்பித்திருக்கிறார்கள். 1930-ஆம் ஆண்டில் புதுப்பிக்கப் பட்ட கணித பாடத் திட்டமும் (Syllabus), 1934-ல் மாற்றியமைக்கப்பட்ட பெளதிக சாஸ்திர பாடத் திட்டமும், 1935-ல் புதுப்பிக்கப்பட்ட பூமி சாஸ்திர பாடத் திட்டமும் மிகவும் சீராக இருக்கின்றன. தாய் பாஷை, ஆங்கிலம் இவைகளில் இலக்கண அறிவை அறிதப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய சொசுகரியங்களும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கண அறிவு இல்லாவிட்டால் ஒரு பாஷையைச் சரியாகக் கற்கவும் எழுதவும் முடியாது என்பது யாவரும் கன்கு உணர்ந்த விஷயமே. சரித்திரக் கதைகளில் பல, பாட புத்தகங்களிலேயே சேர்க்கப்பட்டு விடுவதாலும், அவைகளை மாணாக்கர்கள் இலகுவாக மற்றக் கதைகளைப் போல் உபாத்தியாயர் உதவி யில்லாமலே லைப்ரரி (Library) கேரங்களில் தாமதவே தெரிந்த கொண் முடியுமானகையாலும் முற்றுவது பாரம் வகையிலும் சரித்திரப்பாடம் கற்பிக்க வேண்டாம் என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஆகையால் பாடத் திட்ட சம்பந்தமாக லேயர் செக்கண்டரி பரீக்ஷை ஏற்படுத்த ஒரு சிரமமும் இல்லை—இவ்வளவு தூரம் பாடத்திட்டங்களை யெல்லாம் புதுப்பித்து விட்டாகக்—இவைகளை யெல்லாம் எந்தப் பாடசாலைகளில் சரியாக நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை யார் கவனிப்பது? இதைச் சரியாக கவனிக்கவே முன் கூறிய லேயர் செக்கண்டரி பரீக்ஷை ஒன்று சர்க்காரால் ஏற்படுத்த வேண்டும். இல்லா விட்டால் 1929-வது வருஷம் வரையிலும் ஹைஸ்கூல் வகுப்புகளில் இருந்த 'B' Group பாடங்களுடைய கதியே இப்பாடத் திட்டங்களுக்கும் அடையும் என்பதில் ஐயு முண்டோ!

கொச்சி அரசாங்கத்திலுள்ள வித்தியா இலாகா உபதேச சங்கத்தார் 'பாடசாலைகளில் வைக்க வேண்டிய எல்லாப் பாட புத்தகங்களையும் தயாரித்து விற்பனை செய்யும் பொறுப்பை அரசாங்கத்தாரே எடுத்துக் கொண் வேண்டும்' என்று அரசாங்கத்தாருக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்—அதை அவர்களும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து வருஷங்களுக்குள் பாட புத்தகங்களை மாற்றக் கூடாது என்றும் ஒரே தொடர் புத்தகங்களையே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டு மென்றும் அரசாங்கத்தாரால் சமீபத்தில் அனுப்பப் பட்டிருக்கும் உத்தரவுகள் மிகவும் அனுபவமானவைகளை. பாடசாலைகளின் மாணாக்கர்கள் அடிக்கடி தான்தோன்றித்தனமாகப் புத்தகங்களை மாற்றிப் பெற்றோர்களுக்கு வீண் நஷ்டங்களைக் கொடுத்து வந்ததை இந்த உத்தரவு தடுக்கிறது. எக் காரணத்தை உத்தேசித்தும் பாட புத்தகங்களை ஐந்து வருஷங்களுக்குள் மாற்றக் கூடாது என்பது நியாயமே—சமது சென்னை அரசாங்கத்தாரும் கொச்சி அரசாங்கத்தார் செய்த முறையைக் கைப்பற்றினால் அனேக பெற்றோர்களுக்கும் மாணாக்கர்களுக்கும் மிகவும் அனுபவமாக இருக்கும் என்பது வாஸ்தவமே. ஆகையால் ஆங்கிலத்துக்கும் தாய் பாஷைக்கும் உரிய பாடப் புத்தகங்களை அரசாங்கத்தாரே ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை செஜட்டில் பிரசுரம் செய்ய வேண்டும். கணக்கு, பெளதிக சாஸ்திரம், பூமி சாஸ்திரம் முதலியவைகளுக்குரிய பாடப் புத்தகங்களை அத்தந்தப் பாட திட்டங்களைத் தயார் செய்தவர்களைக் கொண்டே ஆங்கிலத்தில் எழுதச் செய்த அவைகளைப் பல பாஷைகளிலும் அரசாங்கத்தாரே அச்சிட்டு

விற்குல் மிகவும் கன்மையை அளிக்கும். இது பெற்றோர்களுக்கு மிகவும் லாபகரமானதன்றோ?

ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும், ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் ஒரு தினசரிக்குறிப்பு (Class diary) இருக்க வேண்டும் என்று சென்னை கல்வச் சட்டப் புத்தகத்தி (Madras Educational Rules)ல் ஒரு சட்டம் அதிகப்படியாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அந்த தினசரி குறிப்பில் ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும், ஒவ்வொரு வகுப்பிலும், ஒவ்வொரு பீரியட்டிலும் நடந்த பாடத்தின் சங்கிரகமும் நடத்தின உபாத்தியாயரின் கையெழுத்தும் இருக்க வேண்டும். தினசரிக்குறிப்பு (Class-diary)ம், உபாத்தியாயர்களின் பாடக் குறிப்பும் (Teaching notes) ஒன்றோடொன்று ஒத்திருக்கின்றனவா? ஒரு வகுப்பில் நடத்தித் தீர வேண்டிய பாடங்களின் எவ்வளவு பாகம் அது வரையிலும் நடத்தி இருக்கிறது? முத்தின வருஷம் பரீக்ஷையானது முதல் இவைகள் சரியாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? என்ற விஷயங்களை பரீக்ஷாதிசாரிகள் ஒவ்வொரு பாடசாலையிலும் கன்கு பரிசோதிக்க வேண்டும். இவ்வாறான அதிகாரிகளின் கண்டிப்பும், லேயர் செக்கண்டரி பரீக்ஷையின் புனருத்தாரணமும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளுக்கு வந்து விட்டால்தான் தற்காலக் கல்வி முறையை ஒரு விதமாகச் சீர்திருத்த முடியும். அக் காலத்தை எதிர்பார்ப்பது என்றோ!

பாடசாலை கோத்தைப்பாட சேரம் (Secular session) என்றும், தேர்ச்சி சேரம் (Practical session) என்றும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். காலைப் பாடமுள்ள வகுப்புகளுக்கு மாலைத் தேர்ச்சியும், காலைத் தேர்ச்சியுள்ள வகுப்புகளுக்கு மாலைப் பாடமும் கற்பிக்க வேண்டும். பாடசாலையின் காலமாகலை 2½ மணியும் மாலை 2½ மணி சேரமும் ஆக இருக்க வேண்டும்—பாட சேரத்தில் ஆங்கிலம், தாய்பாஷை, கணிதம், பெளதிக சாஸ்திரம் பூமி சாஸ்திரம் இவைகளைக் கற்பிக்க வேண்டும். தேர்ச்சி சேரத்தின் ஒரு பகுதியில் லைப்ரேரியில் மாணாக்கர்கள் தாமதவே லைப்ரேரியன் Librarian) உதவியால் புத்தகங்களைப் பெற்றதக் கொண்டு வாசிக்க வேண்டும். மறுபகுதியில் நித்திர வேலை, மாவேலை, தறி வேலை, கையல் வேலை, பயிர்ந்தொழில் முதலியவைகளைக் கற்பிக்க வேண்டும். மாலை பாடசாலை விட்டதும், எல்லா மாணாக்கர்களுக்கும் அத்தந்த வகுப்பு உபாத்தியாயர்களின் மேல் பார்வையில், தினமும் குறைந்த பகும் அரை மணி சேரம், தேசப்பயிற்சி கட்டாயப் பாடமாக இருக்க வேண்டும். தலைமை உபாத்தியாயர் உட்பட எல்லா உபாத்தியாயர்களும் ஐந்து வருஷங்கட்கு ஒரு முறை கட்டாய தேசப் பயிற்சி முறை (Refresher course) கற்பிக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுது மாணாக்கர்களுக்கு தேச சக்தி புண்டாகும்.—தேச சக்தி பெற்றால் தான் மனோகிடமும் ஆத்மசக்தியும் உண்டாகும். ஆகையால் ஆசிரியர்களுக்குத் தெரிய வேண்டியது அவசியமே. ஆகையால் ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் கட்டாயம் இந்த தேசப் பயிற்சி முறையை ஐந்து வருஷங்கட்கு ஒரு முறை கற்றுக்கொண் வேண்டியது அவசியமாகும்.

ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலுள்ள 6,7,8-வது வகுப்புகளையோ, அல்லது ஆங்கிலப் பாடசாலைகளிலுள்ள I, II, III, பாடங்கையோ எடுத்த விட வேண்டியது அவசியமாகும்—இது விஷயத்தைப் பற்றிப், பல ஜில்லாக்களில்

கடவுளை யறிதல்

(ஆசிரியர்-நே. வீராகவ ஐயங்கார்.)

மானிதப் பிறவி பெற்ற மக்கள் கல்விப்பேறும் செல்வப்பேறும் முடையவராய் வினங்கினும் கடவுளறிவு பெற்ற அந்நூல் வினையும் பேசின் றம் பெற்றிலரேல் அவர், தம் பிறப்பின் செம்பயன் அடைந்தவராகா என்பதும் பெரியோர் கருத்து. கல்வியினும் செல்வத்தினும் கடவுளைறி சிறப்புடையது. மக்கள் யாவரும் கடவுள் ஒருவர் உண்டென்றும், அவர் அங்கில்கொதபடி எக்குறிருக்கின்ற ரென்றும், இறப்போடு பிறப்பிலா ரென்றும், தோன்றாத துணையாயிருந்த றம் யாவரையும் ஒவ்வொரு வினாடியும் புரந்து வருகின்றாரென்றும், உடம்பெடுத்த பாலாவதெல்லாம் அவ்வுத்தமனை யடைதற்கே யென்று மறிவார்கள். ஆயினும் பொய்க்கின்ற ஞானமும் பொல்லா ஒழுக்கமும் அழுக்குடம்பும் பொலிந்து துக்கமயமா யிருக்கும் தீராத சுழல் காற்றற்ற செத்தைபோல் சுற்றிச் சுற்றிப் பேராத பிறவிச் சுழற்சுழியில் சுழலும் இப்பிறப்பிலிருந்து அவரை எப்படி அடைவதென்பது தான் சமது ஆராய்ச்சியாகும்.

கடவுளை ஒருவன் அறிய விரும்பின் முதன் முதலாக அவன் மாட்டுக் கடவுள் ஒருவர் உன் ன்ற கம்பிக்கைவேண்டும். கடவுளைறியில் ஏறவ தற்குரிய சோபானங்களில் (படிக்கட்டுகளில்) இது முதலாவதாகும். உலகிலுள்ள சில மதங்களும் கம்பிக்கையென்ற அந்திவாரத்தினின்றமே எழுந்தவைகளாகும். நம்பிக்கை யின்றேல் உலகமுயில்லை; கடவுளுயில்லை; மகமுயில்லை. அக்காரணத்தைக் கொண்டதான் ஓர் ஆங்கிலப் பெரியாரும் "கடவுளை எப்படியறிவது" என்ற ஒருவர் கடாவிய காலத்து "கம்பிக்கை! கம்பிக்கை!! நர்பிக்கை!!!" என்று மும்முறை உறிஞ்ாரம்.

ஆம் கல்வியறிவாகியாக இருந்த காலத்தில் அதுபவத்தில் நன்கு உணர்ந்த சமது கல்வி இலாகா டைரக்டர் அவர்கள் சமீபத்தில் எல்லா ஹைஸ்கூல் ஹெட்மாஸ்டர்களுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பி யிருக்கிறார். அதில் ஞானின் முடிவு இவ்விவரம் வகாவது ஒன்றை எடுத்துவிட வேண்டியதாகவே யிருக்கும் என்று கம்பப்படுகிறது இவைகளை யெல்லாம் கன்கு ஆராய்ந்த உலகியமான ஓர் இருத்தங்களைக் கடிய சேக்கிரம் செய்த பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், அவர்கள் பெற்றோர்களுக்கும் கன்கயயனிக்கும்படி, கடவுள், அதிகாரிகளின் மனதில் அருள் புரிவாராக!

"ஆண்டவன் ஒருவன் உன், கம் அவனடிமை" என்ற திடமான நம்பிக்கை கம்பி லுதித்ததும் அதன் பிறகு உண்டாவேண்டியது ஆண்டவனை யறிய வேண்டிய ஆர்வம்.

அவ்வார்வ சாமானியமா யிருந்தாற் போதாது. தண்ணீரினுள் மூழ்கி யிருக்கும் ஒருவனை வெளிக் கிளம்ப வொட்டாமற் சிறிது நேரம் தண்ணீரிலேயே அழுத்தி வைத்திருப்பின், அவன் தண்ணீரின் றம் வெளிவர எவ்வளவு ஆர்வம் கொள்வானோ அவ்வளவு ஆர்வம் கடவுளைக் காணவு யிருக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் அன்னையைக் காணவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தால் அநேக காட்கள் அன்னையின் தியானத்தில் ஆழ்ந்து டிடப்பார். அன்னை அருள் பாலிக்கவிலையே யென்று இரவு முழுதும் அழுவார். காலை யிற் பார்த்தால் அவாது ஆடைகள் அழுத கண்ணீரால் ணைந்து கிடைக்கும். அரும்பொன்னே, மணியே, என் அன்பே, என் அன்பான அறிவே, ஆனந்த வெள்ளமே என்று ஆடிப்பாடி அகக்குழைந்து கண்ணீர் சொரிவார். இந்த கைய ஆர்வம் கம்பிச் சர்ப்பட்டு முற்றினால் எம்பெருமான் பிரிவு தாக்க முடியாததாகும். அவ்வாப் பிரித்திருக்கும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் நாக வேதனைக் கொப்பாம். இப்பிரிவுத் தன்பமே ஞானத்தைக் கொடுத்த ஆண்டவனைக் காணச்செய்த அவனை சேசித்து பக்திபண்ணச் செய்யும். பக்தியே முக்திக்கு யுத்தி. பக்தி பண்ணிக் கொண்டிருந்தால் முக்தி பெறுவது கிச்சயம். உண்மையறிவுப் பக்தியும் சச்சொனத்தத்தி னாய்க்கும். அதுதான் முக்தி அல்லது வீடு என்பது. இதைத்தான் கடவுளை அறிந்தவர்கள் சொல்லச் சென்றார்கள்.

ஒருவனிடம் கடவுளிருப்பில் கம்பிக்கை யில்லையானால் அவனிடம் கடவுளைக் காணும் ஆர்வம் எழாது. கடவுளைக் காணும் ஆர்வம் இன்றேல் கடவுளைப் பிரித்திருப்பதின லுண்டாகும் தன்ப யிருக்காது. பிறகு கடவுளைப் பற்றிய அறிவு உண்டாவதற்கு அங்கு எங்கு இடனிருக்கிறது? ஞானம் எங்கிருந்த பிறக்கும்? ஞானமின்றேல் கடவுளிடம் அன்புசெய்த அவரை வந்தனை செய்ய எவ்வாறியலும்? பகவான் கீதையில் "என்னை அறிவதற்கு ஞானம் அவசியம். ஞானியே என்னுடன் கீத்திய சம்பந்தமுன்னவன். ஞானிக்கு எல்லாவற்றைப் பார்த்திலும் காணே பிரியன். அவன் என ஆத்மாவென்று என் அபிப்பிராயம். ஏனெனில் ஞானியானவன் மனதை என்னிடத்தில் கிதத்தி என்னைப் சர்வோத்தமப் பிராப்பமாய் கிச்சயித்தவனுலான்" என்றிருர். ஞானமில்லாதவனுக்கு கீத்தியானந்தமென்பது முயற்கொம்பாகும். பிறகு உலகத்திற்கெல்லாம் தாயும் சர்வஜீவ தயாபானுமாயி கடவுளது லீலா விபூதிகளில் பிரியம் உண்டானது.

காம் ஒருவரைப் பார்த்த "கீர் கடவுளைக் காண விரும்புகின்றீரா?" என்று வினவின, "ஆம்" என்பார்.

ஆனால் அவாது லிருதயத்தை ஆராய்ந்த பார்ப்பின் கடவுளைக் காண்ப தற்கு வேண்டிய அசபும ஆதாரமு யிருக்காது. அன்பிருக்குமாயின் அதை அவர் வழிபடும் கடவுளின் பிரிவுத் தன்பத்தாற் காணலாம். மக்கள் மனதில் இருந்த தன்பம் உண்டாகலாம். ஒன்று, உலக ஞானமற்றக் கடவுளறிவு மேம்பட்டு அவரைப் பிரித்திருப்பதனால் உண்டாகுத் தன்பம், மற்ற

சென்று மண், பெண், பொன் முதலிய வேட்டைகளிற் போதிய பலன் கிடைக்கவில்லையென யென்ற தன்பம். முன்னையது கெடவுளிடம் செலுத்த வது. பின்னையது கெடவுளை கம்மினிக்கும் அப்புறப்படுத்தி உலகத்தி லாழ்த் தவது. ஆராய்ந்து பார்க்கும்கால் தற்காலத்தில மக்கள் காலக்கொடுமையி னாலோ, காகிரி கி யுதியினாலோ வென்றியே வேண்டி வீழ் பொருட் கிறங்கி, மெய்யெல்லாம் போகவிட்டு விரிசுழுவார் மயக்கிற் பட்டுப் பொய்யெல்லாம் பொகிந்துகொண்டு, ஞானம் சிறிதும் தம்மிடம் அண்டுவதற்கு இடனளிக் காது காலத்தை வானாக் கட்டத்தகின்றனர். இவர்கள் இவ்வாறு எதற்காகப் பாடுபடுகின்றனா? அவைகளும் இவர்களும் அழியாநிறுத்தால் இவர்கள் படும் கஷ்டத்திற்குப் பலனுண்டாம். அந்தோ! இவ்வுலகத் தன்பமும் இன் பமும் வானிற் றோன்றும் மின்னலொத்தவை மேலும் இப்பொழுது உயிரு டனிருப்பாரை அடுத்த நிமிஷத்திலுயிருடனிருப்பார் என்று சொல்வதற்குத் திடனில்லையே.

“முற்றியபின் களியுதிரும் பழுப்புறத்
தழையுதிரும் முழுதமே செய்
வற்றியபின் விளக்கவியும் என்னவோர்
திடமுண்டு மக்கள் காயம்.
பற்றிய அக்கருப்பத்தோ பிறக்கும் போதோ
பாலப் பருவத்தோ மூப்பு
உற்றின்போ வீழ்வதென நிலையின்றேல்
இதன் பேருமை உரைப்பதென்னே.”

‘நேற்றிருந்தான் இன்றில்லை’ யென்ற மாபெரும் பெருமையல்லவா இவ்வுலகம் பெற்றிருக்கிறது! வீடு துறந்த காட்டைத்த புலன்களை வென்று, கண்மூடி மெனனியாகிக் கந்த மூலங்களைப் புசிப்போர்க்கே நித்தியானந்தம் கிடைப்பதரிதாயிருப்பின் இவர்க ளடையப் போகும் மோகத்தைப் பற்றி பேசுவானேன்!

முத்தியடைந்த புண்ணிய புருட்களது சரித்திரங்களையும் அவர்களது அவதார அற்புதச் செயல்களையும் எடுத்தோதின காலத்தும் இவர்கள் தம் களது கேவலமான நிலையினின்றும் மேற்செல்ல விரும்பார்கள். இவை யெல்லாம் கட்டுக்கதை என்பார்கள். பத்தர்க்களையும் பித்தர்கள் என்பார்கள. ஆம், அவர்கள் ஓர் வித்தத்திற் பித்தர்களே. வள்ளைத்திற் றென்றிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண கைதன்யர் “பேயரே கைக்கு யாவரும்! யானும் ஓர் பேயனே இது பேசியென்? யான் பேயனு யெழுந்தேன் எம்பிரானுக்கே” என்றார். கெடவுளைக்கானும் தொழிலில் அவர் கொண்ட ஆர்வத்தை யாரோ பகாவல்லார்! தம்மை மற்தார், தம் குடும்பத்தை மற்தார். உலகத்தை மற்தார். சராசரக்களிடத்திற் சிறிதும் வித்தியாசம்வ்றி அவர்களிடம் சென்று, “கண்ணனை என்று காண்பேன்? கசன் காண்முகன் வாசலன் தலைவன் எனக் குப் புலப்படுவானோ? எான் அவனை எங்குக் காண்பேன்? அவனைக் காண விகில் உயிர் உடலில் தங்காதே?” என்று அறற்றினார். ஹரி எமத்தை யாவத உச்சரிக்கக் கேட்டால் அப்படியே அநாமத்திலாழ்த்து தம்மை

மற்துவிடுவார். “எவன் பகவானது பெயரைக் கேட்ட மாத்நிரத்தில் அநிலாழ்த்த தன்னை மற்து விடுவானோ அவனே உண்மை வைஷ்ணவன்” என்றார் மகாத்மா காந்தியடிகள். உண்மையாகத் தம்மை பிரம்மஸ்வரூபத் தில் லயித்துக்கொண்டார். சரீரம், ஆன்மா எல்லாவற்றையும் அப்படியே கெடவுனப்பில் களைத்துவிட்டார். கெடவுளைக் காண்பார்கள் அடையும் தன்பத் திற்கு இவரது வாலாது ஓர் உதாரணமாகும். இவர் கெடவுளைக் காணச் செய்த முயற்சியானது வீணாகப் போயிற்று என்று யாரால் சொல்லமுடியும்?

மஹா பக்த சிரோன்மணிகளான மீரா, ஆண்டான் இன்னுமியர் போன்றவர்களது சரித்திரங்களை வாசிப்பின் இவர்கள் கெடவுளின் பிரிவுத் தன்பத்தை எவ்வாறு அனுபவித்தார்களென்பது புலனாகும். இவர்களது பிரிவு அவன்நையை விளக்குவான் புருத்த பெரியார்,

“பட்டுக்கும் அயர்த்திரக்கும்
பாவை பேணான்
பனி செருங்கண் ணீர்ததும்பப்
பள்ளி கொள்ளான்
எட்டுணைப்போ தென்ருடங்கா
விருக்க கில்லான்”...என்றும்,

“கெஞ்சுகுதிக் கண்பனிப்ப நிற்கும் சோரும்
கெடிதுயிர்க்கு முண்டறியா ஞநக்கம் பேணான்”

என்றும் இன்னும் பல வேறு விதமாகப் பாடுகிறார். இப்பக்த சிரோன்மணிகள் தமது உலக இன்பகரமான வாழ்க்கையைத் தன்னினுர்கள்; சுற்றத்தைத் தறத்தார்கள்; யெனவனத்தை மறத்தார்கள்; எமெருமானின் திருவடிக்கே தம்மை ஆனாக்கிக் கொண்டார்கள். கெடவுளைக் காண வேண்டு மென்ற ஆர்வத்தினால் ஓடுவார், வீழுவார், உகந்தாலிப்பார், காடுவார், கம்பி ரான் எங்குந்ருகென்பார், பாடுவார், சிக்குடுவார், பண்ணினைப்பாடிக்கண் ணனைக் உலி யழைப்பார். ஆடிப்பாடி அகங்காரத்து கண்ணீர் மல்கி காகி காகி காரணவென்று வாடுவார். இவர்கள் இவ்வாறு வறிதே தன்புற்றார்கள் என்ற யாராவது சொல்ல முடியுமா?

ஆகையால் கிஞ்ஞட் பல் பினியுடைய உலகத்திரே! கெடவுளையறிய ஆவலுடையோனான் முதன் முதலாக யாவரையும் வகுத்த உண் டருவன் என்று கம்புகள். பிறகு அவரைக் காண ஆ சப்படுங்கள். கெடவுளைக் காண வேண்டியதற்குரிய ஆசையை ஓர் விசாரமாகிக் கொள்ளுங்கள். கெடவுளைப் பற்றி எமக்கெழும் விசாரத்திற்கேற்பவே எமது ஞானமும் உண்டாகும். கெடவுளைப்பற்றிய ஞானம் உண்டாகத் தலைப்பட்டதும் அது கானடையில் மூற்றி ஆண்டவன் மாட்டு அன்பையும் பக்கியையு மூண்டுபண்ணும். இது தான் என்று மீரா உலகமாகிய முத்தி உலகிற் சேர்த்து எம்பெருமானின் வைபவங்களை அனுபவிக்கும் படியாகச் செய்யும் சத்திய மார்க்கம். இக்கே றியே கித்தியானந்தத்தை யளிக்கும். கெடவுள் ‘பக்ததடையடியவர்க் கெனி யவன், பிறர்களுக்கரிய வித்தகன்.’ அவன் பக்திவிலையிற் படுவான். அவன் தொண்டருள் அடக்கம்.

‘அரியபுலனைத்தடக்கியாய்மலர் கொண்டு ஆர்வம்
புரியப் பரிசினால் புல்கில்—பெரியனாய்
மாற்றாது வீற்றிருத்த மாவலிபால் வணக்க நீர்
ஏற்றனைக் காண்ப தெளிது’

இப்படிப்பட்ட சர்வ சலபனான ‘எம்பெருமானிடம் நம்பிக்கை யில்லா
லும் அவனைக் காணவேண்டுமென்ற ஆசையிலாமலும் “கடவுள் என்பதே
கிடையாது; அப்படி யிருப்பினும் அவரைக் காண்பதரிது; அவரைக் காணத்
தொடங்கும் முயற்சி பூசை (பூனை) ஒசைபெற்ற பாற்கடல் புக்கு அதைப் பரு
குவதற்குத் துணிபு செய்கையை யொத்ததாகும்” என்று சொல்வதாவதும்
எம்பெருமானிடம் எம் கைச்சிய பாவத்தையும் அவனது சர்வ வல்லபத்தை
யும் தெரிவித்து,

“ஊரிலென் காணியில்லை உறவுமற் றெருவரில்லை
பாசில்நின் பாதமூலம் பற்றிலென் பரம மூர்த்தி?
காரோளி வண்ணனே! கண்ணனே! கதறுகென்றேன்
ஆருரை களைகணம்மா! அரங்கமாகருளானே”

என்று வாழ்த்திக் கடவுளிடம் நம்பிக்கையும் ஆர்வமும் கொண்டே
வோமாக.

ஆனந்தபோதினி அச்சுக்கூடத்தில்

போஸ்ட் காட்டுகள் முதல் போஸ்டர்கள் வரை
புஸ்தக வேலைகள் உள்பட எல்லாவித அச்சு
வேலைகளும் சுத்தமாகவும், அழகாகவும், கால
தாமதமின்றியும் செய்து கொடுக்கப்படும்.

விவரங்களுக்கு கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதித்
தெரிந்துகொள்ளவும்.

மானேஜர்.

“ஆனந்தபோதினி” மதராஸ்.

பண்டைப் பெண்களும் 64 கலைகளும்.

தற்காலப் பெண்கள் உலகில் பெண்கள் விஷயமாய்ப் பற்பலவித
மான அபிப்பிராயங்கள் இருந்துவருகின்றன. ஆண் பிள்ளை
களுக்கு எவ்விதக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறதோ, அதே கல்வி பெண்களுக்கும்
அளிக்கப்படவேண்டுமென ஒரு சாரார் விரும்புகின்றனர். பெண்களுக்கென
பிரத்தியேகக் கல்விமுறை அமைக்கவேண்டுமென மற்றொரு சாரார் கூறுகிறார்
கள். பெண்களுக்குப் பொருளிட்டும் சக்தியளிக்கும் விசேஷ தொழிற்கல்வி
கற்பிக்கப்பட வேண்டுமென இன்னொரு சாரார் வற்புறுத்துகின்றனர். ஸ்திரீ
கள் உயர்ந்த ஒழுக்கமுடையவர்களாய், உலகப்போக்கைகளுக்குணர்ந்து கொள்
கத்தக்க ஞானம் பெறும்படி அவர்களுக்குச் சில சாஸ்திரங்களை மட்டும் கற்பித்
தல் போதுமென்பாரு முனர். குடும்ப கிரவாகத்தைப் பெண்கள் திறம்பட
கூடத்திக்கொள்ளும் சக்திபெறும்பொருட்டு அவர்களுக்கு இல்லற தர்ம சாஸ்
திரக்கண்மட்டும் கற்பித்தல் போதுமென வேறொரு பிரிவினர் கருதுகிறார்கள்.
இலக்கிய இலக்கண பாஷாஞான விற்பனம் பெண்களுக்கு இருந்தல் அவசிய
மென்றும், அவைகளைக் கட்டாய பாடமாகக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றும்
பிறிதொரு சாரார் ஆசைப்படுகின்றனர். மக்கள் வாழ்வை மகிழ்விக்கும் சக்தி
பெண்களுக்கு இப்பருகையில் அதிகமிருப்பதால் அத்தகைய கல்விவகைகள்
அனைத்தையும் மாதர்கள் விஞ்ஞான முறையில் அறித்திருந்தல் அவசியமென
வும் அநேக அறிஞர்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர்.

இத்தகைய கிளர்ச்சிகள் யாவும் தற்காலத்தில் புதிது புதிதாகத் தோன்
றிக்கொண் டிருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆனால் நமது இந்தியாதேசத்தில்
சுமார் 2000 வருஷங்களுக்கு முன்பு நம் பெண்மணிகளி. ம் தற்காலம் விரும்
பப்படும் உயர்தர காகரிகமெல்லாம் ஒருங்கே அமைந்திருந்ததாகப் பண்டை
தால் ஆராய்ச்சியிலிருந்து தெரியவருகிறது. மேலே சொல்லப்பட்ட ஒவ்
வொருவித அபிவிருத்தித் துறையிலும் இந்தியப் பெண்கள் முதிர்ந்த அநுப
வம் பெற்றிருந்தார்கள் என்பதை அறிய நாம் விவரப்படைவோம்.

கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு சுமார் 300 வருஷங்களுக்குமுன்பு நமது நாட்
டில் பிரபல மடைந்திருந்த வாச்சாயனர்என்னும் ஒரு பேரறிஞர் அக்காலத்
தில் பெண்கள் அநுஷ்டித்து வந்திருந்த 64 கலைகளைப்பற்றித் தமது சமஸ்க்
ருத தூல் ஒன்றில் பரிஷ்காரமாகக் கூறியிருக்கிறார். அக் கலைகளில் ஒவ்
வொன்றும் ஒவ்வொரு பெரிய தனிக் கலையாய் அமையத்தக்கதா யிருக்கிறது.
தற்கால சமுதாயத் தாழ்விற்றுகிய அவசிய பிரச்சினைகள் யாவையும் அநேக
மாய்த் தீர்க்கக்கூடிய தன்மைவாய்ந்த கலைகள் அவைகளில் அநேகமிருந்திருக்
கின்றனவெனத் தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட சாஸ்திரங்கள் யாவும் இருந்
திருக்கக் கூடுமானால் மாதர் உலகம் மிகுந்த மேன்மை யடைந்திருக்குமென்ப
படியும் நாம் புதுப்பித்தமைத்தல் பெரிய நன்மை பயப்பதாகும். அவ்வளவு
சாஸ்திரங்களையும் ஒரு பெண் கற்பதற்கு எவ்வளவு காலம் செலவாகுமென்
பதை யோசிக்க மிஷும் ஆச்சரியமாகவே இருக்கிறது. வாச்சாயனர் அதைப்

பற்றிக் கூறிய காலம் மிகுந்த சுபிட்சமான காலமாயிருந்திருக்கவேண்டும். அக் காலத்தில் தற்போது நமது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் பாழான ஒரு நிலைமை இல்லாதிருந்ததென்றே அறியக்கிடக்கிறது. அப்புராதன காலத்தில் அவ்வயர்த்த சாஸ்திரங்கள் பலவற்றின் முதிர்ந்த ஞானமும், அதுபவமும், போதனை சக்தியும்பெற்ற ஆசிரியர்களும் ஆசிரியைகளும் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், அவைகளைக் கற்க வசதிகளும் அவகாசங்களும் பெற்ற மாணவிகளும் இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் நினைக்கும்போது, முன்கால கேடும் நிலையின் அளவும் கம்முன் தோன்ற நமக்குப் பெரிய வியப்பு உண்டாகிறது. வாசகர்கள் அவ்விவரங்களை ஊண் தீப்படித்து அவை தற்காலத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் கண்மைசெய்யக் கூடுமென்பதைப் பற்றிச் சிந்திப்பார்களாக! அக் கலைகளின் விவரம் வருமாறு:—

1. தேதம்—வாய்ப் பாட்டு.
2. வாத்தியம்—சந்தேகக் கருவினை உபயோகித்தல்.
3. நிர்த்தம்—நடனம்.
4. வீண தாமருக்கா வத்யணி—வீண வாசித்தலும் தாமருக்கா என்ற மேனம் வாசித்தலும்.
5. புல்தக வசனம்—ராமாயணம், மகாபாரதம், முதலிய நூல்களை சந்தேதப் பாங்கில் படித்தல்.
6. நாடக வியாயிகா தரிசனம்—நாடகங்களிலும் கதைகளிலும் அறிவு படைத்திருத்தல்.
7. பிரகீகா—விடுகதைகள் போடுவதும் அவைகளை விடுவிப்பதும்.
8. பிரதிமாலா—வேடிக்கையான ஒரு முறையில் சுலோகங்களை ஒப்பு வித்தல்.
9. தர்வாச யோகம்—உச்சரிக்கக் கஷ்டமாயிருக்கும் சுலோகங்களையும் பிறரோடு சேர்ந்து ஒப்புவித்தல்.
10. காவிய சமாசிய புராணம்—ஒரு கவிக்கு முதலடியை ஒருவர் கொடுக்க மீதியைப் பாடித் கவியை முடித்தல்.
11. பட்டிகாவேதர் வண விகல்பம்—பிரம்புகளினாலும் ஒலைகளினாலும் பலவிதமான தட்டு முட்டுச் சாமான்கள் செய்தல்.
12. தச்சனம்.—தச்சவேலை.
13. வஸ்துவித்யா—மணை சாஸ்திர விதிப்படி வீடுகள் கட்டுதல் முதலியன.
14. ரூப்ய தந்த பரீகை—வாரத்தினங்களைப் பரீகித்து மதிப்பிடுதல்.
15. தத்துவாதம்—மட்டமான உலோகங்களிலிருந்து உயர்ந்த உலோகங்களை உண்டாக்கத்தெரிதல்.
16. மணிராக கரா ஞானம்—கற்களுக்குச் சாயம் ஏற்றதலும் சாங்க வேலையும்.
17. விருக்யுர்வேதம்—விவசாயத்தொழில், செடி கொடி களின் கோய்களைக் கண்டுபிடித்து, அவைகளுக்கு மருந்து பிரயோகித்தல்.

18. மேஷ, குக்குட, வவகா, யுத்தணி—ஆடுகள், சேவல்கள், கௌதாரிகள் ஆகியவைகளைச் சண்டைக்குப் பழக்குதல்.

19. சக சரீர பிரலாபனம்—கிளிகளுக்கு மனுவை பாவையையே பேசக் கற்பித்த அவைகளின் மூலமாகப் பிறருக்குச் சங்கதிகள் அனுப்புதல்.

20. காவியக் கிரியா—கவிகள் செய்தல்.

21. மாணசி—கவிகளில் அல்லது வசனங்களில் காலியாக விட்டுவைக் கப்பட்டிருக்கும் துடங்களில் பொருத்தமான பதங்களைப் போட்டு முடித்தல்.

22. மிலேச்சித விகல்பம்—ரவையி பாவை உபயோகித்தல்.

23. தேச பாஷாவி ஞானம்—பற்பல தேச பாஷைகளை அறிதல்.

24. நிமித்த ஞானம்—சகுன சாஸ்திர அறிவு.

25. புஷ்ப சகட்டிகம்—பூக்களினால் வண்டிகள், பல்லக்குகள், யானைகள் முதலியன செய்தல்.

26. யந்திர மாந்திரிகா—இயந்திரங்கள் செய்யும்ஞானம்.

27. தாரண மந்திரிகம்—அவதானம்.

28. சபாந்யம்—முறை சொல்லுதல்.

29. அக்ஷர முஷ்டிக சாதனம்—கருக்கெழுத்து அர்த்தங்களை அறித்து கொள்ளுதல்—பரிபாஷை.

30. தயூத விசேஷம்—குதாட்டங்கள்.

31. அகாசக்ரீடை—சொக்கட்டான் ஆடுதல்.

32. பாலகிரிதா ககனி—சூழ்த்தைகளின் பந்து, பொம்மை விளையாட்டு.

33. வித்திரா—ஞானம்—ஒழுக்க நூல் ஞானம்.

34. எதிரியை வென்று ஜெயம்பெற வழிகளைக் கற்பிக்கும் ஞானம்.

35. தேசப்பயிற்சி ஞானம்.

36. அகராதிசத்த ஞானம்.

37. காவியம், அலங்காரம், கவிகள் செய்தல்.

38. வீகடப் பிரசங்கம்—சப்தங்களையும் உருவங்களையும் மறைத்து வேரூய்க் காட்டல்.

39. அதிக நீளமான சேலைகளைச் சிறிதாகத் தோன்றுப்படி உடுத்தல்—கத்தல் சேலைகளைக் கத்தல்தெரியாமல் உடுத்தல்.

40. சித்திரம்.

41. செற்றியில் திலகம்போல வைப்பதற்கு ஏற்றபடி பலவித உருவங்களை இலைகளில் வெட்டுதல்.

42. பூஜாகாலங்களில் வர்ணம் ஏற்றிய அரிசி முதலிய தானியங்களையும் பல வர்ணப் பூக்களையும் அழகுபெறப் பலவிதமாக அலங்கரித்தல்.

43. கீட்டுத் தனங்களைப் புஷ்பங்களால் அலங்கரித்தல்.

44. பற்களுக்கும், துணிகளுக்கும் தேகத்திற்கும் வர்ணம் ஏற்றுதல்.

45. வீட்டின் சில பாகங்களில் வர்ணக்கற்களை அழகுபெறப் பரப்பி, அடுக்கி அலங்கரித்தல்.

46. மணிதர்களின் இயல்புக்கேற்றவாறு படுக்கை அமைத்தல்.

47. விசேஷ ஜலக்ரீடை.

48. குழாய்கள் மூலமாகப் பிறர்மேல் ஜலத்தை விசேஷமாகப் பீச்சுதல்.

49. பில்லி, குணிய வித்தை.

50. பூக்கட்டுதல்.

51. தலைக்குச் சூடும் திண்டாரும் போன்ற கட்டுகளைப் பூக்களால் செய்தல்.

52. பலவிதமாய் உடுக்கவும், ஆபாணங்கள் அணியவும், பூசுதலும் தெரிந்து கொள்ளுதல்.

53. தந்தம், சங்கு முதலியவைகளால் அணிகள் செய்தல்.

54. வாசனைச் சாமான்கள் செய்தல்.

55. புது ஆபாணங்களைச் செய்தலும், பழைய ஆபாணங்களைப் புது மாதிரி செய்தலும், அவைகளை உரியபடி அணிந்துகொள்ளுதலும்.

56. ஜூலவித்தை அறிந்திருத்தல்.

57. மூலிகைகளின் உதவியினால் தேகபலத்தையும் வீரியத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்தல்.

58. காரியங்களைச் சுலபமாயும் சீக்கிரமாயும் செய்துமுடிக்கத் தக்கவாறு மெல்லிய கைகளை உடைத்தாயிருத்தல்.

59. சுயம்பாகம் (சுமையல் சாஸ்திரம்.)

60. பலவிதமான பானங்கள் செய்யத் தெரிந்திருத்தல்.

61. தையல் வேலை.

62. கயிறுகளால் பொம்மைகளை ஆட்டுதல்.

63. மரம், வெள்ளி, இருப்பு, தங்கம் முதலியவைகளால் பலவித குறிகள் செய்தல்.

64. உடம்பு பிடித்துவிடவும் தலைமயிரை அலங்கரிக்கவும் தெரிதல்.

மேலே சொல்லப்பட்ட 64 கலைகளும் ஆடவர்களுக்கும் பெண்டிருக்கும் பொதுவாக இருக்கத்தகுந்தவை அநேகமிருந்தால், அப்புராண காலங்களில் பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமத்துவமாகவே கருதப்பட்டு கல்வியளிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாயிருக்கிறது. — “நகர தாதன்”

“மணிமேகலை” ஆராய்ச்சி

ஸ்ரீ R. V. இராமஸ்வாமி B. A., B. L. வக்கீல், செலம்.
(Rights Reserved.)

4. சரித்திரக் குறிப்பு

7. கிள்ளி வளவன் (ஆட்சி முறை)

மணிமேகலையில் “அருள்புரி செஞ்சொ டாசன் கூறலின்” என வந்துள்ளதாலும் (18: 140); வாங்கினைக் கோட்டத்தை இவ் வரசன் விஞ்சை மகளின் வேண்டுகோட் திணி, அவன் கோட்டவண்ணமே அறஞ்செய் கோட்டமாக ஆக்கியதாலும், கிள்ளிவளவன் காரண காரியங்களை ஆற்றி அறிந்த அதன்படி எல்லாவற்றையும் செய்து வந்தனனென்பதை அம் விதித்தனாலும்.

இவ்வரசன் தனது மகள் திரித்த செய்தியை மாதவர் தம்முன்னோர் மாதவனுரைக்கக் கேட்டு, சோழிக் கனாகிய கோக்கி “இவன்கோன் றன்கு யான் செயற்பாலதாகிய தண்டனையை விஞ்சையன் முன்னரே செய்து விட்டான். ஆகலின் அவ்விஞ்சையன் தவறென்றுஞ் செய்திலன். மாதவர் கோன் பும் மடவார் கற்பும் கேற்ற அழிவுறுகிருக்கக் காத்தலே காவலன் காத்த லுரிமையைப் பெற்றதின் கடமையாகும். அதுவே அரச தருமமுமாம். மகளை முறை செய்த மன்னவன் வழித் தோன்றினோரில் இத்தகைய துயர் விளையாண் ஒருவன் தோன்றினனென்ற கொடுஞ் செய்தி பிறவேந்தர் களின் செலியுறவதன் முன்னம், தியோன் இவனை சமத்தேற்றிக் கணிகை மகளாயும் காவல் செய்யின்” என்ற (22: 205-15) பணித்தனன். இதனால் இவ்வுத்தம மன்னனின் குன்றாத வீரமும், குணவிசேடமும், கடுகிலுமையும், நீதிமுறையும் ஆட்சியின் மாட்சியும் நன்கு விளங்கும் பலரும் புகழ்ந்திடும் சீரிய குணங்களைக் கொண்டிருந்தமையின், இம் மன்னனது நாட்டையும், இவனது கட்டையும் கடிப் பிறாட்டு மக்கள் விருப்பத்தோடு வந்தனனென் னது.

“கிள்ளி வளவனொடு செழுநகை வேண்டிக்

கன்னவீழ் தாரோய் கலந்தொடும் போகிக்

காவிரிப் பட்டப்பை என்னுதர்ப்புகேன்.” (25: 12—6)

என வந்துள்ளதால் விளங்கும்.

தலைநகரின் அழிவு

‘மணிமேகலை’யின் இறுதியில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைக் கடல் கொண்டதாக, ஆபத்திரவேடு பணிபுல்லவ மடைந்த மணிமேகலைக்குத் தீவதிலகை கூறியதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (25-176). பீலி வளைக்குப் பிறந்த காணுற்போன பிணையே கடல் நகரைக் கொண்டதின் காரண மாயினன்.

கடலைச் சார்ந்த மணற்கரையருகிலுள்ள புன்னையம்பூரூர்துச் சோலை யில், இளவேனிற்பருவத்தில், உலவுதற்குச் சென்ற கிளர்மணி நெடுமுடிச் கிள்ளி, அழகிய மாதொருத்தியைக்கண்டு மயங்கி, மாதமொன்று அவளோடு மங்கிருந்தான். ஒருதினம், அரசனோடு யாதுங்கூறாது அவ்வினைக் கொடி வெளியே போயினான். அரசன் அச்சோலையிலும் அவளைத் தேடியும் காணாது அயர்வுற்றான். ஆகாயவழியே அவ்வமயத்துச் சென்ற சாரண ரொருவார்க்கு வர அவாடி வணங்கி, எங்குங்காணா கண்கையைக் குறித்த செய்தியைக் கேட்டான். சாரணரும் காககாட்டை நடுகிலை தவறாது கல் லாட்சி புரியும் வளைவணைது மனைவி வாசமயிலையென்பாளின் வயிற்றிற் றேன்றிய பீலி வளையென்னுமவன், சோதிடர் அவன் பிறந்த பொழுதே கணித்த முறைப்படி, சூரியகுலத் தரசனோடும்குடிக்கருவுற்று, மீண்டும் தன் னாடுகிளையென்றும், இனி அவன்பெற்ற மகனே அரசன் காண வருவானென் றும் உறிச் சென்றார். சிறைப்பட்ட மணிமேகலையை வெளிப்படுத்தவந்த சித்திராபதி இராசதேவியிடம் இவ்வாலாற்றை மொழிதல் கோக்குக. (காதை. 24.)

காககாட்டு மன்னனின் மகன் பீலிவளை, புத்த பீடிகையின் தரிசனத் திற்காக,

‘பனிப்பகை வானவன் வழியிற் றேன்றிய
புனிற்றினம் குழவியோடு பூங்கொடி”

மணிபல்லவத்தை யடைந்தான். அங்கிருந்து காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை கோக்கிக் கப்பலேறிச் சென்ற கம்பளச்சட்டி யென்ற கடல் வர்த்தக னிடம் தனது குழந்தையைக் கொடுத்து, அவனது தந்தை சோழஅரசனிடம் ஈயுமாறு கூறினான். கரையினருகில் வருகையில் காலாற் கலங்கிக் கப்ப லுடைந்து கவிழ்ந்துவிட, கலத்தோடு இளையனும் கடலில் வீழ்ந்தான். தப் பிப் பிழைத்துக் கரையேறிச் சென்றோரிற் சிலர், சோழனை அடைந்து கலத் தின் கதையையும் அவன் மகனுக்குற்ற விதியையும் தெரிவித்தனர். அரசன் அது கேட்டுப் பெரிதும் வருத்தி மைந்தனைத்தேடும் கோக்கத்தையே கொண்டு, காலவழி கடலுக் கரையுமாகிய எங்கும் ஆலந்து திரிவானாயினான். அதனால் கரையின் வழக்கப்படி இந்திரவீழா நடைபெறாது தடைப்பட்டது. அக் காரணத்தால் சேற்றங்கொண்டு மணிமேகலாதெய்வம், இந்திரசாபப்படி நக ரைக்கடல் வயிற்றிற் படுமாறு சபித்தான். சாபகாரணத்தால் நகரும் கட லால் மூடப்பட்டது. இவையனைத்தும் இந் தாலகத்தக் குறிக்கப்பட்டுள் ளன. (காதை. 25-28) கடலின் செயல்க்கண்ட அரசனும் அவ்வுரைவிட்டு வெளியேறி வேற்றிடஞ் சென்றனனெனக் கூறப்படுவதால், அது கிள்ளி வளவனின் ஆட்சிக்கால இறுதியாகவே இருத்தல் வேண்டுகென்று அனுமா னிக்க இட முள்ளது. சோழசாட்டின் தலைகாரம் கடல் வாயுட்பட்டு அழிந்த செய்தி தெளிவாக வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை.

சங்க நூற்கள் கூறுவன

சங்க நூற்களில் கிள்ளி வளவன் என்று காணப்படும் பெயரோடு, மணிமேகலையில் வரும் உதயகுமரனின் தந்தையாகிய சோழமன்னனின், பல பெயர்களில் ஒன்றாகிய கிள்ளி வளவனென்பது ஒத்திருத்தலால் இருவரும் ஒருவராக இருத்திடலாமென்று கருதப்படுகின்றது. சங்க நூற்களில்

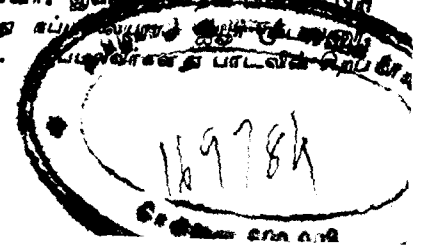
கிள்ளிவளவன், சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளி வளவனென்ற பெய ருடனே காணப்படுகின்றான் ஆயின் அந்தாற்களில், மணிமேகலையில் இம் மன்னனைக் குறித்துக் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளெவையும் கூறப்படவில்லை. இவன் சோழாட்டிலுள்ள குளமுற்ற மென்னுமிடத்தில் கடந்த சோழசோழ யுத்தத்தில் உயிரிழந்தமைபற்றி இப்பெயரொடு வழங்கப்படுகின்றான். அக் காரணம்பற்றியே சில விடங்களில் சோன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளி வளவனெனக் காணப்படுகின்றான்.

சங்க நூற்களில் கிள்ளிவளவனது அரசாட்சியின் தலைகாரம் உறையு ரென்றே காணப்படுகின்றது. (புறம். 39) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படவில்லை. அரசாரம் கடல் கொண்டதன் பின்னர் இவன் உறையுருக்கு வந்திருக்கலாம்! அன்றிச் சோழர் உறையூர், புகாரென்ற இரு காரங்களையும் தமது ஆட்சித் தலைகாரர்களாகக் கொண்டிருக்கலாம்!! அன்றிச் சோழசாட்டின் துறைமுகப்பட்டினமாகப் புகாராக் கொண்டும் இருக்கலாம். இவ்விஷயம் விரிந்த ஆராய்ச்சி செய்தபின்னரே துணிபுடன் கூறவேண்டி யுள்ளது.

சங்க நூற்களில் காணப்படும் கிள்ளி வளவனது தலைகாரம் உறையு ரென்றிருக்க, மணிமேகலையில் காணப்படும், அப் பெயருடைய மன்னனது தலைகாரம் புகாரென உன்னதைத் தெளிவுபெற அறிந்திடலாம். இப்பே தத்திற் குக் காரணம் எங்கு விளக்கவில்லை. மணிமேகலை சங்கநூற்களாகிய புற காணாது, அககாணாது முதலியவற்றிற்குப் பிற்பட்ட நூலாகக் கருதப்படுகின் றது. ஆகவே, பின்னாலில் கூறப்பட்டுள்ள கடலெழுச்சியின் காரணத் தால் காரம் அழிவது, முன்னாலில் கூறப்பட்டுள்ள தலைகாரத்திற்கு இந் திகழ்ச்சிக்குப் பின்னா அரசன் சென்றதாகக் கூறிச் சோழரது ஆட்சிக்குத் தலைகாரம், உறையுரோ புகாரோ ஒன்றே இருந்ததெனக் கொள்ளுவது, காலவரையறையில் முன் பின் முரணுவதாக உள்ளது. ஒரேகாலத்தில் சோழ ஆட்சிக்கு இருதலை காரங்களும்ருந்தனவென்று கொள்ளுதலே சிறப் புடைத்தாருமெனத் சொற்றும். ஒன்றில் சோழமன்னனும், மற்றொன்றில் அம்மன்னனது பிரதிநிதியும் இருந்த ஆட்சிசெய்து வந்திருத்தல் வேண்டும்!

புலவரிடத்து அபிமானம்

கிள்ளிவளவனைப் புகழ்ந்து அவனது வீரமும், பெருமையும் தோன்றக் கெவி கேம்பிப்பயிற்சி முதுந்த தழிப்புலவர்கள் பலர் பாடியுள்ளனர். இம் மன்னன் புலவர்களை ஆதரித்த வந்தனனென்பதும், தழிபுடத்துப் போர்பு கொண்டிருத்ததோடு தானுமொரு புலவனாக விளங்கினனென்பதும், இவ னைப் புறத்தில் பாடியுள்ள புலவர்களின் வாக்காலும், இவன் புறத்தில் பாடி யுள்ள செய்யுளின் போக்காலும் (புறம். 178) விளக்குகின்றன. அககாணாற் றில் கிள்ளிவளவனை, கக்கோர் (செ 345), புகழ்ந்த பாடியுள்ளார். புறத்தில், ஆடுதறை மாசாத்தனார் (227), ஆஜர் மூலங்கிழார் (39), ஆலத்தார் கிழார், இடைக்கலனார், எருக்காட்டுத்தாயல் எண்ணனார், ஐயர்முடவனார், கோஜர் கிழார் (41), கல்விதைபுலவர், மாடுருகத்து கப்பலையார், வெள்ளைக்குடிசாக னார் முதலிய புலவர் திலகங்கள் பாடியுள்ளனர். இவ்விஷயம் மேலும் 91 வாற்றாது பாடிய புலவர்கள், மாடுருகத்து கப்பலையார் ஆய்ந்துகொண்ட ஆடுதறை மாசாத்தனார் முதலியோராவர். புலவர்களுடைய பாடல்கள் அப்படி யைப் புறநூற்றில் கண்டுகொள்.

கீள்ளிவளவனது குணங்குறிகள்

சாமானியமாக உலகில் நற்பொருள்களிடத்தும் ஏதாவது மனசொன்று அமைந்திருந்தாலேப் போன்று, எல்லவழியில் நாடாண்டு எர்பெயரெடுத்தும் மன்னனிடமும் சில குற்றங்குறைகள் காணப்படுகின்றன. மனை முறை செய்த மன்னவன் வழித்தோன்றிய தனது பெருமை தக்கிய குலத்தில் தீவிரமானவனாகவுள்ள உண்ணென்ற செய்தி பிறகாட்டுமன்னர் கேட்டிருந்திருமுன் பிழை செய்த தன் மனைப் புறங்காட்டி வீழ்மாறு செக்கோல்முறை கருதிக் கூறிய நன்னுவல், நிரபராதியாகிய கணிகைமகன் மணமேகலை மயும் காவலிற்படுத்திவந்து கூறியதற்குக் காரணம் தெளிவாக விளக்கவில்லை. அம்மாதிரி நெறப்பபாது வெளியிலிருப்பானாகில் நாட்டில், எல்லாக்கூட்டு அவன் பிண சென்று இறந்திட்ட தனது மனைத் "துயமாதின் பிண்ணெயி பாலி" யென்று யாவரும் துற்றவாரென்று கருதியோ; கரமெக்கும் அவனால் ஏற்படும் குழப்பத்தைப் போக்க கிளைத்தோ; மகனிதர்சற்குக் காரணமாயிருந்த மாதவனையும் வாட்டி வருத்தவேண்டுமென்ற பழி வாங்கு மெண்ணம் கொண்டோ; அன்றிக் கொடிய எண்ணத்தோடு உடன்கூட உதய குமரனுக்குப் பயந்து ஒளிந்திருந்து தீங்கொன்று மிழைத்திடாத கற்பெண்ணாகிய அம்மாதிரி புத்திரசோகத்தால் வருத்தும் இராசமாதேவிக்கு எல்லா கீதகளை யுபதேசிக்க அவளை யணுகி யிருத்தல் வேண்டுமென்று ஆசிரியர் கருதிய தானோ; யாது பற்றியோ; இவ்வனமாகப் புனைந்து கூறப்பட்டுள்ளது.

கணிகையின் மகனானும் காகத்தன், தன்னைப்பெற்றவனது குலப் பெருமை விளக்குமாறு காமப்பித்துடன் பாவையர் பின் போயி பால சிருவனையும் எஞ்சக் கூடாது கை வானால் துண்டித்த பெருமை வாய் திட்டான். அவன் வழியில் வந்த அரசனாகிய இக் கிள்ளிடற் கரைச் சோலை யில் காம பரவனாகிக் கன்னி பொருத்தியோடு மிருத்த கார்த்த காலக் கழித்தும், அவன் பெற்றனாப்பிய பிள்ளையைக் காணாது கலையோடு அவனைத்தேடியும் தனது நாட்டின் அழிவிற்கே காரணனாயினன். இவற்றோடன்றி இக்கிள்ளி, திருக்கோவலூரின் சிற்றரசனும், உறையூர்சோழன் செருக்கி கிள்ளியின் சேனாபதியும், கடைபெழு வன்னல்களுள் ஒருவனும், பெருவீரனும், சிறந்த கீர்த்தியோனுமாயி மையமான் திருமுடிக்காரியின், இளஞ் சிறுவர்களை மதயானைகளால் பயமுறுத்துமாறு செவலிப்பித்த கடுஞ்செருக்கையோடு யிருந்தான். பின்னர், கோலூர் சிறாரென்ற தமிழ்ப்புலவரின் மொழிகேட்டு அவர்களைக் கொல்லாது விடுத்தான். புறம். 46) இளஞ் சிறுவரால் இவ்வரசனுக்கு இவ்வரசன பெருங்கோபம் வந்ததனதற்குக் காரணம் விளக்கவில்லை. அப்புவர் இவ்வரசனை கோக்கி, "கீ, புரு முதலாயினதறிந் இடுக்கன் பலவும் தீர்த்த உயிர்க்கொடை பூண்ட சோழனது வழித்தோன்றியவன். இவர்களோ, அறிவால் உருதண்ணும் கற்றோது வறுமைப்பினியை அஞ்சித் தம் பொருளைப் பகுத்தண்ணும் தண்ணிழல் வாழ்வார் வழி வந்தோர். அமுதுவின் இவர்களைற்றைக்கண்டு தமது இவமை யால் அழுகையை மறந்திட்ட புல்லிய தலையையுடைய சிறுவர்கள். முன்பு அறிவார் புதியதொருவருக்கு முடையோர். இது கேட்டபாலயின் கீ யிரும் பியனைச் செய்யாது" என வருளுக்கு இலக்காக வேண்டிய சிறுவரை மூன்றிடெதல் சந்தம் தார்த்துத் திடித்துக்கறி மையமான் மக்களை யானைக் கடுமையத்துக் காத்த விவரித்தனர். (தொடரும்.)

20-கல்வெட்டுக்கள் (சாஸனங்கள்)

(S. முத்து, ஸ்ரீரங்கம்.)

இராஜராஜன் இன்றுமுதல் வாலக்காமயர் சாஸனம் வரை இருபத கல் வெட்டுக்களினவ யென்பதும், அவை இன்னவின்ன இடங்களிலுள்ள வென்பதும், அச்சாஸன காலத்தரசர்க ளிவரென்பதும் தோன்றச் சாஸனங்களின் முதற்குறிப்புக்களும் பிறவும் சுருக்கமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

(ஆசிரிய விருத்தம்) (20. கல்வெட்டுக்கள்)

இராஜராஜன் இன்று திருப்பதிகம் மேலுமோர்
ராஜேந்திர சோழதேவர்
கன்மை மிகுண்பதி யமண்பாக்கம் பாக்கடும்
காடுமிரு மணியங்கலம்
ஆசிரியச் சிறப்புவும் வில்லவன் அருளானன்
ஆருத்திகாலி வல்லம்
அரிதினுணர்மாவலியு மாதவக்கிரம வித்தன்
அணிவாண மாதேவியார்
பாசமிரு மதவோடு கன்னிபகவதியோடு
பாசவரி கேசரியுடன்
பராக்கிரம பாண்டியன் வாலக்காமயருடன்
பாடுமிருபது சாஸனம்
வாசமிரு கற்பூர கத்தரியோ கிதம்
வளர்செத்தி மாகேசிலே
வன்னி தெய்வானையுடன் மருவுக்க போகனே
மணிகொண்ட வடிவேலனே.

(1)

குறிப்புக்கள்:—சிலவற்றை முதற்குறிப்பாற் காணவேண்டும். அவை அருளானப்பெருமான் கோவில் சாஸனம், மாவலிவாணராயர் சாஸனம், அத வோடு தோட்ட சாஸனம், அரிசேசரிதேவர் சாஸனம், பராக்கிரம பாண்டிய தேவர் சாஸனம் ஆகும். இராஜராஜன் இன்று; திருப்பதிகம் இவ்விரண்டு மொழித்த மேற்குறிப்பு மொழித்த மற்றவற்றின் இறுதியில் சாஸனம் என் பதைக்கட்டி வாசித்தல். இருமணி மங்கலம்—மணிமங்கல சாஸனம். மணிமங்கல சபையோர் சாஸனம்.

688

ஆனந்தபோதினி

(அவை இருக்கு மிடங்கள்)

கிணறு செங்கற்பட்டு ஜில்லாவின் உக்கலில்
கிரிவிஷ்ணு மேஸ்சுவர்
கேந்தஞ்சை கோவிலின் வடபால் திருப்பதிகம்
கேடில் தென்பாலந்திரன்
கணபதிச் சாஸனம் பசுபதிச்சுவர் கோயில்
கருவூரில் தென்புறத்தே
கருது செங்கற்பட்டு மணிமங்கலத்த மண்
கருவூரிற்கண்ட பாக்கர்
மணிமங்கலம் ராஜகோபால சாயியில்
வடமேற் புறச்சுவரிலே
மண்டபம் மேற்புறச் சுவரிலேகண்டது
மணிமங்கலச் சபையோர்
குணமேவு திரிச்சி ஜேழப்பமுலில் மலையீசர்
கோவீற் பிரகாரமிரண்டு
கொண்ட மேற்புறச் சுவரிற்கண்ட சிறுபழுதியும்
குமாரகுபர நாதனே.

(2)

குறிப்பு:—உக்கல் கிராமத்தில் விஷ்ணுகோவில் மேற்குச்சுவர். தஞ்சை இராஜேஸ்வரர்கோவில் வடபாற்சுவர் வெளிப்புறத்தில். இத்திரன்=இராஜேந்திரசோழதேவர் சாஸனம். கருவூரில் இரண்டு சாஸனங்கள். பசுபதிச் சுவர்கோயில் தென்புறச் சுவரில். அமண் = அமணபாக்கம் சாஸனம். இவ் = கோயில். மணிமங்கலம் கிராமத்தில் இராஜகோபாலசாயி கோயிலில் இவ் விரு சாஸனங்களும். ஜேழப்பமுலுர் = ஊர். மலையீசர் = வடமலையீசர். இரண்டாம் பிரகாரம் மேற்புறச்சுவரென மாற்றுக.

(இதலுமது)

திருவாணக்காவி ரண்டாஞ் சுற்று கீழ்ப்புறம்
திசுமும் வில்லவராயனும்
சிறிய காஞ்சிபுரத் தருணனர் குன்றின்மேல்
தேடரிய வச்சாஸனம்
திக்காலி வல்லமக் கிராமத்து வில்வரா
திசரில் வடசுவரிலே
தெண்ணீர் நிவாரணக் கரையருகு பாறைமேல்
சீர்மகாவலி சாஸனம்
மருவினிய வில்வரா தேஸ்வரர் கோவிலின்
மண்டபம் வடப்புறத்தே

மாதவக் கிரமவித்தன் சாஸனம் மேற்புறம்
வாணமா தேவியாரும்
வாக்கினிய அதலோடு சாஸனம் திருவாங்கூர்
வாழ்வநாதர் கோவில்
வளர்முதற் குன்றினிற் கண்டதாம் கன்னியும்
வண்கோவில் கீழ்ப்புறத்தே
திருநெலில் தென்காசி விஸ்வநாதக் கிருகம்
தென்மேற்கு லரிசேசரி
திருவாங்கூர் செங்கோட்டை சிவன்கோயில் கிரகத்தில்
தென்சுவர் பராக்ரமனும்
தேக்கு புகழ் வாலக்காமயர் சாஸனந்தானும்
திருவாணக் காவிலுள்ள
சீரிண்டாஞ் சுற்று வடபாலிலே வெணச்
செப்பினர் கொண்ட புகழோர்.

(இது முதல் சாஸன காலத்தரசர்)

அரிவரிய முதலிரண்டும் ராஜராஜனே
அவன்மகன் பேர்ச்சாஸனம்
ஆதிசணபதிசுவர் விஜய ராஜேந்திரன்
அமணபாக்க மவனதாகும்
ஆக்குபுகழ் பாக்கரும் வீரராஜேந்திரன்
அணிகொண்ட மணிமங்கலம்
அரசர்பணி ராஜாதி ராஜனே யென்பர்கள்
ஆதியிற் கண்டிட்டதே.

குறிப்பு:—சுற்று = பிரகாரம். குன்றின்மேல் = குன்றென்னும் கல் மேடையின் மேற்புறச் சுவரில். வில்வாதேசுவரர் கோவில் = பாலாற்றின் கிளை தியான சிவா ததியின்மேல் கரையிலுள்ளது. திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் சுதித்திரம் ஸ்தானநாத ஸ்வாமி கோவில் முதல் பிரகாரம் இயற்கைக் குன்றின்மீது வெட்டப்பட்டுள்ளது. கன்னி பகவதியார் சாஸனம் = கன்னியா குமரி குமரிக் கோவில் முதற்பிரகாரம் கீழ்ப்புறச் சுவரின் கண்டது. திருநெலில் = திருநெல்வேலி ஜில்லாவில். கிருகம் = கற்பக் கிருகம். அவன் மகன் = மூன்றாவது இராஜேந்திர சோழ தேவர் சாஸனம்.

(இதலும் சாஸன காலத்து அரசர்)

மணிமங்கலச் சபை சிறுபழுது வில்லவன்
மன்னன் குலோத்துங்கனும்
வனாரூர் விக்ரமன் திக்காலி வீஜயேந்திரன்
மாவலிவிஜய சுந்தி

வணமேவு மாதவக்கிரம வித்தன் சாஸனம்
மகாவலி வாணராயன்
வாணமா தேவியார் சாஸனம் மிக்கதேவர்
வாணவிதயா தான்ருன்
கனமேவு மதவோடு வீரபாண்டிய தேவர்
கன்னியும் பராந்தகத்தே
கருவி புணர் அரிகேசரிப் பராக்கிரமனும்
காணுமிதிற் பாண்டியன்ருன்
குணமான் வாலக்காமயர்ச் சாஸனப் பெயர்
கொண்ட வக்கலராஜனே
கோவித்த வைகுந்த நாதனின் மருகனே
குமர குருபர நாதனே,

குறிப்பு:—அருள்=அருணாணப் பெருமான் கோவில் சாஸனம், விஜய
கந்தி=விஜயநந்தி விக்ரமவர்மர், உணம்=உண்ணம், தொகுத்தல் விகாரம்,
தே=தேவர், அரி கேசரி தேவர் சாஸனம் இரண்டாம் பராக்கிரம பாண்டி
யன், வாலக்காமயர் என்னும் அக்கல அரசன்,

(சாஸனங்களின் முதற் குறிப்பு) (மெய்க் கீர்த்திகன்)

“திருமகன் போல” வென்பது ராஜராஜனே

“திருமன்னி” ராஜேந்திரன்

“திருமகன் மருவிய”தும் “திருமாதா புவியெனும்”

தேவியை ராஜேந்திரன்

பொருவு “திருவனர் திரன்” வீரராஜேந்திரன்

புரிதின்கள் ராஜாதியும்

“புகழ்மாதா,” புந்நுழந்த புவியிலே” யென்பதும்

புரைதீர் குலோத்துங்கனே

சாதம்கு “பூமாதா புணர்” விக்ரமசோழன்

சார்த்த ‘பூமடந்தை” வீரன்

தக்க “திருவரை ஜெயம் வரை”ப் பராந்தகன்

சாற்று பூமிசை வனிதைதும்

பரவிடும் “புவனேச விசக்திர குலமும்”

பராக்கிரம பாண்டி தேவர்

பசுரவ மிகுத்த பழனிப் பதியுதித்த குரு

பரசுப்ர தீப மணியே.

குறிப்பு:—விஜய ராஜேந்திர தேவனென மாற்றாக, தின்கன்=தின்க
னேர் தருதல் என்னும் முதற் குறிப்பு, வீரன்=வீரபாண்டிய தேவர், சில
வற்றிற்கு மெய்க் கீர்த்திகளில்லை, அவை விடப்பட்டன.

பாரதி சித்திரம்

“கண்ணம்மா—என் காதலி”

(பூரீயூரி-ல. பதிமதாப பிள்ளை.)

செங்கரும்பு வில்லைச் சையில் ஏந்தி, ஐந்து மலர்க்கணைகள் விளங்
கும் அம்புப் புட்டில் முதுகில் தாங்கி, தென்றல் தேரில்
ஏறி மாரவேன் உல்காசமாகப் பவனி வரும் மாலை வேலை. கண்களுக்கும்
கருத்துக்கும் ஒருக்கே பெருங் களிப்பூட்டும் பலவகைப்பட்ட மலர்கள் நிறைந்
தன்ன அழகிய பூஞ்சோலை. சுமார் பதினெட்டு வயதுடைய அழகிற் சிறந்த
மங்கை யொழுத்தி, மெல்லிய தணியால் மறைக்கப்பெற்ற தனது மலர்
முகத்தைக் குனிந்தொண்டு காணிக் கொணி நிற்கினாள். அவளுக்கும்
பின்னால் வந்து நிற்கும் அழகிய தூளைஞளுருவன், அவளை நோக்கிப் பின்வரு
வருமாறு கூறுகிறான்:—

“ஏ உ, கண்ணம்மா! என்ன இது? பாளும் காணம் இன்னுமா உன்னை

விட்டு அசன்மடில்லை? உண்டோ இல்லையோ என்று ஐயறக் கூடியவாறு பூங்கொடிபோல் மிகமிக மெல்லியதாக விளங்கும் இடையையும் பூரித்து முன்னிற்கும் மாற்பகத்தையும் சேலையால் நீ முடிக்கொண்டிருப்பது சரியே; அது சாத்திரவிரிதகளுக்குப் பொருத்தியதே. அவற்றைச் சேலை மறைத்துக் கொண்டிருப்பதால், அவற்றின் அழகு சிறிதும் குறைந்து விடவில்லை. மண்மதக்கலை, தேவலம் சொல்லிக் காட்டுவதால் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய தொன்றன்று; ஆனால், பூரண சத்திரிணப் பழிக்கும் உனது சோதி முகத்தைக்கூட நீ மறைத்துக்கொண்டு விடவேண்டுமா என்ன? சாதலின் கனியாகிய உனது செம்பவள வாணையும் என்னுடன் உன்னைத் தொண்டா கொள்ளும் நிலக் கயல் விழிகளையும் நீ முகத் திரையால் மறைத்துச் கொண்டுவிட்டால், சமது காதல் மலர்ந்து மணம் பரப்பி கம்மை இன்பூட்டுவது எவ்வாறு சாத்தியமாகும்? நீல முகலால் மறைக்கப்பெற்றதுள்ள பூரண சத்திரிணக் கண்டு நிலக் கடலில் பொங்கி யெழுந்து ஆரவாரிக்கும் அலைகளிப்போல், மெல்லிய நிலத் துணியால் மறைக்கப்பெற்றதுள்ள உனது முக மதியைக் கண்டு என்னு மணக்கடலில் பொங்கி யெழும் இன்ப எண்ண அலைகள் எத்தகையவை யென்பதை நீ உணர்வாயோ? அருட் பெருங் கடலாகிய ஆண்டவனால் அளிக்கப் பெற்ற அழகுச் செல்வத்தை பேணி வளர்க்கும் பேறு பெற்றவர்களாகிய பெண்மணிகள், தங்களது பொன்னிற மேளியைப் பன்னிறப் பட்டுடைகளால் அலங்கரித்துக்கொள்வது இயல்பே யெனினும், திருமகள் நடமிடும் பொலுவின் சிறந்து விளங்கும் தங்களது மலர் முகத்தைக்கூட மறைத்துக் கொண்டு விடுவது இயல்பல்லவே! பெண்மணிகள் தங்களது முகமலரைத் திரையால் முடி மறைத்துக்கொள்ளும் வழக்கம் இப் பாரதநாட்டில் தோன்றியது, தில்லித் தருக்கர்களினால்லவோ?

அடி, பேதாய்! உயிரினுமினிய உயரிய அணிகலனாகக் கருதி காணயத்தைப் போற்றி மேற்கொள்ளும் காரீமணிகள், தமது முகமலரைத் திரையிட்டு மறைத்துக்கொண்டு விடுவது பழங்காலத்து ஆரிய மாந்தரின் சீரிய குற்றியென்று கூறுகிறாய்! அடி, பைத்தியமே! முஸ்லிம்கள் வந்து குடியேறுவதற்கு முன்பு, இப் பாரத நாட்டிலிருந்த பெண்மணிகளுள் எவனோனும் தனது முகமலரைத் திரையிட்டு மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தா னென்பதற்கு பாரதநாட்டில் காலியங்களுள் எதிலிருந்தேனும் ஒரு சான்று எடுத்துக்காட்ட உன்னால் முடியுமா? உனது முகமலரை ஒரு மெல்லிய திரையால் நீ மறைத்துக்கொண்டு விட்டாலும், அந் திரையை மீறிப் பீறிக் கொண்டு தினமும் உனது முகமலரின் குளிரொளியையும் உன்னால் மறைத்துக்கொண்டு விட முடியுமா?

எனது உன்னைத்தைக் கொண்டு கொண்ட செல்வக் கவலியே! காமிருவரும் இங்கு சந்தித்துப் பழகுவது, இது முகல் முறையல்லவே! ஏற்கெனவே இரண்டு மூன்று முறைகளில் நாம் இதே இடத்தில் சந்தித்துப் பழகியிருந்தும், உன்னைப்பிடித்த நாணம் இன்னுமா ஒழியவில்லை? உணர்ந்தேன், உணர்ந்தேன்! இப்பொழுது நீ காட்டும் நாணம், வெறும ஒப்புக்குக் காட்டுவதே யன்றி வேறில்லை. எனது நெஞ்சம் என்னிடம் சிறிதும் இரக்கமின்றி—என்னைத் துறந்தவிட்டு—உன்னிடமே வந்து சேர்ந்து கொண்டு விட்டது! எனது நெஞ்சத்தை உனக்குள் ஒத்திவைத்துக் கொண்டிருக்கும் நீ, இன்னும் என்னன்னிடம் நாணம் கொண்டு நிற்க வேண்டும்? கொஞ்சோடு கொஞ்ச கலந்து

கொண்டு விட்ட கமக்குள், இனி நாணத்திற்கு வேலை என்ன? உனது அழகிய அவலவங்களுள் நீ எதை மறைத்துக்கொண்டு விட்டாலும் நான் சகித்துக் கொண்டு விடுவேன்; ஆனால், முதன் முதலில் எனது நெஞ்சத்தை உனக்கு அடிமைப் படுத்திக்கொண்டு விட்ட உனது நிலக் கயல் விழிகளையும் செடிய கனியாவையும்கூட நீ மறைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டு என்னால் கம்மா இருக்க முடியாது. இதோ, பார்! உனது முகமலரை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் துணியை வலித்து எடுத்து எறிந்து விடுகிறேன். அவ்வாறு செய்யாதவாறு, இப்பொழுது என்னை தடுக்கக் கூடியவர்கள் வேறு யாரோனும் இங்கு உண்டோ? உன்னத்தோடு உன்ம கலந்து கொண்டு விட்ட பின்பு, இத்தகைய வீண் பசப்பினால் என்ன பயனம்? உண்ண உண்ணத் திகட்டாத இனிய சுவை நிறைந்து கனிந்த செக்கனியைப்போல் கிற்கும் நான், நீயாக உனது நாணத்தைக் கைவிடும் வரையில் சாத்திரப்பேடு? கண்ணுக்கினிய செழுந் கனியைக் கண்டு அதைச் சுவைத்து மகிழ ஆர்வம் மிகுந்து நிற்கும் ஒருவன், பிறர் அதைத் தோலுரித்துத் தரும் வரையில் சாத்திரப்பேடு?"

IV

“நாணிக் கண் புதைத்தல்”

மறநான் மாலை வேளை. அதே பூஞ்சோலையிலே, ஒரு மேடைமீதிலே கண்ணம்மா அமர்ந்துகொண்டு அத்தி வாணத்தில் தோன்றும் இத்திர ஜாலக்காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். இப்பொழுது, அவள் தனது மலர் முகத்தைத் திரையிட்டு மறைத்துக் கொள்ளவில்லை, அவளது கண்கள் இயற்கையழகில் ஈழப்பட்டுப் பெரிதும் இன்புறுகின்றன. அவ்வாறு அவள் இயற்கைக் காட்சி மின்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, அவ்விடங்களுள் அவளெதிரில் வந்து நிற்கிறாள். அவளைக் கண்டவுடனே, அச் சந்தரி தனது மலர் கண்களை மணிக்கையால் புதைத்துத் தலையைக் குனித்து கொண்டு விடுகிறாள். அதைக் கண்டு அவ்விடங்களுள் அவளை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றாள்:—

“மன்னர் குலத்தினிடைப் பிறந்தவளை—இவள்

மருவ கீழ்த்த தென்று நாணமுற்றதோ?

சின்னஞ்சிறு குழந்தை என்ற கருத்தோ?—இங்குச்

செய்யத் தகாத செய்கை செய்தவருண்டோ?

“வன்ன முகத்திரையைக் களைந்திடு” என்றே—நின்றன்

மதங்கண்டு துகிலினை வந்(து) உரித்தேன்.

என்ன கருத்திலடி கண் புதைக்கிறாய்?—எனக்கு

எண்ணப் படுவதில்லை ஏடி, கண்ணம்மா!”

“உனது நாணம் இன்னுமா உன்னை விட்டு நீக்கவில்லை? அன்றி, நேற்று நான் செய்த செய்கையினால், என்மேல் நீ சினங்கொண்டு விட்டாயா என்ன? நீ என்னைக் கண்டவுடன் வெறுக்கக் கூடியவாறு, செய்யத் தகாத கனச்செய்கை எதையேனும் நான் செய்து விட்டேனா என்ன? மன்னர் குலத்

திற்பிறந்த செல்வியாகிய உன்னை, வண்புகிய நான் தழுவ நேர்ந்ததே யென்ற கவலையினால் என்னை வெறுத்து என்னை ஏறிட்டு கோக்க மனமின்றி நில்லுவிட்டு கொண்டு விட்டாயோ? உனது செல்வத்தில் இச்சை

கொண்டு காதலிப்பது போல் நான் தடிப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு விட்டாயா என்ன? உன்னை நான் உனக்காகவே—உனது உயரிய குண நலங்களுக்காக வே—மணப்பூர்வமாகக் காதலிக்கின்றேனென்று, உன்னிடமிருந்து சீரிய மெய்க் காதல் ஒன்றையன்றி வேறு எதையும் எதிர்பார்க்கவில்லை யென்பதை ஆண்டவன் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன். காதல்களியைச் சுவைக்கத் தகுந்த பக்குவ நிலையை ஆன்னும் நாம் அடைய வில்லையென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாயா என்ன? அத்தகைய பக்குவ நிலையை நீ அடைந்திரா விட்டால், எனது கண்களையும் நெருங்கவும் உனது வடிவம்தகு கவர்த்து கொண்டிருக்க முடியுமா? காதல் மயக்கத்தினால் அறிவிழந்து பிறர் பழிக்கக் கூடிய—நீதி வரம்பு மறிய—தீச்செயல் எதையெனும் நான் செய்துவிட்டேனா என்ன?

பாரத நாட்டுப் பெண்களுக்குப் பொருத்தாத முகமடியினால் நீ உனது மதி முகத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்தது கண்டு, அதை எடுத்து விடுமாறு உன்னை எவ்வளவோ வேண்டிக் கொண்டேன். நெடு நேரம் வேண்டி கின்ற பின்னரும், நீ எனது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினாயில்லை. எனது உள்ளத்தைக் கொள்ளி கொண்ட உனது செந்தாமரைக் கண்களை

யும் செங்கனிவரையையும் மறைத்துக் கொண்டிருந்த துணியின்மேல், எனக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் பிறத்தது தெரியுமோ? எனது மனநிலையைச் சொதிக்கத் தானே—அல்லது அளவு மீறிய நாணத்தின் பயனாகவோ—எனது வேண்டு கோளை நீ சிறிதும் மதித்தாயில்லை. எனவே, வேறு வழியின்றி—அத்துணியை நான் வலிந்து களைத்தெறிய வேண்டி நேர்ந்தது. இதில், என்மேல் என்ன பிழை? உண்மை இப்பொழுதுக்கு, என்னைக் கண்டவுடன் நீ ஏன் இங்ஙனம் உனது கண்களைப் புதைத்துக் கொண்டி விட்டாய்? உனது மனக் கருத்து நான் என்ன? எவ்வளவோ சித்தித்துப் பார்த்தும், அம்மர்மம் எனக்குச் சிறிதும் விளக்கவில்லையே!

தெருவில் மணல்வீழ்கட்டிச் சிறுசோறு சமைத்துச் சிறுபயர்களுடன் நீ விளையாடிக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே, நான் அடிக்கடி உன்னைக் கண்டுகளித்ததில்லையா? அச் சின்னஞ்சிறு பருவத்திலேயே, நானுமீடும், மாப்பின்னை—பெண்விளையாட்டு விளையாடியதில்லையா? அக்காலத்திலேயே உனது கண்ணாடிபோன்ற கண்கள்கள் இரண்டும் சிவந்துபோகமாறு நான் உன்னைப் பன்முறை முத்தமிட்டுப் பாவசாடைத்ததில்லையா? எனது முத்தங்களைத்தையும்தான் நீ பெருமகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொண்டதில்லையா? அக்காலத்திலேயே, "நானும் நீயும் ஒன்றே; நான்குள் எவ்வித பேதமுமில்லை; நம்மிருவர் உயிரும் ஒன்றே"—என்று உன்னிடம் நான் கூறும்போதல்லாம் நீ அதைக்கேட்டு ஆனந்த பாவசாடைத்து கின்றதை இப்பொழுது மறந்தவிட்டாயா என்ன?

பழங்காலத்துக் கதைகளெல்லாம் இப்பொழுது கிளறிக்கொண்டிருப்பதால் என்ன பகன்? பன்னிப் பன்னிப் பேசிக்கொண்டிருப்பதால் என்ன லாபம்? முகத்திரையை வலிந்து களைத்து எறியத்துணிந்த ஒருவன், விராகன் அணிந்த மணிக்கையை வலிந்து பற்றப் பயந்து சிற்பானே! இன்னும் ஏன் என்னிடம் ஐயங்கொண்டிருக்கிறாய்? உனது சீரடி உயர்க்காதலைப்பெறத்தகுதியற்றவனாக—உனது அன்புக்குப் புறம்பானவனாக—என்னை நீ என்னை லாமோ! ஒரு முகத்திலுள்ள இருகண்களுள், ஒன்று மற்றொன்றை அன்னியமாக எண்ணி ஒன்றிடம் மற்றொன்று வெட்கக் கொள்வதுண்டோ! ஒரு பிரே சுருடல் பெற்றதபோல் உன்மூன்று ஒன்றுபட்டுவிற்கும் நமக்குள்ளே, நாணத்திற்கு என்னவேலை! நாணம்பாராட்டிநிக்வேண்டிய நிலையை நாமிருவரும் இப்பொழுது கடத்து சிக்கிறோமன்றோ!

நாட்டிலே, பாட்டிக்கதை கேட்டுக்கேட்டுப் பயிற்சிபெற்ற ஆடவர்கள், பெண்களின் அன்பைப் பெறுவதற்காக சுவைகாத்துபோன பழங்காலத்துக் கதைகளைச் சொல்லுவதுபோல், ஆண்மையையும் வீரத்தையுமே பெரிதென மதிக்கும் நான்—பழம் பெருமையை பாராட்டி வீண்கதைபேசி வீரமற்ற கோழையாக வாழாமல், வீரத்தையும் ஆண்மையையுமே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக்கொண்டு நிற்கும் நான்—வேறு சொல்லளவில் கில்லாமல், சொன்னவற்றைச் செயலிலும்காட்ட என்னால் இயன்றவரையில் முயன்று கொண்டிருக்கும் நான்—சுவைகாத்த பழங்கதைகளைக்கொல்லிப் பொழுதுபோக்கும் சோம்பேறிகளுள் ஒருவனாக இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறாயா என்ன? கதைகளில் வர்ணிக்கப்படும் தெய்வீகத்தன்மை பொருத்திய சீரிய மெய்க் காதலை, அனுபவ வாயிலாகச் சுவைத்தறிய உனக்கு ஆர்வமில்லையா என்ன? உன்னத்தினின்றும் பொங்கியெழும் மகிழ்ச்சிப்பெருக்கால் தோன்றும் பாட்

மும்—அப் பாட்டுக்கு உயிரண்டி ஒப்பற்ற இனிய ஒவியினால் அதன் சிறப்பைப் பன்மடங்கு பெருக்கிப் பலரையும் பரவசப்படுத்தும் பண்பினதாயிவ பன்னும் ஒன்றாகக் கலந்திடும்போது, தம்முள் ஒப்புக்கு ஒன்றோடொன்று பன்னிப்பன்னி உபசரினை பேசிக்கொண்டிருப்ப துண்டோ? நீலவான வீதியிலேதோன்றும் குளிர்மதி, தான் தோன்றியவுடன் வானத்தைப் பார்த்து, "வானமே! வானமே!! நீலமேனி கொண்டு பார்த்துவினங்கும் நீ, எவ்வளவு அற்புத அழகுபெற்ற வினங்குகிறாய்! நீ இன்றேல், விண்ணுலகமேது? மண்ணுலகமேது? உனது தயவைப் பெற்றன்றோ கருமுனிகள் எங்கும் தடையின்றித் திரிந்து உலகம் செழித்தோங்கக் குளிர்மறையு பொழிகின்றன! பகற் பொழுதில் கதிரவனின் கொடுமையினால் உனக்கு ஏற்பட்ட வெப்பமெல்லாம் தீருமாறு, நான் உன்னைத் தழுவிவந்து உனக்கு எவ்வளவு இன்பூட்டுகிறேன் பார்!"—என்று ஒரு புலவனைப்போல் பலவாறு புழங்கு பேசிய பின்புதான் அவ்வானத்தைத் தழுவுமோ? விரகில் மறைந்திருக்கும் செந்தி, தான் வெளிப்படுமீடோது "நான் வெளிப்படுகிறேன்; நான் வெளிப்படுகிறேன்"—என்று விளம்பரப் படுத்திக்கொண்டதான் வெளிக்கிணம்புமோ? உன்னத்தோடு உன் னம் கலந்துகொண்டவிட்ட உண்மைக்காதலர்கள், பாஸ்பர வர்ணனையிலும் வெறும் உபசாரமொழிகளிலும் புசுழ்மொழிகளிலும் இச்சை கொள்வ துண்டோ? உன்னைக் கண்டவுடன், "சிங்காரி-ஓய்யாரி-மனோகரி"—என்று நான் உனது அவயவங்களின் அழகைப் பலவாறு வர்ணித்துப் பேசவில்லையே என்றதால், உன்னிடம் நான் கொண்ட காதல் மனப்பூர்வமான உண்மைக் காதல்லவென்று என்னிடம் கொண்டுவிட்டாயா என்ன? உன்னிடம் நான் கெண்டுகள காதல் எத்தகையதென்பதை, கேவலம் வாய்ப்பேச்சால் உனக்கு விளக்கிக்காட்டக்கூடிய சக்தி எனக்கு உண்டோ!

இன்று காஸியிலே, சோதிட சாத்திரத்திலே பெரிதும் தேர்ந்தவரான ஒரு பெரியவரைக்கண்டேன். எனக்கும் உனக்கும் இசைந்த பொருத்தம் எத்தகை பொருத்தமா யிருக்கக்கூடுமென்பதை குறித்து அச் சோதிடகலாசி புணரை ஒரு ஆளுடம் கேட்டுப் பார்த்தேன். அப்பெரியவர் என்ன சொன்னார் தெரியுமோ? அவர் கூறியவற்றை உன்னிடம் கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேள்:—

நமக்குள் ஏற்பட்டுள்ள உறவு, நேற்று முன்னாள் தோன்றிய தூதன உறவுல்லவாம்; அவ்வளவு நமக்குள் மிகமிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து வந்திருக்கிறதாம். முதன் முதலிலே, திரேதாயுகத்திலே, அயோத்திமா நகரிலே, மெய்யன்பர்களுல்லோரும் போற்றிப் புகழுமாறு நீ தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரனாக அவதரித்து 'இராமன்' என்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கினாயாம். அக்காலத்திலே, நான் மிதிலைமன்னனின் செல்வப் புதல்வியாகிய 'சிதை'யாகத் தோன்றி, உன்னைப் பதியாகப்பெற்று ஒப்பற்ற இன்பத்தை அனுபவித்தோம். பின்னர், துவாபாயுகத்திலே, ஆயர் குலத்தின் அணிவினக்காகத் தோன்றிய நீ, ஆனிகரையும் ஆயர்களும் ஆய்ச்சியரும் ஆனந்திக்குமாறு வளர்ந்து, கல்லும்புல்லும் காட்டுமரங்களும் வனவிலங்குகளும் உருகித்தமாறு வேய்க்குழலா திதின்ற ஜன்மோகன 'கோபால'னாகச் சிறந்து விளங்கினாயாம். அப்போது, நான் உனது மாயா-லீலைக்கு ஒரு கருவியாக வந்தே—உன்னை மெய்யறிவூட்டப்பெற்று—உனது துணையின் தனிப்

'விஜய'னாக விளங்கினேனாம். பின்னர், கலியுகத்திலே, நான் மன்னன் மகனாய்ப் பிறந்து—உலக இயல்பை அறிந்து—ஆசைகளைத்தையும் துறந்து—உண்மைத் தத்துவங்களை உணர்ந்து—எங்கும் சன்மார்க்கப் பிரசாரம் செய்த—பல்லாயிரமக்களைத் திருத்திப் பண்படுத்திய 'முத்த'னாக விளங்கினேனாம். அப்பொழுது, பெண்மைப் பேரொளி சிறந்து விளங்கிய 'அசோதரை' யாகத் தோன்றி நீ என்னை மகிழ்வித்தாயாம்.

என் சிந்தைக்கினிய செவ்வியே! இவையனைத்தும் வெறும் கட்டுக் கதைகளன்று; இவ்வாறு சோதிடம் கூறிய பெரியவர், சோதிட சாத்திரத்தில் பெரிதும் தேர்ந்தவராவர்; ஆதலின், அப் பெரியவர் சொன்ன அச் சோதிடத்திலே எத்தகைய பழுதமிருக்கக் காணவில்லை. அதைக் குறித்து ஐயுறுவதற்குச் சிறிதும் இடமில்லை. அப் பெரியவர் அது மட்டுமா சொன்னார்!! கம்மிருவருக்கும் இடையில் உன்ன சம்பந்தம் எப்பொழுதும் அறுத்து விடாமல்—கடைசிவரையில்—கம்மைத் தொடர்ந்துகொண்டே யிருக்குமென்றும் அவர் சொன்னாரா! உண்மை இங்ஙனமிருக்க, இன்னும் நீ என்னென்னிடம் காணம் கொண்டு கண்புதைக்கவேண்டும்? இனியேனும் எழுந்திருந்து என்னைத் தழுவிவந்து எனது செவ்விதழ்களில் உனது செங்கனிவாயினால் ஒரே ஒரு 'முத்த—முத்தினா' வை பார்க்கலாம்!

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது 'ஆனந்தபோதினி' மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சக்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்த கொள்ளவும். நமது பஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஷிக்கின்பாத்தம் பஸ்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

38. பதினேட்டாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் நடந்த பிரஞ்சு யுத்தங்கள்

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A., L. T.)

சென்ற கட்டுரையில் கண்ட பிரகாரம், 18-ம் நூற்றாண்டில், ஆரம்பத்தில், இங்கிலாந்து புரட்சியின் வெற்றியின் தீர்மான விஷயமான ஹானோவர் வம்சஸ்தாபனமும், அதன் பலனான விக் கெழியின் கீழ்த்த கால செல்வாக்கு ஆரம்பமும் ஆயின. ஆரம்ப காலத்தில் விக் கெழியினரால் டோரிக் கட்சியினர்—பலவித துன்பங்களை சிறைவாசத்தின் மூலமும், தேசப்பரவு உத்தரவின் மூலமும் அனுபவிக்கலாயினர். புதிய வம்சம் ஸ்தாபிக்கப் படுமபோது எப்போதும் ஏற்படுவது போன்ற ஒரு கலகக் கிளர்ச்சியும் ஏற்பட்டது. இந்தக் கலகம் ஸ்காட்லாந்திலேயே ஆரம்பம். விலக்கப்பட்ட ஸ்கொட்லாந்த் அரசர்கள் ஆதியில் ஸ்காட்லாந்தகாரர்கள். அதிலும் மலைநாட்டு வாசிகளுக்கு பிராசீன முறையில் பழைய அரசர்களிடம் விசுவாசம் அதிகம். அல்லாமலும் இங்கிலாந்தம் சில ஜேம்ஸ் கெழியினர்ச் சேர்ந்தவர் களை உடையதாயிருந்தது. அவர்களுக்கு ஜாகோபைட்சன் (The Jacobites) என்று பெயர். Jacobus என்பது ஜேம்ஸுக்கு லாடிஸ் பிரதிப் பெயராம். ஆக ஜேம்ஸை ஆதரிப்பவர்களுக்கு அப் பெயர் ஏற்பட்டது. இவர்களுக்கு வழக்கம் போல ஹாமில்டன் ஆதரவும் இருந்தது! ஆயினும் என்ன? கலகங்களுக்கு மூலபுஷ்பான ஜேம்ஸுக்கு 'போலி அல்லது ஏமாற்று' Pretender என்ற பட்டத்தையும் பெருவாரியான ஆங்கில மக்கள் சூட்டி விட்டனர். ஜேம்ஸ் அவ்வளவு சரு சுருப்பும் பா பரப்பும் உன்னவனும் அல்ல. ஒரு மாதிரியான மந்தகதி யுன்னவனும் ஆனான். ஆக கலகம் வலுக்க வில்லை! சலபத்தில் அடக்கப்பட்டு விட்டது. தூதர்வுடவசமாய் ஹாமில்டன் இறந்தான். ஊக்கமும் தூக்கமாகியது. மூத்த போலி யென்ற ஜேம்ஸ் "ஆடிகழித்த ஐந்தாம் நான் கோழி யடித்துக் கும்பிட்ட" கதைவாக, கலகங்கள் அடங்கிய பிறகு வந்து பார்த்தவிட்டு பிரான்ஸுக்கே திரும்பிவிட்டான்! அவனுக்காகக் கலகம் செய்தவர்கள் விக் கெழியினரின் கோபத்திற்குப்பட்டு தண்டனை யடைந்தனர்! இதுவே சர்திராத்தில் 15 கலகம் எனச் சொல்லப்படும். இதன் பலனாகவே, 1715-ல், 1698-ம் வருஷத்திய 3 வருஷச் சட்டத்தை மாற்றி 7 வருஷச் சட்டமாகத் தங்கள் செல்வாக்கின் மூலமாகச் செய்து கொண்டனர். அதன்படி பார்லிமெண்டின் ஆயுள் காலம் 3 வருஷத்திலிருந்து 7 வருஷமாக கீழ்க்கப்பட்டது முன்பு குறிப்பிடப்பட்டது. ஏனெனில் அதற்குள் தேர்தல் ஏற்பட்டால் எங்கு தங்களுடைய செல்வாக்குக்கும் பெரும்பான்மை பலத்திற்கும் பங்கம் வந்து விடுமோ என்ற பயமே அவ்

வித கடவடிக்கைக்குக் காரணமாகும்! அதவும் ஒருவித ராஜ தந்திரமாகும் போலும்!!

இவைகளுக்கெல்லாம் பிறகுதான் தென்கடல் குமிழி சம்பவம் ஏற்பட்டது. வால் போல் கிரீவாகியாகி பிரதம மந்திரியும் ஆனார். சமாதானக் கொள்கையைக் கையாண்டு செல்வ நிலைக் கொந்தளிப்பை யடக்கினார். ஆயினும் கௌரவாகௌரவம் பாராட்டாமல் கேவலம் பணச் செலவொன்றையே கருதிய சமாதானப் போக்கை வெறுத்த சில வாலிப தேசாபிமானிகளின் கட்டி பொன்று ஏற்பட்டது. அக் கட்டிக்குத் தலைவராக வில்லியம் பிட் என்றவர் ஏற்பட்டார். அவர், செல்வாக்கை கீழ்த்துக் கொள்ள வால் போல் செய்த கேவலமான தந்திரங்களை அறவே வெறுத்தவர். அதனால் "பொறுப்பில்லாத இனம் பிள்ளைகள்" என்ற இழி பெயரையும் வால்போலால் சூட்டப்பட்டவர். அதைத் தாக்காது, வால் போலுக்கு "கடக்கட மாணம் போகும்படி திரும்பிச் சவுக்கடி போன்ற வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்து" தலை குனியும் நிலைமையை யளித்தவர்.

ஆக முந்தின தொடர்ச்சியில் குறிப்பிட்டபடி ஆஸ்டிரிய வார்ஸ் யுத்தம் ஏற்பட்டு விடும் போலிருந்த நிலையில், ஜென்கின் காது யுத்தத்தை சரியாக கிரீவாகிக்காத காரணத்தால் தேர்தலில் தோற்று விலகும்படி வால் போலுக்கு ஆகி விட்டது. ஆனாலும் அந்த வால் போலுடைய சிஷ்ய வர்க்கத்தினரின் செல்வாக்குத்தான் ஏற்பட்டது. காரணம் வெட்ட வெளிச்சமே. இதற்குள் ஜார்ஜ் I 1721-ல் இறந்த ஜார்ஜ் II பட்டம் பெற்று 13 வருஷங்களும் ஆகி விட்டன என்பதை வாசகர்கள் மனதிற குறித்தக் கொள்ளுதல் அவசியம்.

கிற்ச, ஆஸ்டிரியாவை யாண்டுவந்த சார்ல்ஸ் மன்னருக்கு மேரியா தெரினா என்ற ஒரு பெண் தான் உண்டு. இந்த சார்ல்ஸ் மன்னர்தான் வில்லியம் III க்கும் ஹாமில்டன் XIV க்கும் நடந்த பாகப் பிரிவினை உடன்படிக்கைகளில் பிரான்ஸ் இவைகளுக்கு எதிர் உரிமை யுள்ளவர் என்பதும் குறித்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும். ஸ்பெயின் வார்ஸ் யுத்தத்தில் இங்கிலாந்து கெழியில் இருந்து, பிரஞ்சு ஸ்பெயின் காரர்களுக்கு விரோதமாகச் சண்டையுமே செய்தவர். ஆக அந்த சார்ல்ஸ் தனக்கு மாணம் ஏற்பட இருப்பதை உணர்ந்து, ஹோப்பிய வல்லரசுகளிடத்தில் "தன் மகன் மேரியா தெரினா யாதொரு சிரமமும் இல்லாதபடி ஆட்சி செய்ய வேண்டும்" என்ற தொகு அதிகார அனுமதிப் பத்திரத்தை வாங்கினார். (The pragmatic sanction என்பது அதன் பெயர்.) அப்படியே அந்த அரசர்களும், அவரிடத்தில், அவருடைய மகனை ஆதரிப்பதாகவும் வாக்களித்தார்களாம்.

ஆனால் சார்ல்ஸ் இறந்ததும் அந்த அதிகார அனுமதி காற்று வாங்கில் விடப்பட்டது. பக்கத்திய ப்ரஷ்ஷியா தேசத்தரசன் பிரடரிக் என்பவன் (Frederick of Prussia) அவனுடைய ராஜ்ய ஓரத்தில் துண்டாக இருந்த ஸைலீஷியா என்ற பாகத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டான். அதே சமயத்தில் ஆஸ்டிரியாவுக்குண்டங்கிய பவேரியா சிற்றரசன் கலகம் செய்து கிசம்பி ஆஸ்டிரிய சிம்மாசனமே தன்னுடைய தென்றான். இந்த இருவருக்கும் பிரான்ஸ் ராஜ்யமும், ஸ்பெயின் ராஜ்யமும் உதவி செய்தன. ஏனெனில் ஆஸ்டிரியாவிற்குச் சொந்தமாயிருந்த அதிக விஸ்தீரண முன்ன சாம்ராஜ்யத்தில் வேண்டிய அளவு பிரித்து எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்பது அந்த இரு தேச அரசர்களின் ஆவல்.

700

ஆனந்தபோதினி

அதனால் ஆதரவற்ற அனாதையாக, அரசர்களால் அல்லப்படுத்தப்பட்ட அந்த அபலையான அரசகுமாரி மேரியா தெரிஸாவைக் ஆங்கிலேயர் ஆதரவு செய்து அநீதியைத் தடுக்க முற்பட்டது சகஜமே. ஆனால் சரித்திரக்காரர் களுக்கு இங்கிலாந்தை அப்போது ஆண்ட அரசர்கள் ஹானோவர் சிற்றரசர் என்பதும், ஆகவே அந்த ஹானோவருக்கு ஆபத்து வருவதைத் தடுக்க ஆங்கிலேயர் ஆஸ்டிரிய ராணிக்கு ஆபத்தில் உதவினர் என்ற காரணமும் தோன்றுவது இயற்கையாகும். மேலும் முன்பு எழுதிய வியாபார குடியேற்ற நாடுகள் சம்பந்தமாக உலகத்தின் பல பாகங்களில் பிரஞ்சுக்காரரின் சர்சரவு போட்டி, சண்டை முதலியவற்றால் இயற்கையான ஆங்கில பிரஞ்சு விரோதத்தை யொட்டி பிரஞ்சுக்காரர் சேர்ந்த கவிக்கு எதிர்த் கவிப்பில் ஆங்கிலேயர் சேர்ந்த விட்டனர் என்றும் தோன்றுவதுண்டு. இந்த விரோத பாவம் ஹயி XIV காலம் முதல் தோன்றியதும் ரேயர்கள் அறிந்த விஷயமாகும். இன்னும் சுமார் 1850 வரையில் பின்னாலும் அந்த விரோதம் இருந்த தென்பதையும் உணரலாம். ஆக முன்பு ஏற்பட்ட துற்றாண்டுப் போரைப் போல, இக் காலத்தில் ஒரு 140 ஆண்டுப் போராக நினைக்கலாம் என்பது சரித்திர மேதாவிகளின் அபிப்பிராயம்.

இவ்வளவு காரணங்களுடன் ஏற்பட்ட யுத்தம் 1742-ல் துவங்கியது. இங்கிலாந்து சரித்திரத்தின் பொதுப் போக்கை மட்டும் உணர்ந்த வர முயலும் போக்கில் இங்கிலாந்து சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சம்பவங்களை மட்டும் தெரிந்து கொள்வது போதுமானது. முதல் இரண்டு வருஷங்களுக்கு விசேஷ சம்பவம் கிடையாது என்று சொல்லலாம். 1743-ல் நடந்த டெடிஞ்ஜன் (Dettingen) என்ற இடத்து சண்டையில் ஆங்கில மன்னர் ஜார்ஜ் II தானே கேரில் படைத்தலைமை வகித்த நடத்தி போர் புரிந்து வெற்றி பெற்றாராம். இம்மாதிரி அரசர்களே சேனை நடத்தி யுத்தம் நிர்வகித்தது இதவே கடைசி முறையாம். அந்தவனவில் அந்த டெடிஞ்ஜன் ரூபகத்தில் வைத்தற்குரியதாகும். அடுத்த (Fontenoy) பாண்டியனும் என்ற விடத்தில் 1745-ல் ஒரு சண்டை ஏற்பட்டது. அந்தச் சண்டையில் சேனைத் தலைமை வகித்தது அரசனுடைய இரண்டாவது குமாரன் கம்பர்லாந்து கோமகன் ஆகும். ஆனால் அவன் தோற்றுத் திரும்ப வேண்டியதாயிற்றும். இதற்குள் ஹானோவரின் கேமலாபத்தைக் கருதி இந்த யுத்தம் நடத்தப்பட்ட தான் எண்ணம் எதிர்த் கட்டியினர்க்குள் உண்டாகி வில்லியம் பிட் முதலியோர் அப்பொழுதைய பிரதம மந்திரியும் நிர்வாகியும் ஆன ஹென்ரி பெல்ஹாமை யும் அவர் சகோதரர் கியூகாவில் பிரபுவையும் எதிர்த்துத் தாக்கினாராம்! அதில்கொஞ்சம் அரசாங்க அருவருப்புக் குன்னானார் அந்த பிட். விலரம் பின்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் எழுதப்படும்.

இந்த நிலையில் பிரான்ஸுடன் சண்டை சமயத்தைக் கைவிடாமல் ஸ்காட்லாந்து வாசிகள் கலகம் செய்து வழக்கம் போல இடைக்குத்து குத்தக் கிளம்பி விட்டனர். 1745-ல் என்பது சரித்திர விஷயம். அதற்கு 45 கலகம் என்ற பெயர். ஏனெனில் ஒரு ஐம்பது வருஷங்களுக்குள், அதிலும் ஐக்கியம் என்ற 1707-ல் ஏற்பட்ட பிறகு, இரண்டு கலகங்கள் ஏற்பட்டதனால் அவைகளுக்கு முறையே 15 கலகம் என்றும் 45 கலகம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டு, "பதினாந்து" "சாற்பத்தை" என்று சொல்லப்படும். ஆக இந்த

முறை கலகம் முன்பு மாதிரி கலபமாகப் போய் விடவில்லை. ஏனெனில் முத்த போலியின் மகன் இளைய போலி என்று சொல்லப்பட்ட சார்ல்ஸ் எட்வர்ட் (Charles Edward) என்பவனை யுத்தேசித்துச் செய்யப்பட்டதில், இந்த இளைய போலி மிகச் சருகருப்புன்னவன். சாமர்த்திய முன்னவன். வசிகரமும் உன்னவன். ஆகவே அவன் ஸ்காட்லாந்தின் வடமேற்குப் பாகத்தில் வந்திறங்கியவுடன் மலை காட்டார்கள் இயற்கையான ராஜ விகவாசத்து-ளும் பிரியத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் புறப்பட்டனர். தீர்மானித்த ஸ்காட்லாந்தில் பல விடங்களில் வெற்றி பெற்று எடின்பரோ (Edinbrough) என்ற தலைநகரைப் பிடித்துக் கொண்டு தன்னையும் அரசனாகச் செய்து கொண்டு, காட்டு வென்னம் போல் இங்கிலாந்திற்குள்ளும் துழைத்து (Derby) டெர்பி என்ற பட்டணம் வரையில் வந்து விட்டான். வரும்போது இங்கிலாந்திலுள்ள ஜாகோபைட்கள் தங்களுக்கு உதவி செய்வார்கள் என்று தன் வீரர்களுக்குச் சொல்லி யழைத்தவந்தான். ஆனால் இங்கிலாந்தில் ஒருவரும் இவர்களை விசேஷமாகப் பொருள்படுத்தினார்கள் இல்லை. அதைக் கண்ட மலை காட்டார்கள் சற்று வெருட்டி யடையலானார்கள். ஆகவே தங்கள் தலைவனைத் திரும்பி விடுமபடி எச்சரித்து விட்டார்கள் என்றே சொல்லலாம். என்ன செய்வான் பாவம் சார்ல்ஸ் எட்வர்ட்? வந்த வழியே திரும்ப வேண்டியனாகி திரும்பி ஸ்காட்லாந்துக்குப் போய் விட்டான். போகும் வழியில் சிறந்த வெற்றியும் கிடைத்தது. ஆனால் பாவம்! ஐரோப்பாவில் சண்டையில் தோற்றுத் திரும்பிய கம்பர்லாந்து கோமகன் தன் படைகளுடன் ஸ்வர்களை விரட்ட ஆரம்பித்த போது வெருண்டு ஒடலாயினர். ஒடினவர்களைக் கலடன்மூர் (Cullodenmoor) என்ற விடத்தில் மறித்துக் கொலை செய்து விரட்டியதும் ஒடினவர்களைச் சின்னாபின்னமாக அடித்ததமாகச் சேர்ந்து அவனுக்கு "கசாப்புக் கடைக்காரன்" என்ற அந்தமூன்ன Cumberland the Butcher என்ற பெயர் ஏற்படுத்தின. ஆகவே கலகம் பலியாமல் ஆங்கிலேயர் வெற்றி பெற்றதன் பலன், துக்கு தண்டனைகளும், ஆயுத பரிஹாணமும், தேசிய உடைகளைத் தரிப்பதற்கும் தடையும் ஏற்பட்டனவாம்! மலை காட்டார்கள் தங்கள் ஆயுதங்கள் பிடுங்கப்பட்ட போது கண்ணீர் விட்ட முதனாராம்! அதே போன்ற சிக்க யுத்தம் முடிந்த காலத்தில் சீக்கியர்களுக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதாக சரித்திரங்களில் காணப்படும். ஆனால் ஒரே மாதிரியாக இருவகை ஜனங்களும் ஆங்கில அரசாங்கப் படை வீரர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு இப்போது ஆங்கிலப் படைகளின் திலகங்களாய் விளங்குவதும் உண்மையே.

ஆக ஆஸ்டிரிய வர்க்க யுத்தத்தின் கிளையாக ஏற்பட்ட இந்தக் கலகத்துடன் ஆங்கிலேயர் ஊக்கமும் உறங்கி விட்டதெனலாம். திடீரென 1748ல் ஏகன் என்ற (Airlachappelle) விடத்தில் பிரஞ்சுக்காரரும் ஆங்கிலேயரும் சமாதானம் செய்து கொள்ள உடன் பட்டு சமாதானமும் நடந்த விட்டது. ஸைலீஷியாவை பிரஷ்ஷிய பிரடரிக்கே வைத்துக் கொள்ளுவது என்ற தீர்மானமும் ஆகி, அபலையான மேரியா தெரிஸா கைவிடப்பட்டாள் என்பது சரித்திர பூர்வமானது. இந்திய சரித்திரம் உணர்ந்தவர்கள் அச்சமயத்தில்தான் முதல் கர்நாடக யுத்தம் தென்னிந்தியாவில் நடந்த தென்பதையும், சென்னையுட்பட்டணம் ஆங்கிலேயருக்கு பிரஞ்சுக்காரால் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதையும் ரூபகப்படுக் கொள்ள வேண்டியதாகும்.

இந்த அரைகுறையான சமாதான முடிவுதான் அடுத்த யுத்தத்திற்குக் காரணமாக ஆகி விட்டது. வழக்கம் போல ஆங்கிலேயருக்கும் பிரஞ்சுக்காரருக்கும் இருந்த தீராத விரோத பாவமும், வியாபார குடியேற்ற நாடுகள் சச்சரவும் காரணங்களாயினவாம். முதலாவதாக தன்னைக் கைவிட்ட ஆங்கிலேயரிடம் மேரியா தெரிஸாவைத் தீராத துவேஷம் ஏற்பட்டது சகஜமேயாகும். அவர்களுடைய தலைமுறை தத்துவ விரோதிகளுடன் அவன் உடனே சேர்ந்து கொண்டு ஹைலீஷியாவை மீட்டுக் கொள்ள முயன்றான். இப்பொழுது பிரஞ்சுக்காரரும் பிரடரிக்கின் செல்வாக்கும் பலமும் அதிகரிப்பதைக் கண்டு பொருமைகொண்டு அவனை அழுத்தப் பார்த்தனர்! அவர்களுடன்கூடும் ஒப்பந்தத்தின்படி ஸ்பெயின்சாரர்களும் சேர்ந்தனர்! ஆகமேரியா தெரிஸா முன்னிருந்த அந்தரங்கிலையில் பிரடரிக்கின் நிலைமை மாறிவிட்டது! "அனாதைரக்ஷதர்" களான ஆங்கிலேயரும் மேலே சொன்ன விவரங்களின்படி பிரடரிக்குக்கு உதவிசெய்ய முன்வந்தனர்! இதைத்தவிர உண்மையாகவே வியாபார குடியேற்றநாடு விஷயங்களிலும் சச்சரவு கேர்ந்து விட்டன.

மேலேயே இந்தியா விஷயம் குறிப்பிடப்பட்டது. அப்போதுதான் பிரஞ்சுக்காரரும் ஆங்கிலேயரும் உள் நாட்டு அதிகாரிகளான நவாப்புகளிடம் சலுகை பெறத் தொடங்கித், திண்டாடி, மண்டைகலங்கிப் பொருமைகளில் உழன்று கர்நாடக பிரதேசங்களில் சண்டை நடந்தால் கர்நாடக யுத்தங்கள் நடந்தகாலம் என்பதை மீண்டும் ஞாபக மூட்டுகிறோம். அதே சமயத்தில் வட அமெரிக்காவில் ஆங்கிலேயர்களும் பிரஞ்சுக்காரர்களும் குடியேறின காலத்தில், ஆங்கிலேயர்கள் சமுத்திரக் கரை யோரமாகவே குடியேறினர். தென் பாகத்தில் மெக்ஸிகோ குடாக்கரை யோரமாகவும், வடக்கே ஹட்ஸன் குடாக்கரை யோரமாகவும், பிரஞ்சுக்காரர் குடியேறினர். ஆங்கிலேயருக்கும் உள் நாட்டிற்கும் இடையில் அலிகனி மலைகள் வரிசையாக தொடர்ச்சியாக தெற்கு வடக்கில் இருந்தன.

அந்த முறையில் பிரஞ்சுக்காரர் ஹட்ஸன் குடாவிலிருந்து தெற்கேயும், மெக்ஸிகோ குடாவிலிருந்து வடக்கிலும் மலையோரமாக பிரஞ்சு மலைக் கோட்டைகளைக் கட்ட ஆரம்பித்து விட்டனர். அந்த முறையில் க்ரோனன் பாயின்ட், டிகண்டரோகா, டர்விவினி முதலிய கோட்டைகளைக் கட்டி விட்டார்கள்! இதைக் கண்ட ஆங்கில குடியேற்ற நாட்டு வாடுகள், தங்களைப் பிரஞ்சுக்காரர்கள் உள் நாட்டில் பரவ வொட்டாதபடி தடுத்தார்கள் என்று எண்ணி விட்டனர். ஆகவே வந்தது வருத்தம். இரண்டு தாய் தேசங்களும் எது சமயம் என்று காத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் உடனே இதர பல காரணங்களைக் கொண்டு யுத்தம் தொடங்கினார்கள். இந்த யுத்தம் ஏழாண்டுகள் நடந்ததால் அதற்கு ஏழாண்டுப் போர் என்று சரித்திரங்களில் சொல்லப்படும். இயற்கையாகவே சில விஷயங்கள் சொல்ல வேண்டி நேர்த்தால் விஷயம் விரிந்து விட்டது. மேலும் தொடர்ச்சி எழுத வேண்டியிருக்கும் விவரத்திற்கு மன்னிப்புக் கோரி, அடுத்த யுத்தத்தைப் பற்றிய விவரமும் அதை நடத்திய பிட் என்பவரைப் பற்றிய விவரங்களும், இந்தக் கட்டுரையின் தொடர்ச்சியாக எழுதப்படும் (தொடரும்.)

(இதில் சிரத்தை வைத்துப் படிக்கும் அன்பர்கள் தேசபடம் வைத்துக் கொண்டால் சற்று விவரமாக இருக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

மாமரச் சிறப்பு

(தென்னாப்பிரிக்கா, டர்பன் கால்வழி சபைத்தலைவர்
திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை.)

இத மலாயத் தீவிலிருந்து இந்தியாவுக்குச் சென்றதாக அநேக சாஸ்திரிகள் அப்பிராயப் பட்டபோதிலும், இந்துநாட்டின் வேதங்களும் புராணங்களும் இது லங்கையிலிருந்து அனுமாரால் கொண்டு வரப்பட்டதென்று தெரிவிக்கின்றன.

தோதேவியை இலங்கையிலிருந்து மீட்டுக்கொண்டு வருவதற்குப் போன அனுமாரானவர் அங்கே ஒரு மாந்தோப்பைக் கண்டு அதன் பழங்கள் விதம் விதமான ருசியாயிருப்பதைத் தன் இனக்கூட்டத்தாருடன் பறித்துக் கடித்துத்தின்ற சில விதைகளைச் சமுத்திரத்தில்விட, அவை அலைகளால் இந்தியாவில் சேர்க்கப்பட்டனவென்று ராமாயணத்தால் தெரிகிறது.

வேதங்களில் மாவிலையைப் பல விஷயங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தினதாகவும் இருக்கிறது. பின்னும் விக்ரமாரக்கர் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த குமார சம்பவம், சாகுந்தலம் ஆகிய இச்சரித்திரங்களை உன்னத காவியத்தில் வரைந்திருக்கும் காளிதாசர், மன்மத பாணங்களில் மாமலரை ஒன்றாக வர்ணித்திருக்கிறார்.

கௌதமர் மாமரத்தின் கீழிருந்து தலம் புரிந்ததாகவும் தெரிகிறது.

மகம்மதிய கவிசார்களில் அநேகர் இந்தியாவின் கண்ணுள்ள பழங்களில் மாம்பழத்தைப்போல் வேரோன்றியிலையென்றும், மற்றப் பழங்கள் கனிந்தால் மாத்திரம் உபயோகப்படுகிறதென்றும், மாங்காய் எந்தப் பக்குவத்திலும் உபயோகப்படுகிறதென்றும் இதுபழங்களுக்கு அரசனைப்போ லொத்ததென்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

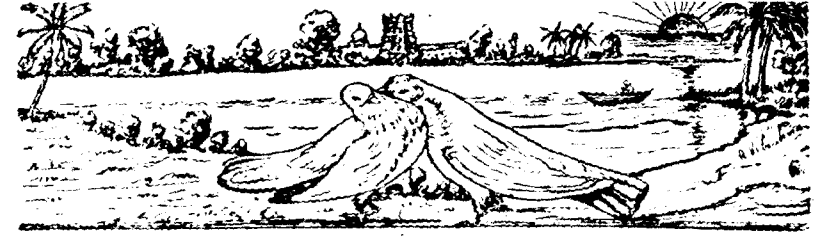
ஆங்கிலேய அரசாட்சி இந்தியாவில் நிலைப்பதற்கு ஆதரவாகிய 1757-ம் வருஷத்தில் ஸ்ரீஷ்டாபாத்தில் நடந்த சண்டையில் லார்ட் கிளவு என்பவர் 800 கஜம் நீளம், 300 கெஜம் அகலம் அதாவது 49½ ஏக்கர் விஸ்தாரமுள்ள தோப்பில் தமது படையுடன் இறங்கியிருந்தாரென்றும் தெரிகிறது.

மாம்பழம் தற்காலத்தில் சாதாரணமாய் உலகத்தில் உஷ்ணமாக மெல்லாம் இருக்கிறது. இது சில வருஷங்களுக்குள்ளே அமெரிக்காவிலுள்ள பினாரிடர் மாகாணத்துக்கும், ஆஸ்திரேலியாவிலுள்ள கியூன்ஸ்லாண்டு தேசத்திற்கும், ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள நெட்டால் நாட்டுக்கும், கனேரி லங்கைகளுக்கும் கொண்டுபோய் வளர்க்கப்பட்டது.

மாமரம் மூத்திரி மரக்காகியில் சேர்த்தது. இதன் பாலில் கற்பூரத்தைத் (Turpentine) குண்டிருத்த தேசத்தில் பறிமிடத்தில் புண்ணுதெறது. நன்றும் வளர்ந்த மரம் 50-70 அடி உயரமும் அவ்வளவு தூரம் பார்தும் கிளைகளுடன் உடாரம் போலிருக்கிறது. மரம் சரம்பல் வண்ணமாயும் கறப்பாயுமிருக்கும். இலைகள் சுட்டிபோல் ஒரு அடிவரையில் நீண்டும். 1-3 அங்குலம் வரையில் அசன் தும் இருக்கும் இதற்கு 1-2 அங்குலம் உருண்டை காய்ப்புண்டு. மது பக்கம் ஊசிபோலிருக்கும். கடு கரம்பு மத்தியில் ஓடும். இலைபாசுபாசுபா யிருக்கும். இனமையில் சிவப்பு பசுமைபாசுபா யிருத்து, முற்றமுற்றப் பசுமை யேறும். இனம் இலைபில் துவர்ப்புமுண்டு. முற்றினாலே அது மாறிவிடும்.

புஷ்பம் கொத்துக் கொத்தாகக் கிளையின் முனையில் உண்டாகும். புஷ்பம் சிறியதாயிருக்கும். அழகான உந்த மஞ்சளாகவும் அடியில் சிவப்புக் கிற்றின்ன தாயு மிருக்கும். மணம் கனிக்கும் வாசனைபுண்ணது. புஷ்பத்தில் ஆண், பெண் அங்கம் இரண்டுமுண்டு. இனமரம் சிறைய சகமிருக்கும். பழம் முட்டை வடிவாகவும், உருட்சியாகவும் நீண்டும் அசன் தும் வெவ்வேறு ருமாயும், வாசனையாயுமிருக்கும். பழம் 2-3 அங்குலம் மீதமாயும் 4-6 ராத்தல் எடை யுள்ளதாயும், சிலவற்றில் கார்பிறைத்தும் வேறு சிலவற்றில் கார் அற்ற சதை கிறைத்தும், பலவித ருசியுள்ளதாயும், வெவ்வேறு காமமடைந்து மிருக்கும். காயாய் இருக்கும்போது ஊறுகாய்க்கும், கறியாகச் சமையல் செவ்வ தற்கும் சிலவகைகளில் விதைபில்லாமலே சப்பைபாயும் இருப்பதன்கு, கொட்டையில் பெரிய பருப்பு இரண்டு பிரிவாக இருக்கும். முற்றிய பருப்பில் துவர்ப்பு இல்லாமல் மாவுகிறைத்து சில இடங்களில் உணவுக்கு உதவுகிறது.

மரம் பலகைக்கு உதவுகிறது. கறையான் இதைத் தின்னபோதிலும் கதவு சன்னல் முதலிய வேலைகளுக்கு உபயோகம்.

சாங்கிய தரிசனம்

(திரு. என். ஏ. திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளை, பி.ஏ.)

(411-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

21-வது காரிகை

புருஷஸ்ய தர்ஸனார்த்தம் கைவல்யார்த்தம் ததாபிரதானஸ்ய—பங்கத் தவதுபயோ ரபிசம்யோகஸ்த் தத்கிருதஸ்க் :

[இலங்கமும் புமாளும் ஏன் ஒன்று கூடினர் எனின் ?]

புமான் (சிற்றறிவன்) அவ் இலங்கத்தோடு கூடியதன் காரணமாவது:— முதற்கண் பிரதானத்தைத் தரிசித்தற்கும், பின்னர் அதனை விட்டுத் துண்டாய் சின்று கைவல்யம் பெறுதற்குமாம்.

இக்கூட்டம் எதுபோன்றதெனின் ? சப்பாணியும் குருடனும் இரட்டையராக இருப்பதுபோலாம். இக் கூட்டம் இருஷ்டி இருத்தியத்திற்கும் காரணமாயிற்று.

உரை:—புமான் சச்சிதானந்தன்:—அதாவது உன்னவன், அறிவன், மறதியாகிய இன்பன். இவன் ஒரு காலத்தும் அழிவதில்லை, மறதியாகிய இன்பத்தோடு எதனையும் பார்க்கவல்லவன். இவன் கினைக்கவும், மறக்கவும், கிளைப்பும் மறப்பும் இல்லாது கிற்கவும் வல்லான். தன்னிலையில் சின்று இவன் இலங்கத்தோடு (குறிபுடைய பொருளோடு) தோய்ந்ததன் காரணம் சென்ற கற்பத்தில் கண்டறித்து நீக்கித் துறந்திருந்த மாயையை (பிரதானத்தை) மற் றும் ஓர்தரம் தரிசித்து வினையாடிப் பின்னர் அதனைத் துறந்து ஆனந்தத்தில் இலயித்தற் பொருட்டேயாம். தம்மையறியா மாந்தராவார் மாயையுடன் வினையாட ஆரம்பித்து அதனிடம் மாட்டிக் கொண்டு உய்யும் கெறியறியாது தவிப்பார். பெரியரோ மாயையோடு அதிகாரத்துடன் வினையாடுவதற்கும் பின்னர் அதனைவிட்டு விலகி கிற்றற்கும் திறமை வாய்ந்த சுதந்தர புருஷராவர்.

புமான் அறிவு சொருபி:—எதனையும் பார்த்தற்குத் திறம் வாய்ந்தவனே யன்றி இயங்கி யிடம் விடும் பெயர்த்தற்கு ஆற்றான். ஆதலின் புமானை முட வனாக வருணித்தனர். குருடனே காணுதற்கு இயலாதவனாயினும் நகருதற் குத் திறமையுடையவன். இலங்கத்தைக் குருட்டு வாகனமாக வருணித் தனர். புமான் கினைத்த விடத்திற்குக் கொண்டு சேர்த்தற்கு இலங்கத்தை

வாகனமாகக் கொண்டார். அறிவு (புருஷன்) தன்னுள் ஓர் புள்ளியின் கண்ணும் விரிந்து அண்டங்களை யெல்லாம் தன்னுட்கொண்டு எல்லாமாயும் நிற்பது வாகிய ஒன்றாகும்.

ஆகவே புமான் அணிமாவும், மகிமாவும் நிற்கவல்லவன். தானெனக் கருதித் தன்னைச் சிதக்கும் அணுவாகிய அகங்காரத்தைக் கண்டு அழித்து விடுவானாயின் தனக்கென இருக்கும் அருகிய நிலைகெட்டு எங்கணும் சர்வவியாபியாய்த் தன்னுள் எல்லாம் இருக்கவும் தான் அவற்றின் எதனையும் பற்றுக் கோடாய்க் கொள்ளாமையால், தான் பிறவாது என்றும் தன்னுட்பிறந்து வளர்ந்து இறந்து அலமருவதையும் காண்பன். இவ்வாறு தாக்கியும் தாக்காது நிற்கும் நிலையே கிராதார நிலையமான பாயோகமாம்.

கிராதாரமாய்ப் பற்றியும் பற்றாது நிற்கும் நிலையைக் கந்தழியென்று கூறுப.

"உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் கறுமலர் எழுதரு காற்றம்போல்
பற்றல் ஆவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள் அப்பொருள் பாராதே
பெற்றவா பெற்ற பயனது தகர்ந்திடும் பேதை சொல் தெளியாமே
அத்தன் ஆண்டு தன்னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே"

என்று முத்திக் கரைகண்ட மணிவாசகப் பெரியார் கூறிய திருவாசகச் செய்யுளைக் கடைப் பிடித்துத் தெளிக.

புருஷனும் பிரகிருதியும் (புமானும் இலங்கமும்) சையோகமானதால், மூன்று விஷயங்கள் கீழ்க்கின்றன:—மாயாதரிசனம், மாயா சிருஷ்டி, மாயையைத் துறத்தல்.

சக்திலே இலயித்திருக்கும் ஒருவன் அதன் இயல்பை கன்றாகத் துய்த்தற்குச் சிறிது காலம் கஷ்டத்தைக் காணவேண்டும்.

ஆதலின் துன்பத்திலிருந்து விடுதலையாகிக்கொண்டு போதலே பரமகூகம். முழுமையும் துன்பம் ஒழிந்தபொழுது இன்பம் போதத்திற்கு (அறிவுக்கு) எட்டாது சம்மாவிற்கும். கொடிய இவயிலடிக்கும்போழுது மாநிலம் மிக நன்றாயிருக்கும். இவ் வெயிலே மாங் கொடுக்கும் இன்பத்திற்குக் காரணம்.

"முத்தினில் மூன்று முதலும் மொழியக்கேள்
சுத்தவனுபோகத்தைத் துய்த்தல் அணு—மெத்தவே
இன்பங் கொடுத்தல் இறை இத்தை வினைவித்தல் மலமாம்
அன்புடனே கண்டுகொள் அப்பா"

22-வது காரிகை

பிரகிருதே: மஹம் எத்தோ அகங்காரஸ் தஸ்மாத் கணச்ச ஷோடசக:—
தஸ்மாதபி ஷோடசகாத் பஞ்சப்ய: பஞ்ச பூதானி.

[புமான் பிரகிருதியோடு சம்பந்த முற்றதால் விளைந்த சிருஷ்டி.]

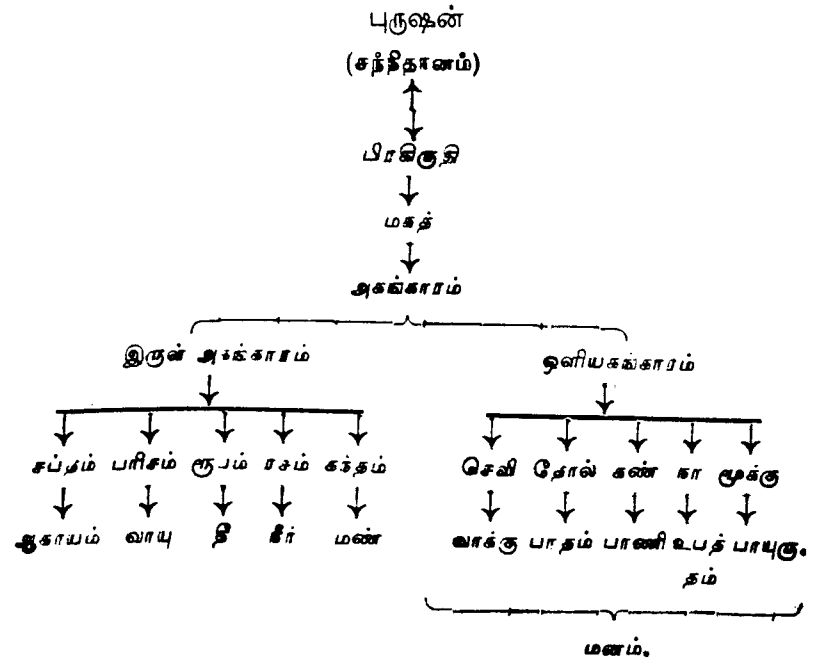
பிரகிருதியினின்று மகத் (புத்தி) தோன்றியது; மகத்திலிருந்து அகங்காரம் பிறந்தது. இவ் அகங்காரத்திலிருந்து பதினாறன் கூட்டம் பிறந்தது. இப் பதினாறன் ஐந்திலிருந்து பஞ்சமகா பூதங்கள் தோன்றின.

உரை:—இருள் மயமாய் பிரிதொன்றும் தரிசனத்திற்கு எட்டாதிருந்த அவ் இயக்கத்தில் ஓர் ஜோதி தோன்றியது; இதுவே மகத்தாகிய புத்தியாம்.

"திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்த துவெளியே"
என்று மணிவாசக அடிகள் திருவாசகத்துட் கூறியதைக் காண்க.

கிறித்துவேதத்தினாலும் "அனலிற்த வெளியில் அந்தகாரம் நிறைந்திருத்தது! பரம் அதனிடம் இயக்கிக்கொண்டிருந்தது. பராபரம் (பரமன்) ஒளி தோன்றாக வென்றனர்: உடனே ஒளிதோன்றியது" என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பிரபஞ்ச உற்பத்தி

மற்றும் ஓர் விதமாகக் கொண்டு தமோ அகங்காரத்திருந்து தன்மாத் திரைகளும், சத்துவ அகங்காரத்திருந்து மனமும், இரஜோ அகங்காரத்திருந்து ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியங்களும் பிறந்தன வென்பர்.

பிரகிருதியினுடைய பரியாய நாமங்கள்:—பிரதானம், பிரமம், அவ்வியத் தம், பருதானகம், மாயை.

மகத்தினுடைய பரியாய நாமங்கள்:—புத்தி, ஆசரி, மதி, கியாதி' ஞானம், பிரக்ஞை.

அகங்காரத்தினது:—பூதாதி, தைஜசன், வைசுருதன், அபிமானம்.

பண்டைத் தமிழர் போர்த்திறம்

(R. ஷண்முகம் பிள்ளை.)

வடக்கே திருவேங்கட மலையையும், கிழக்கே குண கடலையும், தெற்கே கன்னியா குமரியையும், மேற்கே குடகு மலையையும் எல்லையாகவுடையது நம் தமிழகாடு. பண்டைக்காலத்தில் இங்காடு முடியுடை - முழுவந்தாலும் மற்றும் பல குறுகில மன்னர்களாலும் செவ்வனே ஆட்சி செய்யப்பெற்ற வந்தது பிரசித்தமான விஷயம். அக்காலத்துத் தமிழ்மக்கள் தாய்மொழியிற் நிலைநிறுத்து வினங்கித் தம்மறிவை வளம் படுத்தியதோடு வீரம், புயவன்மை, போர்வன்மை முதலியவற்றிலும் மேம்பட்டு வினங்கினர்.

முற்காலத்தில் பல மன்னர்கள் உயரிய மலைகளின்மீது கற்கோட்டைகளை அமைத்துக்கொண்டு, படைவர் கைப்படாவன்மை வகித்து வந்தனர். இத்தகைய மலைக்கோட்டைகளைத் தஞ்சை, செஞ்சி, வேலூர் முதலியவிடங்களிற் கண்டகடாகக் காணலாம். சில அரசர்கள் மலை, காடு, கீர் முதலியன ஒருங்கே அமைப்பெறாத உள் காட்டில், படைவர் உட்புகுதற்கரியதாய் அடர்ந்து வளர்ந்த பரந்த காவற்காட்டினுள்ளே ஆழ்ந்த அகழியும் உயர்ந்த மதில்களும் சூழப்பெற்ற அரண்னை அமைத்துக்கொண்டு வசித்துவந்தனர். அகழிகளில் களாக்களும் சுறுக்களும் மிகுந்திருக்கும். மதில்கள் மேற்புறத்தில் பல பொறிகள், பதணம், மெய்ப்புழை, ஞாயில் முதலியன அமைக்கப்பட்டு, எழுவுமிப்பமுடைய வாயிற் கோபுரங்களையும், பல எந்திரங்களையும், மேலிருந்து அம்பு எய்யும் பதுக்கிடங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு படைவர்களை எதிர்ப்படுத்த வல்லதா யமைந்திருக்கும்.

வேந்தர்கள் ஒருவர் மற்றொருவரோடு பொருதுவது கருதியவழி அவ்வப்போர்களுக்குரிய பூக்களைச் சூடியே போர்புரிதல் பெருவழக்காகி ருந்தது. போர் குறித்த வேந்தன் எதிரியின் காட்டினுள்ள அத்தனர் ஆளிரை முதலியவற்றை அப்புறம் அதற்றியபின்னரே போர்புரிதல் அறிகெறி யாகக் கருதப்பட்டது. மறைவல்லோர் மதியுடையாராதலின் போர் கிழிச் சிவைய யறிந்தவுடன் தாமே வேறிடம் அகன்றிவேர். ஆளிரையோ அங்ஙனம் செவ்வதன்ருதலின் போர் விரும்பிய புரவலன், தன் படைவன் கிவத்தப் பசு கிரைகளைத் தானே களவிற் கொண்டுசென்று காப்பாற்றுவான்.

பசுக்கவரும் வழக்கம், தண்டத் தலைவர், முனைபுலம் காப்போர், குறுகில மன்னர் முதலியோர் செய்கையாயிருந்தது. அவர்கள் வேந்தனுள் வலப்பட்டும், வலப்படாமலும் தமது படைகளைக் கட்டி மாணியில் நச்சுரு

மொழிசேட்டு மாற்குள் புலத்திற்கு ஒற்றர்களை அனுப்புவர். அவர்கள் வாயி லாகப் படைவர் கிவத்தின் பான்மையை யறிந்துசென்று கிரை கிதும் புலம் களுக்கருகே மறைத்திருப்பர். சமயம் வாய்த்ததும் ஒய்வேனக் கிளம்பி கிரை காத்தோரைக் கொன்றுவிழ்த்திப் பசுக்களைக் கைப்பற்றிச் சாத்திடைபும், அரிய காட்டிடையும் அவைகள் துன்புறு வன்மை மெத்தனவாய் உடன் கொண்டு தம் காட்டைவர். வழியில் தம்மையெதிர்த்தவரோடு பொருது வெற்றி பெறுவர். பின்னர் கிரைகளைத் தம்மூர்ப் புறத்தே கொண்டு கிழத்தி, இரவலர்க்கும், வேற்றுப் புலத்து நிலைமையை அறிந்தார்க்கும், கிமித்தம் புன்றவர்க்கும் பருத்துக்கொடுத்தத் தமது வெற்றியின் அறிகுறியாக மது வண்டு களித்து வெறியாட்டயர்வர். கிரையைப் பறிகொடுத்தோரும் இவ் வாறே மாற்குள்புலத்து கன்னிப் போர்புரித்து கிரையை மீட்டுப் போதது முண்டு.

கிமித்தன் குறித்த கன்னிளில் வேந்தன், தனது குடையையும் வாணியும் முன்னே புறப்படச்செய்வான். தனைமா, பொறி, துவரை, கிணம், உதிரம் முதலியவைகளைத் தூக்கா தேவிக்குக் காணிக்கையாக முன் எடுத்துச் செல்ல மாற்குள்மீது படைமெய்ப்பான். அப்பொழுது வீரமுரசு முழங்கும். மலை கிசர்த்த யானைக்கட்டட்கள் பிளிறும். சேனைகள் ஆரவாரம்செய்யும். வேந்தன் தனது சேனைகளுக்கு வேண்டிய ஆயுதங்களை எல்லி அவைகளுக்குத் தலை வனுக்கு ஒருவனை கியம்பான். ஏனைய போர்வீரர் அச் சேனாபதியின் சொத்தேட்டு கடக்குமாறு பணிப்பான்.

இவ்வாறு வென்ற அரசன் மாற்குள் திரை கொடுக்கத் திரும்பி விடுத லும் உண்டு. திரைகொடுக்க மறுக்கும் படைவர் நாட்டுர்களை, அத்தனர் இங் லம், அறிவோர் பன்னி, தேவாலயங்கள் கீங்கலாகத் தீயிட்டுப் பாழ்படுத்தலு முண்டு. பயந்து புதங்கிடும் வீரர்களைக் கொல்லாது விட்டுவிடுவர். புண் பட்ட தனது வீரர்களை வேந்தன் பெரிதும் புழித்துகாப்பான்.

போர் முடிவிற்கு வந்த வீரர்களுக்கு ஏனாகி, காவிரி முதலிய பட்டட்களைச் சூட்டி முத்காரமுதலியன பரிசிலாகக் கொடுப்பான். மருதகில ணர் களையும் அவர்களுக்கு வழங்குவதுண்டு. பின்னும் அவ் வீரர்களை அமர்த்த உண்டு களிப்பான்.

அல்லாமலும், காவச்செய்யப்பட்ட அரண்களைப் பிடித்தற்கும் செல்ல துண்டு. அங்ஙனம் செல்வோன் தனது கொடிகளை முன்னே புறப்படச் செய்து, பின்னால் தனது சேனையோடு புறப்பட்டுப் படைவன் கோட்டைக்கு வருவான். கோட்டைமேலிருக்கம் அரண் காவலர்கள் படைவர் வருகை யறிந்து அவர்கள்மீது அம்புமாரியைப் பொழிவார்கள். இதைக் கிடுகுப்படை யாரும் கேடகப் படையாரும் தடுத்தும் தாக்கிச் சென்றும் கோட்டையினரு கடைத்து முற்றுகைசெய்வர். ஆக்குக்கிடக்கின் இருக்கையிலும் நின்று கொண்டு பெரும்பொரியற்றுவர். அகழியில் மாப்பலகைகளை மிதக்கவிட்டு அவைகளின்மீது ஏணிகளைச்சார்த்துக் கோட்டைமீதேறிப்பொருதுவதுமுண்டு. இவ்வாறு மதில்களைக்கடந்து உட்புகுந்த படைவர் அரண் காவலரைக் கோட் டைக்குள் தூர்த்துவார்கள். உன்மதில் மூற்றான் கைப்படப் போர் ணரின் கண்களும், புரிசைகளின்மீதும் கோலிக்களின்மீதும் வீடுகளின்மீதும் ஏறி கின்று பெரும்போர் புரிவார்கள். பட்டத்து ஒடினவர்களை விட்டுவிடுவர்.

வேற்றாசன் வெற்றி பெறுவானேல் தன்பெயரால் முடிசூட்டித் தன் வாளுக்கு கீராட்டுச் சடங்குசெய்து வீரர்களுக்குத் தக்கவாறு பரிசில்கள் கொடுப்பான். பின்னர் அவ்வாளை இடித்துக் கழுதையேரிட்டுழுது உண்ண வாரும் வேலும் விதைத்துத் திரும்புவான். திரைவாங்கிக்கொண்டு திரும்புவதுமூண்டு. அன்றியும் பன்னாள் அவ்விடத்தே தங்கியிருந்து தன்னரசியை நிலைநிறுத்தி நாட்டைச் சீர்படுத்தித் திரும்பிப்போதலு முண்டு.

சகவெளி ஒன்றில் இடங்குறித்த இருதிறத்தாரும் போர்புரிதலுமுண்டு. யானை, குதிரை, தேர், காலாள் முதலிய நால்வகைச் சேனைகளும் அணி வகுத்து நின்று சண்டைசெய்யும். இருபுறமும் மற்போரும் வாட்போரும் கணக்கற்று சிகழும். மாற்றான் அம்புகள் தம் மார்பகத்தே தைத்ததையும் பொருட்டித்தாது அவைகளைத் தம் கையால் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டுப் பகை வரைத் தாக்குவர்.

"கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்

மெய்வேல் பறியா நகும்"

என்னும் திருவள்ளுவனார் குறள் இதனை கன்கு வலியுறுத்தும். இதில் சேனாதிபதியர்கள் காட்டும் வீரத்தன்மை மிகவும் வியக்கத்தக்கது. சேனை கலங்கிப்பின் வாங்கி ஓடுவதாக இருந்தால் தானே முன்சென்று சமர்செய்து வீரர்களை உற்சாகப்படுத்திச் சண்டைக்குத் தூண்டுவான். புறமுதுகிட்டு ஓடும் வீரர்களைக் கொல்லாது விடுத்தல் சிறந்த நெறியாகக்கருதுவர். வேந்தனும் வீரரோடு நின்று போர்புரிவான். வேந்தர்கள் போரில் மடிவரேல் அவரது மனைவியர்கள் தீப்பாய்ந்து உயிர்விடுவர்.

இவ்வாறு போர் நிகழுங்காலத்தி னடுவில் கூதிர்காலம் வந்திடின, வேல் தங்கள் போரை நிறுத்திப் பாசறையிற்றங்கித் தமது போர்வீரர்களைப் புகழ்த்துரைத்தும் உடன் உண்டும் களிற்றிருப்பர்.

கலங்காது போர்புரிந்து வெற்றியடைந்த வீரர்களைக் கண்ணுற்ற அவனது மனைவியும் தாயும் மகிழ்ந்து போற்றுவர். பயந்த புறமுதுகிட்டுத் திரும்பிவந்த வீரர்களைக்காண காணமுற்று உயிர் விடுவர்.

போரில் மடிந்த வீரர்களை ஞாபகப்படுத்துமாறு சில ஏற்பாடுகள் அக்காலத்தில் நடந்துவந்தன. பெரிய சுற்றாண்டுகளை நாட்டி அதில் இறந்துபட்ட போர்வீரன் பெயரையும் அவனியற்றிய வீரச் செயலையும் எழுதி அக் கல்லுக்குப் பூஜை, வைவேத்தியம் முதலியன செய்து தெய்வமாக வணங்குவர். சிலர் அக் கல்லுக்குச் சோவிலைமத்தும் வழிபடுவர்.

இத்தகையவீரம் செறிந்திருந்த கந்தமிழ்நாடு இக்காலத்தில் சீர் குலைந்து வலி யிழந்திருப்பது வெளிப்படையாக. பின்னும் இக்காடு பண்டைய நிலை யிற் சிறந்துவிளங்க இறைவன் அருள்செய்வானாக.

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்

உழவு வளர்ச்சிக்குப் பத்தாண்டுத் திட்டம்

நமது நாட்டு உழவுத் தொழில், வளர்ச்சி குன்றி இழிநிலை அடைந்த வருவது கண்டுகொள். விவசாயிகளின் பாடு வெகு திண்டாட்டம். கிராமங்களில் கடனில்லாத விவசாயியைக் காண்பதரிது. சரியான விளைவில்லை. அமை குறைபாடு விளைந்தாலும் விளைபொருளுக்குத் தக்க விலை இல்லை. வரிப் பளுவைப் பற்றி விரிசு வேண்டியதே இல்லை. இந் நிலையை இன்னும் எவ்வளவு காலத்தான் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பது? சென்ற மாதத்தில் சென்னை ஓய். எம். டி. ஏ. மண்டபத்தில் விவசாய இலாகா டைக்டர் ராவ் பதவர் ஆணத்தராவின் தலைமையின் கீழ் அறிஞர் பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடு விவசாய வளர்ச்சியைப் பற்றி ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். ஸ்ரீமான் நாராயணசாமி நாயுடு சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தைச் சேர்ந்தவர். சிறந்த பொருள் தூல் சிபுணர், நம்முடைய கிராமங்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வம் படைத்தவர். எனவே இவர் நமது நாட்டு உழவுத் தொழில் வளர்ச்சி பற்றி வெளியிடும் கருத்துக் கூர்ந்து கவனிக்கத் தக்கதாகும். உழவுத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஒரு பத்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுத்து மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது அறிஞர் நாராயணசாமி நாயுடு அபிப்பிராயம். "உழவுக்குரிய நிலங்களைப் பெருக்க வேண்டும். வெவ்வேறு விதமான பயிர்களை உண்டாக்க வேண்டும். கால் நடைகளை நன்கு காப்பாற்ற வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கல்வியறிவு அளிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கடன் அளிக்க வசதி செய்ய வேண்டும்" என்பன போன்ற சில யோசனைகளை அவர் வெளியிட்டார். சென்னை மாகாணத்தில் 131 லக்ஷம் ஏக்கர் நிலங்கள் பயிராக்கப்படாமல் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. இவைகளை விவசாயத் தொழிலாளருக்குத் தரக்கூஸ்து அளிக்க அரசாங்கத் தார் ஏன் முயற்சி செய்யக் கூடாது என்று கேட்கின்றோம். ஸ்ரீமான் நாராயணசாமி நாயுடு கூறியது போல் இந் நிலங்களில் ஒரு பகுதியில் பயிரிட்டாலும் இங்கே இறக்குமதியாகும் 2½ லக்ஷம் டன் அரிசிய அரிசியை துழைய விடாமல் தடுத்து விடலாமே. காங்கு அல்லது ஐந்தாண்டுகள் வரை ஷேதர்க்காஸ்து நிலங்களுக்கு வரி வாங்காமலிருப்பதோடு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் விவசாய உபகரணங்களும் உதவியால் நாடு செழிக்கும், பிறகு அரசாங்க வருவாயும் அதிகப்படும். மேட்டூர் தேக்கம் போன்ற பெரிய தொரு திட்டம் ஏற்படுத்தி விட்டால் மாதிரிப் போதாது. வீணாகும் மழை நீரைத் தேக்கப் பெரிய குளங்கள் முதலியனவும் வெட்டப்பட வேண்டும். குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஆதரவு தரவேண்டும். விவசாயக் கடன் நீக்கம் பயன்படும் முறையிலிருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர் நாராயணசாமி நாயுடு எடுத்துக் காட்டிய அரிய யோசனைகளை அரசாங்கத்தார் சிரத்தையுடன் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றோம். அரசாங்கத்தார் பணம் இல்லை என்ற பல்லவி பாட முன் வந்தால் அது புளித்துப்போன சமராதானமாகும் என்பதை நாம் விரிசுவுக் வேண்டுமோ?

பட்டப்படிப்புக்குத் தடை

1933-34-ம் ஆண்டின் கல்வி அறிக்கையை இந்திய அரசாங்கத்தார் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அந்நிதிக்கையில் மாகாண வாரியாகச் கல்விச் செலவு விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலாசாலைகள் வளர்ச்சி முதலிய விவரங்களும் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. "பற்பல சர்வகலாசாலைகளிலும் தேர்ச்சி அடையும் மாணவ மாணவிகள் விதித்ததைக் கவனிக்கும்போது ஆண்களைவிடப் பெண்களை அதிக அன்றையத் தேர்ச்சி அடைவது புலனாகிறது" என்று அறிக்கை கூறுவது பெண்மணிகட்கும் பெண் கல்வியில் ஆர்வங்கொண்டவர்கட்கும் பெருமகிழ்வை ஊட்டும் என்று நம்புகின்றோம். இக்காலச் சர்வகலாசாலைகள் மேற்கொண்டுள்ள பட்டக்கல்விமுறை பயனற்றதே—வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை அதிகப்படுத்துவது என்று அநேக அறிஞர்கள் முறையிட்டிக்கொண்டு வருகின்றனர். காரும் அடிக்கடி இதைப்பற்றி எழுதிக்கொண்டு வருவதை நோக்கன் அறிவார்கள். இவ்வுண்மை அதிகாரவர்க்கத்தின் கவனத்தையும் ஈர்த்திருப்பது ஒரு பெரிய விஷயமாகும்; பயனற்ற பட்டக்கல்வியைக் கட்டுப்படுத்துவதுபற்றி உயர்தரக்கல்வி கீவாகிகள் எல்லாரும் தீவிரமாக யோசனை செய்து வருகின்றனராம். பயனுள்ள கல்வியைத் திறமையாகப் போதிப்பது—படித்த வேலையில்லாதார் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பது ஆகிய இரண்டு காரியங்களும் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படும் என்பதை அறிந்த மகிழ்கின்றோம்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி

"வித்துவான் மு. ராகவையங்கார் எழுதி வெளியிட்டிருக்கிற தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி என்னும் நூலில் தமிழரை இழிவு படுத்தும் கூறுகள் இருக்கின்றன—அவைகளை நீக்காமல் ஷேபுத்தகத்தை மாணவர்கட்குப் பாடமாக வைக்கக்கூடாது" என்று ஸ்ரீமான் எஸ். சோமசுந்தர பாரதியார் சென்னையில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு ஒன்றில் விரிவாக எடுத்துக்காட்டினார். அதன் பயனாகத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி நூற்கண்டனம் தமிழகத்தில் காட்டுத்திப்போல் பரவி வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கண்டனத்திற்குரிய கூறுவருமாறு: "ஒழுங்கற்ற மணமுறைகளை விலக்கி ஒத்த அன்பு பற்றிய கார்த்தவெந்தையும், அதன் பின்னர் கற்பியலையும் ஆரியமேலோர் தமிழ் நாட்டாருக்கு நன்கு விதித்துப் போர்த்தனர் எனவும் உணர்ந்து கொள்க" — தொல் — பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, இந்த வாசனியங்கள் உண்மைக்கு மாறானவை என்பது சுமது கருத்து. இக்கருமே இன்னும் சில முரண்பட்ட பகுதிகளும் இருக்கின்றன. தமிழ்மக்கள் கனலின் வழிவந்த கற்பமுறையை உயிராகப் போற்றியதே உண்மையை ஸ்ரீமான் ஐயங்கார் முதலில் ஒப்புக்கொண்டு பிறகு ஆரியமேலோர் தமிழர்க்குக் கற்பைப் போதித்தனர் என்று தமது ஆராய்ச்சியில் கூறுகிறார். இது முன்னுக்குப்பின் முரண்பட்ட கூற்றாகும். பண்டைத் தமிழ் நூலாசிரியர் செய்த தமிழ் யாரும் தமிழருக்கு மணமுறையில்லை—கற்பில்லை என்று கூறத் துணியார். ஸ்ரீமான் ஐயங்கார் கூற்றுப் பண்டைத் தமிழர் நாகரிகத்தையே அவமானப்படுத்துவதாயிருக்கிறது. எனவே இப் பகுதியை உடனே நீக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று ஸ்ரீமான் ராகவையங்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்;

இன்றேல், வினாகத் தமிழ்மக்கள் உணர்ச்சியைப் புண்படுத்திய பழி அவரைச் சேரும். இச்சமயம் இந்த விவகாரத்தை அதிகமாக விரிச்ச நாம் விரும்பவில்லை.

வீரப் பெண்மணியின் பிரிவு

இந்தியப் பெண்ணுலகத்திற்கு ஒரு ஒப்பற்ற ஆதர்சமாய் விளங்கிய ஸ்ரீமதி கமலா நேருவின் பிரிவை அறிந்த இந்தியா துன்பக்கடலில் மூழ்கியது. ஸ்ரீமதி கமலாநேரு செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்து செல்வக் குடும்பத்தில் புதுந்தார். இத்திரிபோகம் அதுபவிக்கும் சௌகரியம் இருந்தும் அவர் தமது கணவர் வழிநின்ற தாய் காட்டின் திருப்பணிக்கே தம்மை அர்ப்பணம் செய்திருந்தார். மிகவும் எளியவாழ்வை மேற்கொண்டு அன்னைபணி செய்து சிறைத்தண்டனைகளையும் ஏற்றுக் கொண்டார். உயிர்க்கணவர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் தியாகங்கட்கு ஸ்ரீமதி கமலாநேரு ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்துக் கொண்டிருந்தார். இத்தகைய வீரப் பெண்மணியின் பிரிவு இந்தியாவுக்கே கஷ்டம். இவருடைய பிரிவால் இந்தியமாதா ஒரு அரும்பெறல் மகளை இழந்தாள். பண்டித ஜவஹர்லால் வாழ்க்கைத் துணைவியை இழந்தார். அருமை மகள் இத்திரா அன்னையை இழந்தாள். இயற்கையை வெல்ல யாரே வல்லார்? அம்மையாரின் ஆன்மா சாந்தி அடைவதாக.

இன்னுமா அநியாயம்?

தாதுக்குடியை அடுத்த ஒட்டப்பிடாரம் என்னும் ஊரில் ஒரு ஹிந்துப் பள்ளிக்கூடம் அரசாங்க மானியம் பெற்று நடக்கிறது. சாதி சமய வேற்றுமையின்றி எல்லா மாணவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது விதி. இவ்விதியை அதுசரிக்காவிட்டாக சர்க்கார் மானியம் பெற உரிமை இல்லை. இதற்கு ஷே பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகள் கட்டுப்பட்டே மானியம் பெற்று வருகிறார்கள் என்று நம்புகின்றோம். இங்கிலாந்தில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்த்த பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்ப்பதில்லை என்று ஷே பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகள் சொல்லுவதாகத் தெரிகிறது. தீண்டாமையை விலக்கவேண்டும் என்று தீவிமான கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்திலுமா இத்தகைய அநியாயங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கவேண்டும்? ஒட்டப்பிடாரப் பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகளைப் போலவே வேறெவ் ஊர்களில் உள்ளவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புப் பிள்ளைகளைப் பள்ளிகளில் சேர்க்க மறுக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இவ் விஷயத்தில் ஆங்காங்குள்ள பொதுவான ஊழியர்கள் சற்றே கருத்தைச் செலுத்தினால் தக்கபடன் வளையும் என்றே எண்ணுகின்றோம். "சாதி சமய வேற்றுமை கருதாமல் எல்லாரையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்—இன்றேல் மானியத்தை இழக்கவேண்டும்" என்ற மாதிரியில் ஒரு நெருக்கடியை உண்டாக்கினால் பலன் இல்லாமற்போகாது என்றே நம்புகின்றோம்.

லக்ஷ்மிபாய்

அல்லது

ஆற்காட்டு முற்றுகை.

(எம். லக்ஷ்மண முதலியார்.)

(638-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

"ஹுசேன்! தியாகக் காட்! (Thank God) தி ஆன்ர் ஆப் தி இங்கி லீஷ் இஸ் ஸேவ்டு! (The honour of the English is saved) ஆராயாம் மஹாராஷ்டிர வீரர்கள் நமக்கு உதவியாக வந்திருக்கிறார்களாம். இந்த விஷயத்தை ஒற்றர் மூலம் தெரிந்து கொண்டு பகைவர்கள் பிரங்குகளைப் போட்டு விட்டு கூடாரங்களை பிடிக்கிக் கொண்டு ஓட்டம் பிடிக்கிறார்கள்" என்றார்.

"ஓ! மகாராஷ்டிர வீரர்கள் தாங்களாகவே நம் உதவிக்கு ஏன் வந்தார்கள் தெரியுமா! இந்த இனவாசி இங்கே இருந்ததின் பலனே அதுவாகும்" என்று உண்மையைச் சொன்னான் ஹுசேன்.

இந்த இரகசியத்தை இதவரைக்கும் அறியாத களைவ் ஆச்சரியமடைந்து ஹுசேனுக்கும் லக்ஷ்மிபாய்க்கும் தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

"நான் ஒன்றும் சாதித்து விடவில்லை" என்றான் லக்ஷ்மி. ஹுசேன் அவனது சுந்தரவதனத்தையே உற்று நோக்கினான். அவனது விவாவில் படைவீரரிடம் செய்த சண்டையில் ஏற்பட்ட படுகாயத்தின் வேதனைகூட அப்பொழுது அவனுக்குத் தோன்ற வில்லை!

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

அருணன் அந்தமன மாகி ஐந்து நாழிகை யிருக்கும். தஞ்சைமாநகரத்தில் பிரதாபசிங் மஹாராஜாவின் கொலுவில் மந்திரி பிரதானிகளுடன் அவர் ஏகதேசத்தில் சில முக்கியமான ராஜ்ய திட்டங்களைப் பற்றி ஆலோசனை செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஒரு சேவகன் வந்து அன்னியசாட்சியிருந்து வந்த இருவர் அரசனுடைய பேட்டி உடனே காணவேண்டுமென்று விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். எப்போதும் தர்பாரில் இந்த வேளையில்தான் வெளிகாட்டாருக்கு பேட்டி அளிப்பது வழக்கம்.

லக்ஷ்மிபாய் அல்லது ஆற்காட்டு முற்றுகை 715

மாதலால், அவர்களை உள்ளே அனுமதிக்கும்படி மஹாராஜாவின் கட்டளை பிறந்தது.

சிறிது நேரத்தில் இரண்டு வாலிபர்களை அழைத்துக்கொண்டு சேவகன் தர்பார் மஹாலுக்கு வந்தான். அவர்களிருவரும் மிகக் களைப்புற்றிருந்தனர். ஒருவன் சற்று உயர்ந்து வளர்த்தவனாயும் மற்றவன் அதிக சுந்தரமான வதனமும், பிரகாசமான பார்வையும், அதிக பால்ய தோற்றமும் உடையவனாகவும் இருந்தார்கள்.

"மஹாராஜாவோடு தன்னத்தனியே நாங்கள் பேசவேண்டும்" என்று விண்ணப்பித்துக்கொண்டான் சற்று உயரமாயிருந்த வாலிபன்.

சிறிது நேரத்தில் அந்த அன்னிய வாலிபர்கள் ஆச்சரியப்படும்படி அவர்களுக்கும் மஹாராஜாவையும் ஏகாந்தத்தில் விட்டுவிட்டு மற்றவர்கள் கலைந்து போய்விட்டனர்.

"கீங்களிருவரும் யார்? எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?"

"என் சொந்த ஊர் டில்லிமா நகரம். தற்சமயம் நான் ஆற்காட்டிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கிறேன்" என்றான் முதலில் பேசியவன்.

"நம்மிடத்தில் என்ன காரியமாய் வந்தாய்?"

"தங்களிடம் ஒப்புவித்துவிட்டுப் போவதற்காக விலை மதிக்கமுடியாத ஓர் மாணிக்கம் கொண்டுவந்திருக்கிறேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னோடு வந்த தோழனைத் திரும்பிப் பார்த்தான். உடனே தனது அடிவயிற்றை இரு கைகளாலும் பிடித்துக் கொண்டு மூர்ச்சையாகிக் கீழே சாய்ந்துவிட்டான்.

"ஐயோ! அவர் வயிற்றில் படுகாயம்! உதவிவேண்டும்!" என்று கூவினான் மற்ற வாலிபன். அவன் முகம் துக்கராமாயிருந்தது. அவனது குரலைக் கேட்ட மன்னன் திகைத்தார்; சிம்மாசனத்தைவிட்டு எழுந்து கீழே சாய்ந்துகிடக்கும் வாலிபனைக்கூட கவனியாமல் மற்றவையையனுக்கினார். அவன் தலையுனித்தான். ஏனெனில் அவன் ஆண் பிள்ளை அல்ல; ஆண் உடையில் வந்த லக்ஷ்மிபாய்!

"அம்மா! கீ யார்? கீ ஏன் இப்படி ஆண் உடையில் வந்திருக்கின்றாய்?" என்று வினவினார் மஹாராஜா.

"அண்ணா, நான்தான் லக்ஷ்மிபாய்!" என்றான். அதன் பிறகு பேச அவனது நாவெழவில்லை.

"ஓஹோ! சாத்தாராவிலிருந்து உன்னை உத்தமஜீபுடன் இங்கு அனுப்பியிருப்பதாக முன்னமேயே கிருபம் கிடைத்துவிட்டதே! கீங்கள் இங்கு இன்னும் வராததால் எங்கும் ஒற்றர்களை அனுப்பித் தேடச் சொல்லியிருக்கிறேன். வழியில் உங்களுக்கு என்ன ஆபத்த நேர்ந்தது? யார் அவ்வளவு துணிவராமாய் உங்களுக்கு தீங்கிழைத்தது?"

அவர் இப்படிப் பேசிக்கொண்டே யிருக்கையில் முன்னமேயே அவர் செய்த சைகையிடுத்து அவருடைய சிம்மாசனத்தின் பின்புறமிருந்து ஓர் கன்ன வாசல் வழியாய் இரண்டு மெனவன சேடிப் பெண்கள் வந்தனர். அவர்கள் கையில் பொன் பாத்நிரங்கள் தாங்கியிருந்தனர். சிறிது நேரத்திற்குள்

இவர்கள் மூச்சையாகிக் கிடத்த ஹுசேனின் களைப்பை அறற்றிவிட்டனர். பிறகு அவனாக்கும் கடந்த விருத்தாந்தங்களையும் ஹுசேன் தன் உயிரையும் சந்தையும் காப்பாற்றிய விஷயங்களைப் பற்றியும் உத்தமஜீ உயிர் துறந்த விஷயத்தைப் பற்றியும் விபரமாய் மஹாராஜாவிடம் சொன்னான் லக்ஷ்மிபாய்.

ஹுசேன் பேரில் மஹாராஜா அதிகப் பிரியம் காண்பித்தார். அவனது வீரப் பிரதாபங்களைப் பற்றி முன்னமேயே கேள்விப்பட்டிருந்தார். ஆகையால் இப்போது அவன் தமது சமஸ்தானத்திற்கு வந்ததைப் பற்றி அதிகத் திருப்தியடைந்தார்.

"ஹசேன், பிராணாவஸ்தையைக் கொடுக்கக்கூடிய உனது படுகாயத் தோடுகூட உனது உயிரையும் லக்ஷபம் செய்யாது, நீ கம்மைச் சேர்ந்த ஓர் இராஜ குமாரியை இங்கு கொண்டுவந்து சேர்த்தாய் அல்லவா? உனது பேருபகாரத்திற்கும் தைரியத்திற்கும் நாம் என்னவேண்டுமானாலும் செய்யத் தயாராய் இருக்கின்றோம். நீ முகம்மதிய மதஸ்தனாய் இருப்பதற்காக சங்கோஜப்படவேண்டாம். நமது சமஸ்தானத்தில் அந்த வேற்றுமையே கிடையாது. நாகூர் தர்க்கா என்ற பெரிய பன்னிவாசல் நமது சமஸ்தானத்தின் சிலவில்தான் கட்டப்பட்டது. ஆயிரம் வேலி சிலம்கூட அதற்கு சர்வமானி வம்விடப்பட்டிருக்கிறது. நமது அரண்மனையை உன் சொந்த மானிகையாகக் கருதி இங்கேயே இரு" என்று மஹாராஜா புனன்றார்.

பிறகு லக்ஷ்மிபாய் அந்தபுரத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான்.

இனி, ஹுசேன் எப்படி சிசிச்சைப் பெற்றவர்தான் என்பதைக் கவனிப்போம்.

மாடமானிகை கூட கோபுரங்கள் நிறைந்த அரண்மனைகளில் தஞ்சாவூர் அரண்மனையும் ஒன்று. இந்த அரண்மனையிலுள்ள வானவாலிப உப்பரிகை ஒன்றில் அகாதையான ஓர் முகம்மதியச் சிறுவன் பட்டுப் பிரதாபரூப் பஞ்சணியின் மீது படுக்கவைக்கப்பட்டிருந்தான். அரண்மனை வைத்தியர்கள் அவனுக்குச் சிகிச்சை செய்து வந்தார்கள். சேடிமாரும் தோழிமாரும் பணிவிடை செய்துவந்தார்கள். இரணத்தின் கொடுமையால் முதலில் சில தினங்கள் வரையில் ஹுசேனுக்கு பிரக்ஞை தவறிப்போய் இருந்தாலும் நான் செல்லச் செல்ல இரணம் குணப்பட்டு வந்தது.

ஓர் நாள் இரவு பதினாந்து காழிகையிருக்கும் இரணம் நன்றாய்க் குணப்பட்டுப் போய்விட்டபடியால் வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ துங்காமல் விழித்துக்கொண்டிருந்தான். சேடி செல்லவும் எப்போதும் கண் விழித்துக்கொண்டே யிருந்து பழக்கமாகப் போய்விட்டபடியால் துங்கவில்லை. ஹுசேனிடத்தில் அந்த சேடிப் பெண்ணுக்கு அதிகப் பிரியம் என்று அவனுக்கு அவன் செய்யும் உபசாரத்திலேயே தெரியவரும்.

"ஐயா, உங்களுக்கு இப்போது உடம்பு நல்லபடியாய்ப் போயிட்டு திலே!" என்று அச்சத்துடன் வினவினான் செல்லம்.

"ஆம், செல்லம். ஏன் கேட்கிறாய்?"

"இனிமேல் நீங்கள் அரண்மனையை விட்டுப் போய்விடுவீர்களே?"

"ஏன்? நான் போய்விட்டால் என்ன?"

"உங்கள் பின்னாலே ராஜாத்தி அம்மா வந்தாங்களை அடிக்களை விட்டுட்டாப் போய்விடுவீர்களே?"

சிறிது கோரம் பதிலில்லை. ஆனால் மிக முக்கியமான ஓர் விஷயத்தைப் பற்றி அவன் சித்தனை செய்வதாகத் தெரிந்தது.

"அந்த அம்மானைக் கொண்டுவந்து விடுவதற்காகத்தானே நான் வந்தேன். அந்தக் காரியம் முடித்துவிட்டது. இனி நான் போய்விடவேண்டியதுதானே?"

"ராஜா சம்மதப்பட்டால்தானே நீங்கள் போகலாம்?"

"அவருக்கு என்ன ஆசைப்பனை இருக்கிறது?"

"ராஜா சம்மதப்பட்டாலும் அந்தம்....."

"யார்? அந்த...?"

"நீங்கள் அரண்மனையை விட்டுப்போக அந்தம்மா சம்மதப்பட மாட்டாங்க"

"என், அப்படி நினைக்கிறாய்?"

"நீங்கள்தான் அந்தம்மா உயிரை மூணுதரம் காப்பாத்திவிட்டீர்களாமே!"

"காது! இல்லை. ஆண்டவர் காப்பாற்றினார்."

"அந்தம்மா மேலே உங்களுக்கு ஆசையில்லியா? சத்தியமா சொல்லுங்கோ."

"ஆ! தகாத வார்த்தை! தகாத வார்த்தை! ஓர் இராஜகுமாரியை நான்.....ஹே! ஓர் ஹிந்த ராஜகுமாரியை ஒர் முஸ்லிம் சிப்பாய்...ஹே!"

"தகாத வார்த்தை ஒன்றும் நான் சொல்லிவிடவில்லையே."

"வேறு என்ன சொல்லினே?"

"அந்தப் பெண் உங்கள் மேல் சித்தையை வைத்துவிட்டால்? அந்தப் பெண் உங்களை விருப்பினால்?"

"செல்லம் உன்மனத்திற்கு நிச்சயமாய்த் தெரியாத பேச்சைப் பற்றி பேச வேண்டாம்."

"என் மனத்திற்கு என் மனசாகிக்கும் நிச்சயமாய்த் தெரிந்த விஷயத்தைப் பற்றித்தான் பேசுகிறேன். அதனால்தான் நான் தைரியமாய்ப் பேசுகிறேன்" என்றான் செல்லம்.

"செல்லம், நீ ரொம்ப நல்ல பெண். உன்னிடம் மட்டும் என்னுடைய இருதயத்திலுள்ள உண்மையைச் சொல்கிறேன். வெளியில் யாரிடமும் சொல்வாதே?" என்று ஒருவிதமாய் வழிக்கு வந்தான் ஹுசேன்.

"பிரமாணமாய் யாரிடமும் சொல்லமாட்டேன்."

"இராஜ குமாரி லக்ஷ்மிபாயின் திரு உருவம் சதா என் இருதயத்தில் இருக்கின்றது. அங்கே அதை நான் வைத்து பூசைசெய்து வருகிறேன்—அந்தப் பெண்ணை மாதிரி என் போன்ற ஏழைக் குடும்பத்தில் மட்டும் பிறந்திருந்தால்—நான் உடனே ஹிந்த மதஸ்தனாகி விடுவேன்."

செல்லம் சற்று நகர்ந்து ஹுசேனுக்குச் சமீபமாய் வந்து உட்கார்ந்தான்.

"இப்பொழுது முடவன் கொப்புத்தேனுக்கு ஆசைப்படுவதுபோல் படுகிறேன். ஆனால் சாப்பிட்டால் அந்தக் கொம்புத் தேனைத்தான் அருந்துவேனே ஒழிய அது கிடைக்காவிட்டால்—பட்டினி கிடந்து சாவேன்."

"கொம்புத்தேன் தானே வழிந்து முடவன் வாயில் வடிந்தால்?"

"அந்த முடவன் மிக மிக அதிர்ஷ்டசாலி ஆவான்."

"அப்படியானால் நீங்கள் அவனைவிட அதிர்ஷ்டசாலி என்று நான் சொல்வேன்!" என்றான் செல்லம். ஹுசேன் அவனை கோக்கினான். ஆனால் செல்லம் தலை குனிந்தகொண்டான். கடைசியாகப் பேசியது செல்லத்தின் ரூல் இல்லை. ஆதலால் ஹுசேன் செல்லத்தை உற்று கோக்கினான். சேடி செல்லம் உண்மையில் சேடி செல்லம் அல்ல.

"லக்ஷ்மி! ஆ!" என்ற சொற்கள் அவன் வாயினின்றும் உண்டாயின.

செல்லத்தைப்போல் மாறுவேட மணித்திருந்த லக்ஷ்மி தனது வேஷத்தைக் கலைத்து சுய உருவத்தில் ஜோதியாய் விளங்கினான்.

"எத்தன் காதல் கற்பகமே!" என்றான் ஹுசேன்.

காதலனும் காதலியும் இன்புற முத்தமிட்டு ஆலிங்கனம் செய்துகொள்வதை யார்தான் தடுக்க முடியும்?

"நான் ஆரம்பத்திலேயிருந்து இங்கே செல்லத்தைப்போல் வந்து உங்கள் அருகிலேயே காலத்தைக் கழித்து வருகிறேன்."

"ஓ! ஹா! ஹா! நீ என் பக்கத்திலேயே இருந்திருப்பதினாலேதான் என் வியாதிகூட சீக்கிரம் குணமாகிவிட்டது!"

"அன்பரே!"

"பெண்மணியே! எத்தன் பொன் மணியே! நமது காதல் முற்றிக் கனி யாகுமா என்ற சந்தேகம் என்னை வதைத்த விடுகிறதே?"

"ஏன் அந்த சந்தேகம்?"

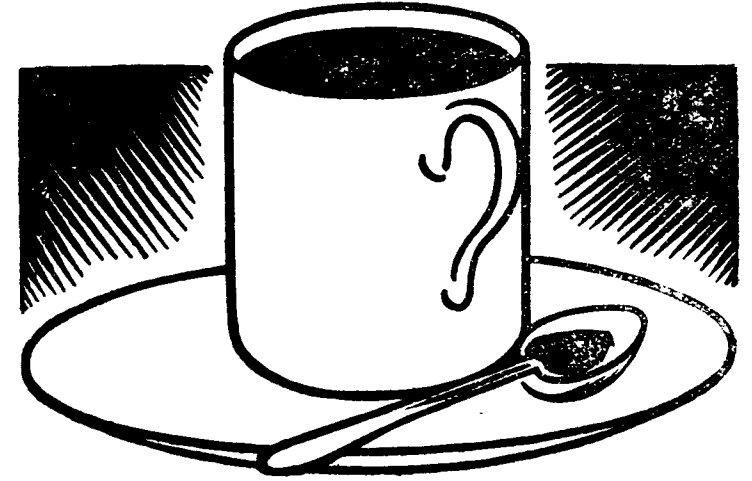
"நான் ஏழை சிப்பாய்; நீ அரசகுமாரி; நான் முஸ்லீம்; நீ மஹாராஷ்டிரா ஹிந்து."

"சத்! சிவாஜி பிறக்கும்போது அரசனாகவா பிறந்தார்?"

"ஓ ஹோ!"

"உங்களுக்கு சுத்த வீரத்தனம் ஒன்றே எனது உன்னத்தைக் கொண்டு கொண்டு விட்டது. மன்னர் முடியும் மாகபிமை ஆகியும் இனி என் உன்னத்தை மாற்ற முடியாது, முடியாது; இது சத்தியம்!" என்று பேசினான் லக்ஷ்மி பாய்.

"ஆனால், ஆனால், நான் முஸ்லீம் ஆயிற்றே. மஹாராஷ்டிராக் குடும்பத்தாரும் டில்லி முஸ்லீம் குடும்பத்தாரும் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பகை மையாயிற்றே!" என்று அவன் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அங்கு யாரோ வரும் அவரவர்கேட்டு லக்ஷ்மிபாய் தனது வேஷத்தைச் சரிப்படுத்திக்கொண்டு சேடி செல்லத்தைப்போல் போய்விட்டான்.

ரசிக உணர்ச்சி உள்ளவர்களுக்கு ஓர் அழகிய படத்தைப் பார்த்ததும் எவ்வளவு சந்தோஷம் உண்டாகிறது! அவர்களுடைய உள்ளத்திலிருந்து என்ன என்ன உணர்ச்சிகளெல்லாம் தோன்றி எழுமினன! சித்திரம்-சங்கீதம்-கவிதை இவையாவும் ஒரு பாவசத்தை அளிக்கின்றன. ஆனால் இக்கலைகளின் இன்பத்தை உலகிற்களிக்கும் திறமை சிலருக்குத்தான் உண்டு. இது போகட்டும், சாமானியமாகக் காணப்படும் சில காரியங்களைக்கூட வெகு ரஸமாகவும், இன்பமாகவும் செய்ய முடியும் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்களோ! இப்படி இன்பம் பயக்கச் செய்வதில் 'உ' தயாரிப்பதும் ஒன்று. இதுவும் ஒரு கலை. இந்தியத் தேயிலையைப் போட்டு தயாரித்த சுக்மான ஒரு கப் 'உ' அதை அருந்துவோருக்குக் கெல்லாம் சந்தோஷத்தையும் சுகந்தையும் அளிக்கின்றது!

உ செய்யும் முறை, நல்ல இந்தியத் தேயிலையை உபயோகியுங்கள். புதிய ஜலத்தைப் பொங்கவிட்டுச் சுத்தமாய் உலர்ந்த மண் பாண்டத்தை வெந்நீரால் அலம்பி, ஒருவருக்கு ஒரு உ ஸ்பூன் வீதம் அதில் தேயிலையைப்போட்டு, பொங்குகிற ஜலத்தை விடுங்கள். ஐந்து நிமிஷம் கழித்து ருசிக் காக பாஸையும் சர்க்கரையும் சேர்த்து அருந்தவேண்டும்.

குதமே குடும்பத்திந்த நடற்ற பாண்டம்-இந்தியத் தேத்தண்ணீர்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

யுவஞ்சு பஞ்சுவிழா—கவியுகாதி 5037, சாவிவாகனம் 1858,
பசவி 1345, கொல்லமாண்டு 1111, ஹிஜரி 1354-55,
இங்கிலிஷ் 1936ஆம் மார்ச்சு—ஏப்ரல்

பஞ்சுவிழா	மார்ச்சு	வாரம்	திதி	நக்ஷத்திரம்	யோகம்	விசேஷங்கள்
1	13	வென்	பஞ் 40-38	விசா 56-30	சித் 60	சூரி
2	14	சனி	சங் 45-13	அனு 60	சித் 60	சென்
3	15	ஞா	சப் 48-18	அனு 2-5	மர 60	சனி
4	16	திங்	அங் 49-43	கே 6-10	சித் 60	சுக்
5	17	செவ்	வவ 49-5	மூல 8-33	அ 8-33	புத
6	18	புதன்	தச 46-23	பூரா 8-53	அமி 60	
7	19	வியா	ககா 41-43	உத் 7-13	சித் 60	
8	20	வென்	து 35-13	திரு 3-40	மர 3-40	
9	21	சனி	தர 27-20	சுத 51-45	அ 51-45	
10	22	ஞா	ச 18-15	பூரா 44-15	சி 44-15	சுக்
11	23	திங்	அம 8-43	உத் 36-30	சித் 60	சுக்
12	24	செவ்	துதி 49-28	ரோ 28-55	சித் 60	சுக்
13	25	புதன்	திரு 40-58	அஸ் 21-58	மர 21-58	சுக்
14	26	வியா	சுத 33-40	பு 16-3	சித் 16-3	சுக்
15	27	வென்	பஞ் 28-0	திரு 11-38	சி 11-38	சுக்
16	28	சனி	சங் 24-0	ரோ 8-58	அ 8-58	சுக்
17	29	ஞா	சப் 22-8	மிரு 8-18	சித் 60	சுக்
18	30	திங்	அங் 22-13	திரு 9-33	அ 9-33	சுக்
19	31	செவ்	வவ 24-5	புன 12-38	சித் 60	சுக்
20	1	புதன்	தச 27-30	பூச 17-10	சித் 60	சுக்
21	2	வியா	ககா 32-0	ஆயி 23-3	சி 23-3	சுக்
22	3	வென்	த 37-18	மக 29-35	அ 29-35	சுக்
23	4	சனி	திரு 43-15	பூரா 33-43	சி 33-43	சுக்
24	5	ஞா	சுத 49-20	உத் 44-3	அமி 60	சுக்
25	6	திங்	0 55-25	அஸ் 51-20	அ 51-20	சுக்
26	7	செவ்	பிர 60	சித் 58-38	சித் 60	சுக்
27	8	புதன்	பிர 1-25	சுவா 60	சித் 60	சுக்
28	9	வியா	துதி 7-0	சுவா 5-40	அ 5-40	சுக்
29	10	வென்	திரு 12-10	விசா 12-5	சித் 60	சுக்
30	11	சனி	சுத 16-33	அனு 17-53	சித் 60	சுக்
31	12	ஞா	பஞ் 19-50	கே 22-38	மர 22-38	சுக்
1	13	சுக்	சங் 21-58	மூல 26-3	சி 26-3	சுக்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
NO. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS

புதிய நாவல்!

வெளிவந்துவிட்டது!

புதிய நாவல்!!

வெளிவந்துவிட்டது!!

நீங்கள் நீண்ட நாளாக எதிர்பார்த்திருந்த

ஸ்ரீமான்-ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் எழுதிய

அரஞர் இலக்ஷ்மணன்

அல்லது

அதியற்புதக் கள்ளன்

என்னும் புதிய நாவல் தயாராய்விட்டது.

இக்காலத்தில் அரஞர் இலக்ஷ்மணன் சாமர்த்தியச் செயல்களும், அதிசயத் திருட்டுகளும், சாங்க என்னினும், தாதை நீர்முழுவதும் சப்பிச் செய்யும் முறைகளைத் தெரிந்தவருமான லோகநாயகன் என்பவர் என்ன ஆரஞர் என் பதைப் போலினாரும், தப்பறிபவர்களும் கண்டு பிடிக்க முடியாமலிருக்க திவ்வாரஞர் இலக்ஷ்மணன் அவன்மையைக் கண்டு பிடிப்பதும், கொண்காரர் களை எதிர்த்து நீரன்னையும் அவனது சகோதரன் அழகப்பனையும் கேட்க வைத்த உண்மை பரிவதும், நெறியிலிருந்தவாதே ஒரு பிரபுவின் வீட்டில் கொன்ற யாழ்ப்பாணம், தான் செய்யும் களவுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாவாத தப்பறிபவர்களைத் திட்டாடவைப்பதும், இலக்ஷ்மணன் கல்லம்மான் மீது காத்தகொண்டு மயங்குவதும், பிரசித்திபெற்ற தப்பறியுஞ் சிவம் ஆனந்த வித்தின் அரிய முயற்சியும், கடைசியில் அரஞர் இலக்ஷ்மணனே கொன்றயாழ்ப் பதை விட்டுத் தப்பறியும் தொழிலில் ஈடுபட்டுப் பிரசித்தி பெறுவதும் படிக்க படிக்க இன்பத்தைப் பலக்கும். சொற்ப பிரதிகளே அச்சிடப்பட்டிருக்க வுண்டன. உடனே ஆர்டருக்கு முத்தங்கள். சுமார் 800 பக்கங்கள் கொண்டன.

இதன் விலை ரூபா 2-0-0.

கிருஷ்ணாஸிங்

அல்லது

தப்பறியும் சிடன்

ஸ்ரீமான்-ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

தப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரநாயகர்களும், உலகில் பல பரிமேசுவர பரிசுதினிலிருந்து தப்புவதற்கான புதிற் றதிகளும், சொல்வான் கேட்க விரும்புவான் என்பதற் கிணங்க சிதம்பரிலேயே உடிய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிமையான அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை ரூபா 14.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தால்பெட்டி No. 167, மதராஸ்.

ஓர் சிறந்த தமிழ்நூல் வெளியீடு நாலடியார் மூலமும்விளிவான உரையும்.

கோம்பூர் வித்வான்-வி. சூரமங்கலி தேர்வை அவர்களைக்கொண்டு இந்த ஆண்டு தேர்வுகளையும், விளிவானையும் பழைய உரைகளையும் தமிழில் புதிதாக எழுதப்பட்ட சிறந்த உரையுடன் ஒப்போது வெளியிடுகின்றது.

இந் நாலடியார் என்னும் நூலானது, எவ்ருகாலும் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்குமுன் கடைச்சங்க காலத்தில், பாண்டியனிடம் வந்திருந்த ஐயன னுனியர் பலரால் தனித்தனி வெண்பாக்களாக இயற்றப்பட்டு பின்னர் அம் காலடியாருள் தொகுக்கப்பட்டுப் பெயரிடப்பட்ட சிறந்த கீதி நூலாகும். உலகத்தில் பல தேசத்தாராலும், பல சமயத்தாராலும் கொண்டாடப்படுகின்றிருக்கோடு ஒப்புமை யுடையது, உலகத்தார் பலருக்கும் பொதுவாகத் தற்போ கீதிகளை எடுத்தாரைக்கக் கூடியது, உலகத்தில் மனிதர்க்குப் பயன் தரத் தக்க நூல்களில் இது சிறந்ததாகும். பதினெண் மேகங்களுக்கு நூல்களும் இது முதன்மை பெற்றதாகும். மனிதர் அடைபடுவண்டிய அறம், பொருள், தீயம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் என்னினையும் அடைதற்கு இந்நூல் வேல வழிகாட்டியாகும். மானவர்களும், மற்றவர்களும் அறிவிக் கடிக்கத் தக்க நூலாகும்.

இதற்குப் பிற்காலத்தில், 'புதுமொழி' என்னும் சிறந்த புலவரொருவர், வல், துயல், அதிகாரம் என்னும் பாருபாடுகளைச் செய்து சிறந்த உரை யோன்றும் இயற்றி யிருக்கின்றார். வேறு சில சிறந்த புலவர்களும் சில உரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இது, அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று கால்களையும், பதினெழு இயல்களையும், காற்பது அதிகாரங்களையும், காண்க. செய்யுட்களையு முடையது.

இந்நூலுக்கு, முன் புதுமொழி முதன்மையானவர் இயற்றப்பட்ட சில உரைகள் இருப்பினும், அவை சிறந்த கல்வி பயிலுடையாரோ படித்தனாத் தக்க பழத்தமிழ் கட்டையில் அமைந்திருப்பதாலும், ஆரம்பக் கல்வி யுடையாரும், அந்நாளில் கல்வி யுடையாரும் தக்க ஆசிரியரிடம் பாடக்கேட்டுத் தெரிந்த கிளர்ச்சக் கூடியவனவா யிருப்பதாலும் அவரும் தாமே படித்தனாத் தக்க விதத்தில் இக்காலத்தக்கேற்ப எனிய தமிழில் தெளிவான உரை யொன்று எழுதி வெளியிட வேண்டுமென்ற பலர் எய்மிடம் கேட்டுக்கொண்டதற் கினால்த, அவர்கள் விரும்பிய விதமாகவே இவ்வுரை எழுதி வெளியிடக் கிபற்றிருக்கிறது. இதில் பதவரையும், கருத்தவரையும், விசேடவரையும் அவர்க்கும் சந்தேக முண்டாகாதபடி பொருள்களை எங்கு விளக்கிக்காட்டி கிசத் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பழைய உரைப் பகுதிகள் மிகத் தேளிவாக விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நூல் அமைப்பிற்கு விரோத வாகவும், முனையுருப்பின் முரணாகவும் பொருள்பட்டுச் சந்தேகங்களை விளை தித்துக்கொண்டிருந்த உரைப்பகுதிகளில் ஐயம் கீழ்க்குமாறு பொருத்தமான பொருள்கள் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புதித உரைகளும் ஆங்காங்கே விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சில செய்யுட்களில் சரியான பொருள் விளக்காமல் மயக்கமடை உண்டாகக் கொண்டிருந்த உரைகள், வேறு நூல் களின் ஆதாரங்களைக்கொண்டு சந்தேகம் நீக்கச் சரியான விதத்தில் அவை

கண்டிருக்கின்றன. வேறு நூல்களில் விளக்காதிருந்த பொருள்கள், இந்நூல் செய்யுளின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனாக இந்நூலுக்கானிற் காட்டப்படாத பற்பல சிறந்த கருத்துக்கள் இவ்வுரையில் தானமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இந்நூல் முதற் செய்யுளுரையில் ஐயனமாதக் கோட்பாடுகள் மிகத் தெளிவாக எடுத்த தெழுதம் கட்டிருக்கின்றன. பல கல்விமான்களும், ஐயனர்களும் எவ்ருடையில் சில கட்டைகளுக்குத் தெரிவித்தவந்த அரிய உரைகளும் இப்புதித வரையில் காட் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வுரைக் குறிப்புக்களும், இவ்விதம் குறிப்புக்க ளும், தொல்காப்பியம், கன்னடம் முதலிய இவ்வுரை நூல் குத்திரங்களில் உதாரணங்களாகவும், சித்தாமணி, செப்பநிதாரம், கவித்தொகை, கீவகேரி, குடாமணி கிசண்டு, பழமொழி, அறநெறிச்சாரம், திருநாற்றத்தாதி முதலிய இவ்வித நூற் செய்யுட்களின் உதாரணங்களாகவும் மிகத் தெளிவாக எடுத்த தக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் இவ்வுரையில் செய்யப்பட்டிருக் குள் திருத்தமான வேலைகள் பல.

இதனாக, எவ்ருயாருக்கு இந்நூலைய தெளிவான உரை வெளியித் திய என்பது இதைப் படித்தப் பார்ப்பவர்க்கு எங்கு விளக்கும். இது உயர்விரோசன் 16-பேஷு அளவில் 51-பாங்களுக்கு மேற்பட்டும் 820 பக்கங் களாகும் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அவ்வுடைய வாங்கிக் கடிக்கத் தக்கது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

கே. இராஜா செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

'காசீகம்' என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்தத்கொண்டு இக்காலத்த கடைபெறப் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் கீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், கீதி னும், உண்மையும், அன்பும் கிடைக்கத் த, மூலம் முடிக்குகளில் தேர்ந்தெட் டிக்க, அநீதியும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடத்த பெருகி ளும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இக்காவல் வரைவை கட்டது. இதில் உண்மை உண்படியே எடுத்ததக் காட்டி இந்தியர் எல் லோரும் ஒன்ற சேர்ந்த அன்புடன் வாழவேண்டுமென்ற அரும் பெரும் கீதிக் கட்டை பலதிறத்த மனிதர்களின் பாவத்தையும் போக்கையும் விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஐாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் வழங்கலும், ஆற்றத்தானின் அருங்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அத்த கங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இடையில் எசமுறையதும், பல அத்தாட்டி கீவாடு எடுத்ததக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை என்னாரும் வாசித்த நற் கணகடைத்த இன்புறவார்களாக. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, செ. 167, மகாபலாசுரம்.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புட்டும் ஓர் அருமைவாய் தப்பறியும் காவல் இதுவே. இந்நிலைகளாகக் கஞ்சப் பாதகனாக கதப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்தியைப் அம்பாலிகை பென்னும் தன் உறவினரின் அவன் ஆந்திக்காக மனம் ஈயிக்கொதி, அவரின் இறந்தவன் போல பாவனும் கம்பும்படிவான குறிசெய்த ஏதனவோ அவனுக்குச் சிகரதான் முறையும் அவனாக எதலிக்கப்பட்டவனாக மனோகரன் என்பவன் மேல் குற்றஞ்செய்தி, குற்றஞ் செய்தவரின் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை செய்களைக் கண்டுபிடித்தும், ரகசியம் காத்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரராகி கிங்கனும், ஆபத்தான அணுவளவும் மதிக்காது கோழுகமாக எதிர்த்த வெற்றிமாரி குடுபவனுமாயிற்றுப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தவின் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கதப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே கிழ்வுதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையைக் கருதப்பட்ட மனோகரன் கடைசியில் அவரின் மனம் செய்துகொண்டு இன்புற்ற வாழ்வதும், கதப்பண்ணன் தாக்கிச் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் தப்பறியும் ஆனந்த சிங் வெற்றிமாரி குடி தான் அமிர்தம்மாள் என்னும் கண்ணிகையை மனம் செய்துக்கொண்டு மேலும் பிரயாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க கிணை அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விளை அனா 12:

இதர ஆக்ட் புல்தகங்கள்

இந்தியன் பின்	கு. அ.	பஞ்சாயத்துச் சட்டம்	கு. அ.
கோட் சட்டம்	8 0	இந்ததேச சாட்சி ஆக்ட்	1 6
வீதியின் வர	8 0	தேவஸ்தான சட்டம்	1 8
வீதில் வர	8 0	எக்டேட் லாண்டு ஆக்ட்	1 4
அது விவகார சிந்தாமணி	2 8	கடாம்பு ஆக்ட்	0 12
அது பெரிய வித்த வர	2 0	ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆக்ட்	0 12
முகம்மதியன் வர	2 0	டிஸ்கவரி சட்டம்	0 12
கிராம முன்சிப் சட்டம்	1 8	கால கிரணயச் சட்டம்	0 9
வரம்பரை கிராம உத்தி		கிவ ஆகிரியிப்பு அன்குரோசர்	
யோகந்தர்கள் சட்டம்	1 0	மென்ட் சட்டம்	0 6
இங்கம் டாக்ஸ் சட்டம்	1 0	கிராமச் சுகாதாரம்	0 2
லாகம்போர்ட் ஆக்ட்	2 0		

ஜனக நந்தனி

இன்பம் கிறைந்த சீதி பொக்கிஷம். அறிவை வளர்க்கும் அரும் புதைபல் இதுவே. எண்கிடைமல் எழுதப்பட்டதால் பாவனும் வாசிக்கத்தக்கது. விளை ரூபா 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், மதராஸ்.

மதிமோச விளக்கம்.

(ஓர் ஓரஜகோபால பூபதி அவர்கள் குயற்றியது)

ஆன்ரோர் மதிக்கும் நான்காம் பதிப்பு.

223-பக்கங்கள் கொண்டது. 16-விநோதமான சித்திரப்படங்கள் மேலிடப்பட்டது. உயர்த்த நீக்கு கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

தருமனே தனதுதொண்டி வளர்த்தவந்த மகா புண்ணிய பூதனாகிய மாதாண்டத்தில், விவசாயத் தொட்கியதிலிருந்து, மனிதர், காவல் காப்பட்டு, மன மாதாபுதிர் தருமத்தில் செலுத்தும் சிந்தனை யிடுதி யும் அந்நிதத்தில் செலுத்தி வருவதால் அறமெறி குறைந்த மதமெறி வளர்த்து வருகின்றது. அந்நிதேய வருவதும், குதம், பஞ்சமா பாதகனும் அந்நிதக்ஞ்சா செஞ்சமும் படைத்த மனிதரோ கான்தோறும், காகுகன் தோறும், ஊர் தோறும், கிணெந்தோறும் மனிதர், கிபோதம் கிபோதமான படுமோசம், கதிமோசம், சிதிமோசம்களையும், குது வருகின்றனகளையும் செய்து வருகின்றனர். காலம் செல்லச் செல்ல இந்நிதகுமன் கண்டும், கேட்டுகிபாத எண்ணிறந்த மோசகாசச் செய்க்கள் எங்கும், எங்கும் தூதனும் தூதனாகத் தோன்றி அநியற்பத்ததுடன் வளர்த்துகொண்டே வருகின்றன; அகந்தைச் செய்யும் மனிதர்களும் உற்பாத பிண்டங்களாய் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்து கிழங்குவோராய் அப்புதமாக உற்பவித்து மனையை விழுங்கிய மகாதேவன் உயர்ந்த நிறத்த ஜெனஜாபம்புரட்டாராயும், அண்டப்பூரட்டாராக், திவ்ய புருஷராயும் பாசி வருகின்றனர். இவர்களுடைய மகாமோசச் செய்க்கள் கும் குதுவாதரிபாத உலகத்தார் அடையும் கஷ்ட கஷ்டங்களுக்களையே தீர்க்கும். கிபாபாததொழில் முழுவதிலும் மோசம்; கிவசாயத்திலும் மோசம்; உத்தியோகத் துறையிலும் ஒப்பியலா மோசம்; கித்தையிலும் மோசம்; கிணெக்கையிலும் மோசம்; கைத்தயத்திலும் மோசம்; மார்திரிகத்திலும் மோசம்; சோதிடத்திலும் மோசம்; சோற்றுக்கடையிலும் மோசம்; கப்பலி னும் மோசம்; கெயிலிலும் மோசம்; கிஞ்சகையிலும் மோசம்; தேசச் சேனையிலும் மோசம்; கோவிலிலும் மோசம்; குளத்திலும், கீட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; காட்டிலும் மோசம்; ககரத்திலும் மோசம். இப்படியே மனிதர் தலை கீட்டு கிடங்கெல்லாம் மோசமயமகானே கிழிர் கின்றன. உலக முழுவதும் இவ்வாதே மோசம் கிறைந்ததா கிருப்பதனாலே, கஞ்சகமற்ற மனிதர் தன்பத்திற்குள்ளாகிச் சதா சர்வகாலமும் கஞ்சகமற்ற கின்றனர்; இத்தகைய மோசகாச கிலையினின்றும் தப்புதற்கு கார்த்தகன் காணா கின்றாய்த் தவிக்கின்றனர். ஆகவே, இத்தப் படுமோசப் பெரும் பாதகந் தில் மனிதர் கிழ்த்த மயக்கமால் தப்பித்துய்தத் கெதுவாரிருக்கும்படி, உலகத்தில் உலகும் எண்ணிறந்த மோசச் செய்க்கெல்லாம், இப்புத்தகத் தில் கிணெ விளக்கமாக எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன.

இது இவ்வளவு பவன் கிரைந்தா கிருப்பதனாலேயே இதன் முக்த கதிப்புக்களும் வெகு சேகிரம் செவ்வாகி இப்போது இக் கான்காம் மதிக்க கிணெவந்திருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலும் பெரும்பாகமான கார்பிகன் செவ்வாகிவிட்டன; சொற்பச் கார்பிகனே இருக்கின்றன.

இதன் விளை ரூபா 1—0—0.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விளை அனா 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி. கே. 167, மதராஸ்.

அவர்கள் இயற்றிய தமிழ் நாடகங்கள் முதலியன:—

கு. அ.	கு. அ.	கு. அ.	கு. அ.		
அமலாதித்யன்	1 8	சாரங்கதாஸ்	0 12	சர்ஜன் ஜெனரல்	0 8
பிராம்மணனும்-		காடகத் தமிழ்	0 12	விதித்த மருத்த,	
ஞத்திரனும்	1 8	பொன் விலங்குகள்	0 10	விச்சவின் மனைவி	0 8
சிம்ஹநாதன்	1 4	கோக்கத்தின் குறி		தொத்தொண்டர்	0 8
மனேஷான்	1 4	ப்பு & இரண்டு		ரஜபுத்திர வீரன்	0 8
வாணீபுரவணிகள்	1 0	ஆத்மாக்கள்	0 10	சற்குல தெய்வம்	0 8
மகபதி	1 0	வேதா ஊலகம்	0 10	தேவஞ்சரி	0 8
விரும்பியவிதமே	1 0	மார்க்கண்டேயர்	0 10	சந்திரஹரி	0 8
புத்த அவதாரம்	1 0	விக்கிரமோர்வசி	0 10	சபாபதி 1-ம் பாகம்	0 8
ஹரிச்சந்திரன்	1 0	காவ்வரிஷி	0 10	பொங்கல் பண்டி	
இரண்டு கண்பர்கள்	1 0	யயாதி	0 10	கை-சபாபதி	
விஜயாங்கம்	1 0	முற்பகற் செய்யின்		2-ம் பாகம்	0 8
சத்ருஹித்	1 0	பிற்பகல் விளையும்	0 10	தூர் ஒத்திகை-சபா	
உண்மையான		கண்டு பிடித்தல்		பதி 3-ம் பாகம்	0 8
சகோதரன்	1 0	கோனேரி அரசு		மனைவியால் மீன்	
காடகமேடை நினை		குமாரன்	0 10	டவன்	0 8
ஆகன் 1-ம் பாகம்	1 0	சந்தைவிற் கூட்		சஹதேவன் சூழ்ச்சி	0 8
கை 2-ம் பாகம்	1 0	டம்		கொடையாளி கர்	
சத்ருவளி	1 0	பேயல்ல பெண்		ணன்	0 8
சீலாவதி-சுலோ		மணியே	0 10	இடை ச்சுவர் இரு	
சுனை	1 0	ஊர்வசியின் சாபம்	0 10	புறமும் & என்ன	
கன்வர் தலைவன்	0 14	சகுந்தலை	0 10	கோர்த்திடினும்	0 8
காதலர் கண்கள்	0 14	காப்பன் கன்னத்		விபரீதமான முடிவு	
சந்தரி அல்லது		தனம்	0 10	& கத்தான் பேட்	
மெய்க்காதல்	0 12	மாணவிகாக்கினி		டை சப் அகில்	
புஷ்பவல்லி	0 12	மித்ரம்	0 10	டென்ட் மாஜின்	
வள்ளி மணம்	0 12	உத்தம பத்தினி	0 10	டிபோட்	0 8
தாசிப்பெண்	0 12	குறமகள் & வைகு		சபாபதி 4-ம் பாகம்	
சபத்திரா-		ண்ட வைத்தியர்	0 10	-ஆங்கிலமும் தமிழ்	
அர்ஜுன	0 1	சகி-சுலோசன	0 10	மும்	0 4

தினில் நவீன காகிரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓரணுகும் அனாதை', 'விதயின் வலி' என்னும் பல உயரிய சீர்திகள் செல்வாக்கின் மூலம் வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் பெற ஆதிவற்புத விஷயங்கள் அடங்கிவிருக்கின்றன.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சென்னை.

இரண்டாம் பதிப்பு.

A black and white illustration of Lord Venkateswara seated on a throne, surrounded by attendants and a large umbrella. The central figure is Lord Venkateswara, seated on a throne, wearing a tall crown and multiple necklaces. He is flanked by several attendants, including a woman on the left and a man on the right, both wearing traditional attire. A large, ornate umbrella is held over the group. The entire scene is set against a plain background.

இதன் விளை ரூப 4.

(சுப்தகாண்டங்கள் அடங்கியது.)

(நான்காம் பதிப்பு). இதன் விலை ரூபா 2.

[illegible]

தன ததேபா ஐனா ஆய்வு, தபாலப்படி. ௯, 106, மதமாணி

தாசீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சத்தமான 18 காரட் கோண்ட
ரோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்
கழுத்துச் சங்கிலி

இவருடைய உத்தரவாதமுள்ளது. இது சத்த
மான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இயிடேஷன்
காரம், வெப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிகப்
பெற்றது. படத்திற் ண்டபடி மிகவும் வேலைப்பா
டுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைச்
சுத்தாக்கியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவே
நிஜத்தும். யாவரும் எந்தேயத்தினரும் உபயோகித்
தலாம். இதன் விலை ரூபா 1—8—0

இது சமயத்தில் இரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஐர்ப்
கோல்ட்தால் தபால் செலவு ஒன்று.

ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைகெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” லீவர் கைகெடியாரம்
அவர்களுக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். ரிவிண்டர் கை
அவர்களைப்போல் கொஞ்ச காலத்துக்குள் சிந்து
கொண்டால். கெடி. ர. கைச்சங்கிலி இனமாகச்
செய்தது அனுப்பும். இனம் சங்கிலியுடன்
கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. டைக கொஞ்சம்
உடனே எழுதங்கள்.

கயீரியர் டாட்டசு கம்பென், கெடியா சிபாரிசு, மதராஸ்.

மீ மஹா விராடபர்வ வசனம்

சமத இவகாசங்களில் நெத்ததும், அறம் பொருள், தின்பம், வீடு
தாள் உறவிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்தகாப்பதிலும் ஐந்தாம்
நெதம் என்று நெப்பிக்கப் படுவதுமாதிரி மீ பாரதம் விராடபர்வ
தம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்த விட்டது. சாமானா செய்ததில் கடை,
முத்தப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சந்தப்பதிப்பு; விந்நிரக்
கடங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்கள் எல்
லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே காணப்படும்.
உடனே முத்தங்கள். உறவினா கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1—4—0

ஆனந்தபோதினி சந்தாநார்களுக்கு விலை அது 12.

உண்கடபெதினி அபிம். தகவல்கெடி செ. 187. மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த செந்
னாத்தைக் காட்டி
வாம் தேகபலத்
தைத் தரும் ஓளட
கம் வேறென்று
மில்லை.

வினம்பரம்.

இதைக் கண்ணாறு
கனவாங்களை!

இந்த லேபி லே
தார்கள் சாநாண்
மானவையல்ல. அநா
மான பலத்தைத் தரத்
உடிய சக்தி அவை
துள்ளவை. உறவினா
இவற்றை கம்பி வாந்
கிச் சாப்பிட்டால் ஒடு
தடவையிலேயே இவந்
தின் விசேட துணை
கெடு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூங்களால் நீவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிக்களாவன:

தரகாவத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்கு
தம் அங்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், குளிரோகம், குளிரோ
கம், பித்தபாண்டு, கைகால் முடக்கு, ஒலிவாய்வு, பச்சு வப்பம், கொஞ்ச கொண்
டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, நாதுநீ-சும், தேச
யினர்ச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், கித்திரையிலாமை, தலை சுழற்றல்
இதற்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முந்
தீயவைகள் ஆசனியப்படத்தக்க விதமாய் சீக்கிரமும், பவங்கரமான மேகச் சம்
வந்த வியாதிகளைப் பத்தே லேகியப் போக்கு சந்த கரம்புகளுக்கும் முந்
தீகற்றி அபரிமதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில்
இதற்கு மிகுந்த இலேகிய பப்பம் வெறெங்குமிடிலு எந்த காரம் உறுதியாக
சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேசத்தைப் புகழியாத்தித் தேசக்கடிபு
தக்கன் வெகுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும்
வந்ததைத் தரகாவாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூங்களே முதல்
வையானவை யென்பதை காம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இந்த
இந்த லேகிய செந்தூங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் விவர
நிக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-காள்
எது வாங்கி புண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தவிர யாக்கல்
நிழைத்தவம் பொருத்திய லேகிய செந்தூங்களை எவ்வளவு நெப்பித்தாக்
புரியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை கோய் உன்னவரே தாம்
சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். கோய் உன்
னவர்களைவிட கோய் இவ்வாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-காள் இந்த லேகிய
செந்தூங்களை யாதம் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு எல்ல பணம் ஏற்
படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்த கண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்
பிட்டு 10-காளுக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கண
பாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாப்ச் செய்யப்படும். தவிர மேற்காட்டிய
காள் உடையோர் 48-காட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுது
சீக்கிரமும், அப்படி சீக்கிர குணம் ஏற்படாவிடில் காக்கள் அதற்கு உத்தி
யாதிகளாவோம். யாக்கல் இவ்வளவு அருமைமான லேகிய செந்தூங்களை
சாப்பிடுவோர் சொந்தையுடன் கட்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக
விநியமிட்டோம். இவ்வருமை வாய்த்த லேகிய செந்தூங்களுக்குப் போக்
கிடம், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான போக்கிரதா
சத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் எமது லேகிய செந்தூங்க்கள்
காம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஐயாபாதி
யிருக்கக் காதுக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேநா
ளிலேயே பாருங்கள்; எமது உண்மை விளங்கும்.

காத்திரக்க தோஷத்தினாலாவது, தாப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமான
காலியினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் கோயினாலாவது, மற்றெதக்காரண
த்தினாலாவது பலமிழத்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக 100 லேகிய செந்தூ
ங்களைப் புரிப்பார்களானால் இவை தேசாரோகங்கள், கவிமை, அபுர முதலிய
இவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்த அவர்களைச் சந்தேஷிக்கச் செய்யமென்பதில்
சுமையிலும், வெளிப்புறக் கணவாக்கல் இந்த லேகிய செந்தூங்க்களின் முந்
தீயவைகளை வதைது ஒரே ஒருநாள் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள்
இலேகியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூங்களுக்குப் பத்தியில் கிடையாது. எதற்காக
இவ்வளவு சீக்கிரமின்றிச் சாப்பிடலாம், எழுந்த சாப்பிடும்போது மிக அதிக

மாக எடுக்கும் ஆதனால் பச்சுப்பயிற்றுக் குழம்பு, கறி மாக்கண்ட, குழம்பு,
நுண்ணெய் அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செல்
லாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புரிக்கும்போதெல்லாம் பசு
காரதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தவிர, பால், கொய் முதலியவைகள் எவ்வ
ளவிலுந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்த்த லேகிய செந்தூங்க்களை மட்டும் ஒருவர் கருவித்த
கண்ணில்கையாக 48-காள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேசத்தில் வந்த
காறு, மேகமெல்லாம் குரியினைக்கண்ட பனிபோல் சீக்கிர அவர் தேசமானது
வந்துதல் புதிய சத்தம் பரவித் தன் வாழ்க்கைப் பரியாதம் இளைக்காமலிருக்
கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்காதி இருவரும் எகலத்தில் ஒற்றை
காய்ச் சாப்பிட்டுவந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்ததே
யோடு தோன்றவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அநு
கரியம். இவ்வியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் காடுகளுக்கு 24-காள் சாப்
பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூங்கும் விவர ரூ. 1-12-0. போண்டேஜ் அனா 8.
ஒரே தடவை 48-காள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போண்டேஜ் உட்பட ரூ. 4.

பிஞ்சு, கிங்கப்பூர், செட்டால் முதலிய அயல்காடுகளுக்கு 24-காள்
சாப்பிடக்கூடிய மருத்து விவர ரூபா 1-12-0. தபாந்தவி ரூபா 1-4-0.

48 காள் மருத்து வாங்குவோர்க்கு போண்டேஜ் உட்பட ரூபா 5-8-0.
கிங்கப்பூர், பிஞ்சு, மலாக்கா முதலிய வெளி்காடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இரும்
பாறும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருத்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விவாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு. மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(சிறீஸ்டர் டிரோட் மார்ச்)

உட்குடனே விஷம் பறக்கும்!

அழகுடன் சிரிப்பாக!!

இதில் குணமில்லையென்ற சீர்தியான்களுக்கு 100-பாய் இலம்.

அனுப்பப்படும். விவர—இரண்டாவது மருத்தம் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு
ரூ. 5. தபாந்தவி அனா 5. டிபன் 1-க்கு விவர ரூபா 5.

எகலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்குவோர்க்குத் தபாந்தவி இலம்.

விவாசர்களுக்கு 100-கூ 25 கலிஷன் கொடுக்கப்படும்.

காண்டகலி கெம்மெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேனதிரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இந்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய ரொஷ்டு-
களை வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார்
செய்யப்பட்டது. இச்சதைலத்தில் ஸ்ரீராமன் செய்வதினால் தலைவலி, ஒழை
தலைவலி, மண்டையடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்ணில் நீர்
டிதல், சாஸைவரம், காதுகோய், கைபாரம், அதிக வெய்யிலினால் உண்

டாகும் ரொஷ்டுக்கள், சரீரதாபம், மூளை
கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படுக-
விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து
வரும் இரன் காலங்களினால் கரைத்தலை
கருத்தலிடும். மூளையைச் குளிர்ப்பண்ணை
அறிவையும் திடச் செய்ததையும் உச்சாத
தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுவிசேஷம்.
சாராய சந்த முதலிய ஆம்சிய வாரிசை
இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சி-
லை மெழுகு புல் முதலிய இத்திவாரிசை
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இரண்டு
தலையில் தடவி வரிவருவதினால் மயிர் கரு
புப்பட்டபோல் பண்பண்பாகக் கருத்த
ஆலம்விழுதபோல் தீண்டு வளரும். இன்

னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக சந்தியையும், முகவசிகாரத்தை
யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்த
வர்களும் படுக்கும்போது செறித தைலத்தை உண்களை உண்களாகக்கூட
தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆடுக்கி
சாய் இருக்கும். 5 பைம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்

கூந்தல் வளரும் துளி

இதை என்னென்னவாய் அல்லது தேவ-
யென்னெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிர்
குப் பூசுவதால் உத்தமமான துளம் விரு
த்போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் மே-
சோது; கண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிர்
வழுக்கவழிமுந்த இடத்திலும் மயிர் முளைக்கு-
புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 12. தபாற்கல் வேத.

கண்ணோய் மருந்து

இது கண்ணோய், கண்ணுத்தல், உச்சல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்தி-
யினா கட்டல், சதை வளர்த்திருத்தல், கண் நெய்ப்பு, எரிச்-
சல், கண் துமை பருவம் இவைகளில் வலி, கண் புடைச்சல்
இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணுக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த
பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் செந்த
ஒளவுதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட
வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு ரூபா 5. தபாற்கல் வேத.

மேகம் ராஜ சஞ்சீவி எண்ணெய்.

இந்த எண்ணெயை ஒருமுறை மூன்று நாள் சாப்பிட்ட மாத்திரத்தினே
யே, கிரத்தி, மேக தாமரை, மேக கைமச்சக்கன், மேக இரணம்,
மேகப் புண், கால் கைகளிலே சேரும் மேக துர்நீர், மேக வெடிப்பு
எல்லாவகையான வெள்ளை, மூத்திர கருவியிலே தோன்றும்
பலவித வியாதிகள் தீரும். அநேக காலமாக இருக்கும் வியாதி
களுக்கு ஒருமுறை சாப்பிட்டு, 15-நாள் பொறுத்து, மற்றொரு
முறை சாப்பிடவேண்டும். 3-நாள் எண்ணெய், புட்டி 1-க்கு
ரூபா 1—8—0; மருத்துக்கு ஆர்ட் செய்யும்போது வியாதிநிவ்
பூரண சிவவரத்தை தெரியப்படுத்தவும்.

கல் துரி மாத்திரை

குழந்தைகள் முதல் சிறுவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்
காரும் களை, துருமல், சரம், தலைப்பாரம், கெஞ்சில் கொருகொருப்பு, லை
தோஷம் முதலியவைகள் தீரும். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு ரூபா 12.

காப்கியூர் என்னும் கைய அரி.

கப்துருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், கயம், களி
துருமல், கக்குவாய் துருமல், பெருத்த துருமல், தொண்டை
கோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான
சுமை துருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு,
துருமலினால் துக்கம் பிடியாமையே, குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச்
சாப்பிடுகிறதினாலும் பணியில் களைவதினாலும் உண்டாகும்
சாதாரண துருமல் முதலான வியாதிகளை நாஸ்தினத்தில்
இது கண்டித்துக் கோழையையே வெளியில் தள்ளி என்னும் அக்
கண்டிகொண்டிருத்தவரை தங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, கால மால இரண்டு
நாள்களிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத்
தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு,
ததுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிகால்வாதம்,
சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்
டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள்,
புரையோடுபிற புண்கள், திமிர் வாய்வு, கைகால்
விரல்களில் மேகநீர் தங்கிய கோய்கள், கிரத்தி
முதலிய கிரத்திப் புண்கள், துடைவாயைப் படை
கள், கக்கனாரோய், சகல மூலங்கள் முதலிக
ரோகங்கள், கொடுப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும்.
இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கித்
செய்க்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத்
திற்கு வந்தது. கடின பத்தியம்ன்றி, பால், கெங்,
கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்

சுதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி
கள் கண்டித்துச் சுப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.
இதன் விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கல் வேத.

ஹைட்லி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேசமேஸ்வரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரோசு திடமற்ற மாத்திரைகளைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஓயம் சாப்பிடவும். இவ்விதம் சாப்பிட்டால் சுகபேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிவித்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அனு 6.

பூகலிப்டஸ் ஆயில்.

(சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்த்த ஒரு அனுபோச வைத்தியரைச் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேவியாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜுத்துக்களின் கடி, கத்தி வகைகளு, வெட்டுக் காயங்கள், காய்ப்புச்சுளுக்கள், தீப் புண்கள், வெங்கீர்ப்பு வெந்த புண்கள், பிளவகை, புரைபோன இரண்டுகள், நுகுமல், கக்குலாப் நுகுமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்க்கால் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒத்தைத் தலைவலி, கண் கரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய கோசுக்குக் கைகண்ட ஓசைதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அனு 4.

1 „ 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வரும் கருக்குந் தைலம் உண்மையில் வரண்மா கைகடி பசுமை கிறமாகவும் சாம்பல் வரண்மா கையும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. மேலுதலமோ கைதேர்த்த டயிருக்குப் பூசிய 3-மிலி ஷத்திற்குள்ளாக கைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை கிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு காணும். மேலே கூறியுள்ள விவர குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு முகவட்சணமுட வசிகரமு முண்டாகிறபடி நரல் வயோகிற்கும் வாய்ப்பரைப்போல் தோற் பப்படுவார்களே இதை உபயோகிக்கும் விதம் கார்டிலோடு பதரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

(இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.)

மேக உஷணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கோசு முதலில் அகனி அதிகரிப்பதனால் ஏற்படும் கள்ளநோய். கீரடைப்பு, சதை கடைப்பு, புகைதீரம், அகையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலகம் ஏற்படுகிறது. கீரடைப்பும், குத்தலும், கரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி சுக கைதேர்த்த கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருத்து இது. பற்றின கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருத்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கலி வேது.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்கிரி தெரு, மதராஸ்.

காண்பிந்து

காதில் சிழ் வடிதல், காத குத்தல், காத கோசு திருத்தல், காதில் கைமச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருத்தில் 2-துணி கால மாலிகளில் காதில் விட்டுவா, காதிலுள்ள கோசுகளெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அனு 4.

வி. பி. தபாற்கலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மார்ன்

சரித்திரம் இங்குள்ள இடங்களைய துடையிற் றிருக்கு, அக்கு, இரெப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் பட்டிந்த இரவில் ஓயாத கைமச்சலுத் தந்து சித்தி கையைப் பண்படுத்திச் சரித்திரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரோ தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மார்ன் என்னும் கைதேர்த்த உபயோகித்த னத்திரத்தில் குரியனைக்கண்ட பனிபோல் சீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அனு 4. தபாற்கலி வேது.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேன்கிரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளை நேர்த்து வாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சகான் அனுபவத்தி லேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொள்ளும்.

இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், சையனை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்சுள், குல் லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளை மெத்தை கன் லைக் கவரும்படி செய்யலாம்; கவற்றில் கனி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது.

ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு கோங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலாக பூவினை சித்திர வேலைகள் செய்வ தற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். எந்தே சிம்ஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறை கையையும் இதனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலை களைப் பகட்டாகவும் சேர்த்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து ழுடிக்கலாம்.

அகேச பன்னிக்கடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப் பாடுகளைச் சுப்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்த சில பலனை அடைத்திருக்கிறோம்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புத்தகம், இம் மெஷினுடைய உபயோகத்தில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-8-0-தான்.

தனடைச்சுமி கம்பெனி, செ. 44, நம்புலாய் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

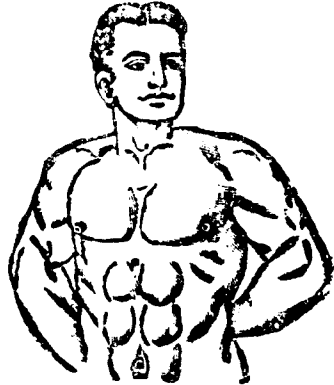
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர வகை பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்வீல் சொத்தை, சது வளர்ந்திருக்கல், வாய் ரணம், வாய்காற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் கண்ணுத் துவக்கும்படி செய் யும். வாயில் சதா சும சும வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகித்தால் பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 2, 8-டப்பிகள் ரூபா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக்கு முன்னதாக அரை பில்லையும், மாதம் அரைக்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வற்றிப்போய் விடுவது உறுதியாகும். 8-பில்லைகள் விலை ரூபா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

வித்திராசே! இந்த அபூவ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான மருந்துகள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதிவிடுவது வேறு சந்தர்ப்பமானதல்லவது தீவிரத்துப்போய் மிகுந்த நோயைப் புஷ்டியாக்கி பலவிருத்தி தருவதில் இது சிகரந்த மருந்தாகும். ஆங்கிலேய மருந்துப் படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமை வாய் மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாக இருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வாரத்தில் ஆச்சரியமான சுகந்தையடைவார்கள். இரண்டு உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிடுகிறோம்.

இது, கரைந்த மயிராக் கறுப்பாக்கும், உயிர்வாழ்வு தருவது, புழு வெட்டிவிடுவது, வலி உதிர்வதைத் தடுத்தும்; இரண்டு வீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிசும், கைகால் காத்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசிகரத்தை உண்டாக்கும். தேச அசதியை யோட்டும். தீரண சக்தியையும், கல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், கரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேசத்தில் கல்ல இரத்தத்தைச் சரப்பிக்கும். காயோசுத்தை அனைத்திலும் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களால் வண்டாகும் தீராகக் கொண்டு வந்திருக்கும். சந்த தாதுக்களுக்கும் கல்ல பலத்தைத் தரும். மூலக்குழி மூலகாயம் மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை கல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இரண்டில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேச நிலத்தைப் பழையபடி படைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவர் 40-நாள் மருத்தை உட்கொள்ளும் பகையில் அவனுடைய தேசம் கஷ்டமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருத்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருத்து விலை ரூபா 1-12-0.

கண்டிசுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்

புத்திர சந்தான எண்ணை

குணமடை சொன்னாலும் சொல்ல வாரும், அப்பனை பெண்மலையாகு மல்லி ஏன்மலையப் போவதென்ற கேட்பா யாகில் இயம்புவோம் கருக்குழியில் சோரி சேர்த்தால் வளம்பிடுத்தால் புழுதரித்தால் உதிர்வதென்பதால் ஒங்கா பிரணவத்தில் வாயு சேர்த்தால் நான்மதத்த விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தலையாட்டிப் பேய்ப்பணியால் தரியாதென்னே.

கந்திரசனின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அகம்போது வித்தைப் புசித்த விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோரி பற்றி திரத்தங்கட்டி மிகுப்பதாலும், கருக்குழி மதந்துக் கொழுத்திருக்கிறது. ஏதானும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி மிகுப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச அளவு உபயோகத்தில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சரக் கிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் புழு குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மதுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுகூல வாய் எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து நிலி ரித்த உடைத்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெய்க் கிவர்த்தியைத் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருத்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் சிகரந்தது. இதில் கருச்சு, அகிள், முதலிய வாகிரி வந்துகள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், வாய்மற்ற போக துளர்ச்சி வளம் இழந்த பலத்தை இம்மருத்து ஆச்சரியப் படத்தக்க விதமாய் உண்டாக்கி ஒரு விதமான சது உறுப்பையும் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, மூத்து, அயம், காந்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு சிகரான பல முலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதே காரணம் செய்யாகக்கனால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் தானே தெரியும். 20-மாதத்திரைகொண்ட சோ 1-க்கு விலை ரூபா 2.

கண்டிசுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

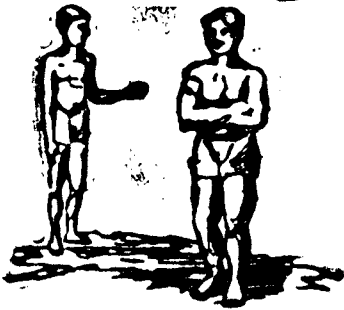
சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பதவிஷ்டை (குது) மொழமாக வெளிப்படாமல் வீலத்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே மிருதம், வயிற்றுவலி, ஜூரம், மார்பு கோய், மயக்கம், கழுத்திடு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி நெரீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மார்பு பபடவென்ற அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் முச்ச வாங்குதல், மர்மந்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் குது சம்பந்தமான எல்லா விபாதினையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருதியை உண்டாக்கும்.

ஒரு டப்பி மாத்திரை விஷ ரூப 1.

(காட்ஸீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

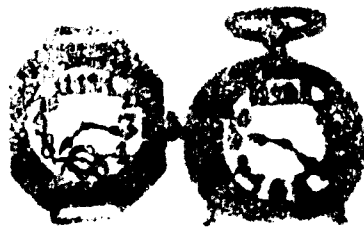
இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. நலி. இரும்புவினால் உண்டாகும் இளைப்பாறுதல் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் கோசத்தை குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஓர் வொரு பாகத்திற்கும் பலத்தைச் சேர்த்துக் கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விஷ ரூ. 1-8-0.

கருவைத் தடுக்கும் ஓளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத்தடுக்கும் ஓளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செங்குமட்டு அநேக பண்டித மேதாவிகளால் பரிசோதிக்கப்பட்டு சந்தாபி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் மேலு தேசத்தில் உருக்கு மிகுவி குழந்தைகளைப் பெற்ற குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பதவினைக் கட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் வொந்து நலினை படைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எவ்வளவு ஓளவுதம் தருகிற கப்பட்டு விற்பனை செய்த வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஓளவுதம் துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விஷ ரூப 2-0-0.

டேபில் டைம்பீஸ் இனாம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்கு கோவர்களுக்கு மேஜையின்பேரில் கைக்கெடிய ஒரு அழகான டேபில் டைம்பீஸ் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். ஓர் துறைகள். விஷ ரூ. 8-4-0. தபால் கவி பிரத்தியேகம்.

சுருதுமிதி டிபோ, செ. 1/8, வெங்கடேச தேவந்திரி தெரு, உதாரம்

புதிய கொக்கோக வசனம்

(உண்மையான இன்பதால் இதவே)

இதைப்போன்ற பலவித புத்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவற்றில் விஷயங்கள் மனதில் பதிபுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறுவன் பெண் இருபாலரும் தெரிந்த சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவாக டைபில், சுருக்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது திரும்பிப்பதிவு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புத்தகம் விஷ ரூப 1-0-0. வி. பி. தேவ.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் துல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம்	2 0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம்	... 1 0
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	2 0	மதனாதி ரஹஸ்யம்	... 2 0
மனவாழ்க்கையின் மர்மங்கள்	2 4	ரதிமதனசிரும்காரகரகம்	1 0
மாதர் சீதி	... 1 0	மாயாஜால விசேஷம்	... 1 0
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம்	... 0 8	மனோவசிய சாஸ்திரம்	... 1 8
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம்	... 8 0	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம்	... 1 8
முத்தத்தின் மர்மம்	... 1 8		

விஷ ரூ. 1-0-0. வி. பி. தேவ.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இத்தத் திவ்ய ஓளவுதம், மிகு கரம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து நெருத்தப் போனவர்களுக்கும், வேதனை விபாதினால் தாக்கப்பட்டவர்களுக்கும், போனவர்களுக்கும், நலிவிருத்தி காட்டக்கொண்டு அருளுகின்ற சாப்பிட்டு குணமாகாதவர்களுக்கு இது ஒரு அகிதமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறலாம். இம்மருத்தை உட்கொண்டால் மன ஜலம் தாராளமாய் சுறுசுறு படுவதன்மையால் போகி ஜீரணத்தால் உண்டாகும் இரத்தத்தைப் பெருக்கும். நாதவிருத்தி சத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். வசிகரமாகும். உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைத்து குழம் வசிகரமாகும். இம் மருத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலி வன் மகனாகப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஓன்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம். பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துண்டுகளில், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துண்டுகளில் வரையிலும் காலைமாலை இரண்டிலும், நிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துண்டுகளில் வரையிலும் காலைமாலை இரண்டிலும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. அகலகாலமும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே மிகக்குறைந்த விஷத்துக் கிடுகும். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருத்த 0-12-0 தபால் செலவு கிடுகும். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருத்த 0-12-0 தபால் செலவு கிடுகும்.

சுருதுமிதி டிபோ, செ. 1/8, வெங்கடேச தேவந்திரி தெரு, உதாரம்

முதல்தரமான—V. H. R. A Quality

பெருங்காயம்.

அரசர் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் கவல
விவசாயகாரும் கிடைப்பது அரிதா விருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத்
தகவிர்த்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டு
மென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மோலான பெரும்
கனம் உலர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், விசை சாமராகும்
கம்பிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுமோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2.

2-இராத்தல் ரூபா 1—1—0.

தபாந்தலி

வேத.

மோகினி பரிமா

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்
தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவி
கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின்
வாசனைக்கு சிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு
வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொடும்
பையம் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்யித்
தைத் தரவல்லது. விசை அணு 18.

இனம் சாமான்:-1 செண்டுபட்டி, 1 பெட்
ரும் படம், 1 ஜல்வாது பிங்கை, 1 கனா
சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி

இதன் விசை
ரூபா 2-12-0
தான்.

இதன் விசை
ரூபா 2-12-0
தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய ரிப்பன்ஸ் பவுண்டன் பேனா 1; 12
காரட் ரோல்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைரா மோதிரங்கள் 2; ஷே சர்ட்
2 மாத்ரான்கள் செட் 12; ஷே கல்லிழைத்த புருச்; 1; ஜப்பான் தாது
விசைமுகைகள் 6; 2 கார்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்தை
சிக்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காம்ப்ளேஷன் தாது
சாஸி விசையுமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சில்சுக் 12; பென்சில் கிளிப்பிடல்
கூடிய சவர் 1; பவரக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த ரிப்புகள் 12; மணி
சர்ட் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாதிரைகள் 12; செண்ட் புட்டி
1; தேரேயிடிதான்ஸ்பர் படங்கள் 32; அழகிய பவரக சேப்டி பின்சன் 25;
ரூபா 180 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

செலுத்தி உபோ, செ. 1/6, செங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நிமித்தியகுறி சாவ்திரம்

மனதில் தினத்துக்கொன்றும் காரியங்களையும், அவற்றின் பலபலம்
களையும் அறிந்த சொல்லும் மார்க்கங்கள் வினக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்
வை. இது ஜோதிடர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமானது. விசை அணு 2.

கிராமக் கோர்ட்டுகள் சட்டம்.

(சென்னை 1888 லுத்த 1-வது சூட்ட.)

சென்னை ராஜதானியின் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் கிராம
கோர்ட்டுகளின் (கிராம முனிசிப் கோர்ட்டுகளிலும் கிராம பஞ்சாயத்த
கோர்ட்டுகளிலும்) எடக்கும் சட்ட திட்டத்தைத் குறித்த ஷே சூட்டை,
1920 லுத்திலும், 1929 லுத்திலும் ஏற்பட்ட கிருத்தங்களுடன் சூட்டைச்
சுதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளையும், இன்னும் அவைகளுக்கு சம்பந்தமான
கிராம மேஜஸ்திரேட்டி ரெகுலேஷன்களையும், இதர சட்டங்களையும் அனுபக்
கங்களுடன் சேர்த்து விசுவான உரையுடன் எளிய தமிழ் கலையில் சென்னை
கலைகோர்ட்டி அட்டோல்கேட்டிகள் ம-எ-எ-ஸூ, K. ஜகன்னாத சாஸ்திரியார்,
G.A.B.L., K. சங்கர சாஸ்திரியார், B.A. B.L., அவர்களால் எழுதப்பட்டிரு
கிறது. இதன் விசை ரூபா 1—8—0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மயிர் போக்கும் குரணம்

இந்த குரணத்தை ஜலத்தில் வைத்து மயிர் போக்கவேண்டிய கிட்ட
தில் தடவி உலர்ந்தபின் உடனே 5-மிமிஷம் பொதுத்த கழுவினால் மயிர்
போய் விடும். புட்டி 1-க்கு அணு 8.

அற்புத எலக்டிரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார சிபுணரால் இப்பொழுது அநக
ராயக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் கிறித்த
வரை ஆன் பென் இரு

திறத்தார்களும் உபயோ
கப் படுத்தலாம் இம்
மோதிரத்திற் குன்றிருக்
கும் எலக்டிரிக் பலர்
குறையாமல் சக்கலமும்
சேத்திருக்கும். தாங்கள்
கொடுகொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்
றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரசக்தி தேசமென்
தும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வார்திபேதி, தொத்த
வியாதிகள், வைருரி, இன்பளூயன்சா, ஆயம், குக்டம், பிளேக், தலைவலி,
அதீர்ணம், மூகம், அன்னத்துலேஷம், மலச்சிக்கல், காதம், குகை முதலிக்
கொடுமான வியாதிகள் அதுதான். மற்றாகிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம்
கந்த குகித்தகொண்டிருக்கின்றன. மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—12—0
மோதிரம் 2-க்கு ரூ. 2—12—0

செலுத்தி உபோ, செ. 1/6, செங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மகா சந்திரதீப தைலம்.

[illegible]

தமிழர்களுக்கான பணச் செலவின்
நீக்கம் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிதான்
மேல்வாரம், இந்த சந்தனாதித் தைலத்தி
லுக் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப்
பைண்ட்லாண்ட் உருகம் கந்தாசுபி
சந்திராகல் அணுப்பி பிருக்கின்றனா.

இந்தவகைததை வாரத்திற்கு இரண்டு நூற்றாய்க, சிரசில் தேய்ததுச் சிணைக்கா திட்டு வெத்தீரில் ஸ்காணஞ்செய்து வரு கதால் கண்ணிச்சல், கண்ணில் நீர் வரு நல், காதுகோய், தலைப்பாசம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைநை கண்டடையி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அனாதி கரம், காதுநீர் கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையிடு, தண்டாண துர்க்காற்றங்கள், சொறி, சிரங்குகம், கணைச்சல், பீனிகம், கயக குலை முதலிய விபாதிக்க நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுதமுண்டாகும்; சூரிய ஸ்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு கல் ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து கீழ்த்து ஸ்காஸ்கு செய்துவருவதால் மூளைச் சிதைப்பு நீங்கித் குளிர்த்தி யுண்டாகும்; மூளை அகிர்த்தி, தடிதடிப்பு, தண்ணீர் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மரதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும். சித்தத்தினால் ஸ்காஸ்த் உரோமங்கள் கருமை படையும்.

இந்த நிலைமையைத் தேய்த்துக் கொண்டுள்ள திருத்தம், நேரடியாகவே, தனியார் மோர் முதலியவர்களையும், பதல் பித்திரை, கந்திரி முதலியவர்களையும் சீக்களேவரும்.

●தக் கிண 1 செர் அதலம் அடங்கிய டக் குபா 1-12-0

இதன் விசில் து கோ அதலம் அடங்கிய லன் , 1-0-0

வாத ஜீர்ணாபி லேக்யம்.

இந்த வேலிபத்தை கெடைக்காப் பிரமானம் காண, மாணா சரப்பிட்டெ
தகவீ மத்தம், வயிததவயி, குளதும், வாழம் முதலிய அகே ரோகச
கீதும், எந்நில கிரவம் மருத்துடன் சேர்த்த அனுப்பப்படும்.

பயிற்சி-கல்வி அமைச்சர் : தயவு செய்து கேளுங்கள்.

வினாசம்:— தலைவரவர்களே கும்பெனி.

65. ந. கனகதேவமணித் தேவ, சேனதார்புட்டை, மதுரை.

சப்பர் பெல்லாரிகள்.

கருத்தரித்ததைத் தடுக்கும் பொருட்டிப் புருஷக்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவி
கள், யானகும் உபயோகிக்கலாம்.

தந்தி வீதி 1-க்கு ரூ. 1-12-0. செ. 1. ரூபா 1.
செ. 2. வீணை அணு 12. செ. 3. வீணை அணு 10.

தப்பர் பேஸ்ஸாரி.

சான்றி ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றிபுமைவாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிளிடோபுக் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுகையுமான இந்த மெல்விய பெஸாஃவை அந்த உத்தரையும் கருத்தடைக்க உபயோககரத்திற்கொன்னலும், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்த அனுப்பப்படும். வினா கு. 2 8 0

போட்டோ ஆல்பம்

பிரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்களை
போடோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது.

மனோகரணன் படங்கள் 12-தொண்ட 1-ஆவது
நா. 1-80

சுதந்திர அபேர, செ. 1/8, வெண்டேச மேந்திரி தெரு, மதராஸ்.

வடுஜார் K. துரைசாமி ஐயங்கரா நாவல்கள்.

பாக்கன் கு. அ.		கு. அ.	
புணர்ந்தோதயம்	4	7—8	காவிற்காயன் கோட்
புணர்ந்தோதயம்	3	4—8	கூட 2 பாக்கன்
புணர்ந்தோதயம்	3	6—0	விவாதநி 2-பாக்கன்
புணர்ந்தோதயம்	2	5—0	பாலாமணி
புணர்ந்தோதயம்	2	5—0	மகாதையர் பகட்டு
புணர்ந்தோதயம்	2	8—0	விவாதநி 2-பாக்கன்
புணர்ந்தோதயம்	2	2—12	பன்னியூர் படாடோப சர்மா
புணர்ந்தோதயம்	2	8—0	அல்ல தமயணுகை மதமயக்
புணர்ந்தோதயம்	1—4		கம்
புணர்ந்தோதயம்	0—12		விவாதநி 2-பாக்கன்
புணர்ந்தோதயம்	0—12		கூட 2 பாக்கன்
புணர்ந்தோதயம்	6—6		விவாதநி 2-பாக்கன்
புணர்ந்தோதயம்	1—8		பன்னியூர் படாடோப சர்மா
			அல்ல தமயணுகை மதமயக்

வினா எண்:—ஆரியன் புக் டீபோ, திருவள்ளூர், உதாரம்.

குதன தமிழ் நாவல்களும் கதைப் புத்தகங்களும்.

குனி-குப்புகாரி முதலியார்

புத்தகத்தின் பெயர்	கு.	அ.	புத்தகத்தின் பெயர்	கு.	அ.
குதனசெல்வம்பாள் 5 பாகம்	9	10	துயரான் கதை	...	0 12
சுந்தரகோவிலின் அற்புதக் கொலை	...	1 4	பூலோக லக்ஷ்மி கதை	...	0 10
செற்கொண்டாக்காரன் 2-பாகம்	8	3	கனகரத்தினம்	...	0 5
கதனும்பாள் 2-பாகம்	...	3 0	கண்டிராஜாநாடகம்	...	0 12
கோகநாயகி	...	1 0	கனின் சுந்தரி	...	0 10
விளையாட்டுச்சாமான்	...	1 8	கம்பராமாயண சந்திராசனம்	...	2 0
மலவத்தி 2-பாகங்கள்	...	3 0	குசேலோபாத்தியாய கதையும்	...	1 0
தபால்கொண்டாக்காரர்கள்	...	0 14	சூப்பான்	...	0 5
இந்திராபாய்	...	2 8	உதயணன்	...	0 1
அமராவதி 2-பாகங்கள்	...	4 0	சசங்கிர்வன்	...	0 14
மஞ்சள் அழைவின் மர்மம்	...	1 8	போஜ சரித்திரம்	...	0 5
சங்கோட்டை	...	2 0	சதானந்தர்	...	1 4
சங்கோதை	...	0 10	ஜீவகன் வசனம்	...	1 0
விவாதன்	...	0 12	கண்ணன் சரிதை	...	0 12
கனகபூஷணம் 2 பாகமும்	...	3 8	பீஷ்ம விஜயம்	...	0 10
மலசேகரன்	...	1 12	சேர்த்திசுங்கன்	...	0 8
இனகரகந்தரி	...	1 0	மும்பெருத்தாசர்	...	0 10
சந்திரபுரிசகியம் 8பாகமும்	16	2	அரிச்சந்திரன் சரிதை	...	0 2
சந்திராபாய்	...	2 0	கோக்கொடி	...	0 5
இராஜாமணி	...	2 0	மணவாளன்	...	0 3
இரத்தினபாய்	...	1 12	பரசராமன்	...	0 5
கதனபூஷணம்	...	1 0	சிகப்பான்	...	0 5
கவிராமப்பாள்	...	0 12	அங்கதன்	...	0 4
சீதவசந்தரி	...	1 4	கசாவதாரம்	...	0 5
குணசந்தரன்	...	0 12	செருவண்ணன் துது கதையும்	...	0 5
பத்மாஸனி	...	0 14	சண்டோபாத்தியாயன்	...	0 5
குணத்தவிய	...	2 0	சுருணாகரகும் சந்திரமேளமும்	...	0 2
கண்ண மாமவன்	...	1 3	சத்தியவசனி	...	0 4
குணத்திங்கின் அகத்தியுறவுகள்	...	1 12	யிமகன்	...	0 4
அர்ஜுனகிங், சுந்தர்	...	0 2	கண்ணபிரான்	...	0 4
கைவலலிப ரவீந்திர வசனம்	...	1 3	செய்யுட்பாடத்திரட்டு	...	0 4
சகோதரவாஞ்சை	...	0 7	சாஸ்திரி கதை	...	0 4
			மங்கலேசுவரன்	...	0 5
			சக்கன்	...	0 5
			சீமந்தனி	...	0 5
			காங்குலி	...	0 4
			மதிமோசினிசக்கம்	...	1 0
			மெய்க்காதலி	...	0 5
			மேனும்னங்கி கதை	...	0 5
			வினாயகன் குடிசைத்திரை	...	0 8
			மேனும்னணி கதை	...	0 8
			கோமளவல்லி கதை	...	0 8
			விசுவவல்லி கதை	...	0 5
				...	0 5

அநேக நற்காட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்ட்.)
“சகுந்தலா” கூந்தல் வளரும்
பரிமாசுத் தைலம்

குழாக்கு என்னும் அடங்கி

சுன் 1-க்கு விசை அளவு 12

தலைவளத்தின் பரிமாசு எவருக்கும் இனிதான் உண்டாகும். இது கூட தலைவளமாக வளர்ச் செய்யும். மூலையின் கொறுப்பைத் தணிவச் செய்யக் கண்டிருக்கும் குளிர்ச்சியைத் தரும். சிரசிலுள்ள பல விபாதினையும் கைத் தீதி செய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக கமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றுகழ் காற்றம், மடுகு விபாகமும், ரூபகமற்றி இவைகளைப் போக்கடித்துத் தேக ஆரோக்கியத் தைத் தந்த வாசனையை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், பல வளமுலிசை களால் சான்றிப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டின் தைலம் காள் பிப் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ணசஞ்சீவி

நியோய், பரிசு வாய்வு, கருக்கு, புண்கள், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், திரும்பல், மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம் இவைகளைத் தீர்ப்பது இது முதன்மை பெற்றது. நோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சஞ்சீவியைத் தடவி என்றும் இரண்டு மூன்று கிரவங்கள் வரை தேய்த்தால், அது வாய்மை ஒடியிடு. துணுதலைகளுக்குக் காணும் கைத்திரை கோய்களுக்கு இதை உபயோகிக்கலாம். இதன் பாட்டிகள் ஆரோக்கியத்தைக் கொண்டுவந்தது கொண்டு வருகின்றன. மூலவொரு குழம்பத்திலும், பிரயாணிகள் கையிலும் இதை கருவியை சஞ்சீவி துருத்தே நிரவேண்டும். இதில் விசை பாட்டி 1-க்கு அளவு 5 டி. 5.

விவாசம்-தனலட்சி கம்பெனி, தபால் பேட்டி No. 167, மதராஸ்.

“பிரசண்ட விகடன்”

மாதம் இருமுறை வெளிவரும்
ஒரு ஹாஸ்யப் பத்திரிகை.

இதில் சிறப்பாக அரசியல், சமயவியல், சம்பந்தமான எல்லா விஷயங்களும் விரைவில் புடைக்கச் சிரிக்கச் செய்யும் தோரணையில் தமாஷாகவும், வேடிக்கையாகவும், விநோதமாகவும், கேவியாகவும் வெளிவரும். ஏராளமான அபூர்வ அதி விசித்திரப் படங்களை பத்திரிகையை அலங்கரித்து வரும். தேச சமூக விடுதலைக்கு உழைப்பது. இன்றே சந்தாதாரராகச் சேர முந்துங்கள்.

ஆண்டுச் சந்தா தபால் உலி
யுட்பட உள் நாடு ரூ. 1—8—0.

வெளி நாடு ரூ. 2—8—0.

தனிப்பிரதி விலை அரை ஒன்று.

குறிப்பு:—ஏஜண்டுகளாக விரும்புவோர் மது காரியாலயத் தற்கு எழுதி விவரம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ரயில்வே ஸ்டேஷன்களிலுள்ள ஹெக்ஸின்பாதம் புஸ்தகசாலைகளிலும் “சுதேசமித்திரன்” புஸ்தக சாலைகளிலும், எல்லா ஊர்களிலுமுள்ள ஏஜண்டுகளிடமும் “பிரசண்ட விகடன்” ஒரு அணுவுக்கு விற்கப்படும்.

ஏஜெண்டுகள் இல்லாத ஊருக்கு ஏஜெண்டுகள் தேவை.

மாணோஜர், “பிரசண்ட விகடன்” ஆரம்பி.

நெ 6, லாயர் சின்னதம்பி முதலி தெரு, மதராஸ்